

வாங்கல்
சூப்பிதழ்

**உங்கள் கேசம் அடர்த்தியின்றி
சக்தியின்றி இருக்கிறதா? உங்கள்
கேசத்தைப் பக்குவப்படுத்தி அழகையும்
ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்கிறது...**

செழுமையான முதுப்போஷாக்கு நிறைந்த ஹேலோ பீக் ஷாம்பூ

ஷாம்பூ ஒதுகந்த நிலையில் உங்கள் கேசம் அடர்த்தி
யின்றியும், சக்தியின்றியும், ஆரோக்கியமின்றியும்
காணப்படுகிறது.

பட்டுப்போன்ற, பொன் நிறமுள்ள வழுவழப்பான
ஹேலோ எக் ஷாம்பூ செழுமையான புரத ஷாம்பூ
நிறைந்த உத்தியின் மூலம் உங்கள் கேசத்தை சீராகப்
படியவைத்து அதற்குத் தேவையான எல்லா
ஷாம்பூகளிலும் அளிக்கிறது. உங்கள் கேசம் அழகாக
ஆரோக்கியமாக, அடர்த்தியாகத் திகழ்கிறது.

ஹேலோ எக் ஷாம்பூவின் செழுமையான நுரைவளம்
உங்கள் கேசத்திலு் புதுநுது அளத பொலிவுடனும்
தூய்மையான பளபளப்புடனும் திகழச் செய்கிறது.

ஹேலோ பீக் ஷாம்பூ...

அழகிய அடர்த்தியான ஆரோக்கியமான கேசத்திற்கு

இந்தப் படங்களை ஒரே ஒரு நிமிடம் மட்டும் பார்க்கவும்.
அதற்குப்பிறகு 15 ம் பக்கத்துக்குச் செல்லவும்.

குமாஷ் பஸ்கை!

✧ ஜனவரி ✧

ஞாயிறு
திங்கள்
செவ்வாய்
புதன்
வியாழன்
வெள்ளி
சனி

	5	13	20	27
	6	14	21	28
	7	15	22	29
1	8	16	23	30
2	9	17	24	31
3	10	18	25	
4	11	19	26	

சூலயம் கொழுந்து சாலவும் நுன்று
ஐயம்படு உண்.
குதுவது ஒழியல்.
ஏற்பது கிகழ்ச்சி.

ஹிஸ்ப் பட்டியல்

கத்திக் காய்	- 4.25
வெள்ளைக்காய்	- 1.75
கத்திகள்	- 4.00
கேஸ்	- 2.50
கேரட்	- 3.20

அப்போய் மயில் வந்தது!

சென்ற மாதம் ஏஷியாட் தட்புடவர்க் கடத்து முடிவு பெற்றது. அதன் காரணமாகவோ என்னவோ இப்போது துவங்கும் சர்வதேசத் திரைப்பட விழா வழக்கமாக ஏற்படுத்தும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. டிக்கெட்டுகளுக்கு அடிதடி இல்லை, பார்க்கப் போனால் டிக்கெட்டுகள் விநியோக பிரமாதமாக இல்லை.

விழாவும் வழக்கமாக நடக்கும் விஞ்ஞான பலன் அரங்கிலிருந்து புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருள்ள ஏஷியாட் அரங்கத்துக்கு (கனகுக்கு வெளியே) போய்விட்டது.

இந்த விழாவில் பாஷில்தான் படம் ஏதுமில்லை. தற்போதும் போட்டியில் கலந்து கொள்ளவில்லை. இதுவரை ரஷ்யாவின் படம் ஏதுவும் வந்து சேரவில்லை. கனகுயின் படமான 'டிரைட் லைக்' போட்டியில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. "அதன் காரணமாக ரஷ்யா உற்சாகமாகக் கலந்து கொள்ளவில்லையோ?" என்று கேள்விக்குச் செவித்த துறை காரிய தரிசி லால், "அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, படங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன" என்று கிறார்.

காத்தி படம் ஏன் திரையிடப்படவில்லை? லால் கூறுவது: "ஏற்கனவே இந்தப் படம் பீசியர், நிதி கார்டி என்று நடந்துவிட்டதால் பலர் படத்தைப் பார்க்கும்பேரில்லை. ஆகவேதான் அந்தப் படத்தைத் துவக்க விழாவில் போடவில்லை!" கூறுவது.

சுரேஷியில் விழா நடப்பதால் பல நாடுகள் தம் படங்களை அனுப்புவதில்லை. ஆகவே வருஷத்தின் பின் பாதியில் நடத்தப் போகிறார்கள். இனிமேல் பிஷிமோதன் வருடா வருடம் நடக்குமாம்.

போட்டியில் 31 படங்கள் கலந்து கொள்ளின்றன. உத்பவேந்து சர்வரத்தி டைரக்ட் செய்த வங்காளப் படம் 'சோக்' இந்தியாவின் சார்பில் போட்டிக்குத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒன்றரை மணி நேரப் படம். ஒரு கணம் மீள் சொத்தக்காரர் - தொழிலாளர் தகவல், இவர் அறியாமலாகத் தூக்கிலிடப்படுவது, அவரது கண்களை முதலாளி தானமாகப் பெற முயன்று தோல்வி யுற்றுப் பிறகு அமைகளைக் கட்டிக்கொள்ள முயல்வது - இதுதான் கதை. ஒம்பூரி நடத்த இந்தப் படத்தை நேற்றே வங்க அரசு தயாரித்துள்ளது. 'சோக்' என்றால் 'அபிஸ்' என்று பொருள். பட டைரக்டர் ஒரு பள்ளி ஆசிரியராம்.

ஒன்பது பேர் கொண்டது கிரீசன். கலந்து பதிந் மாலா இடம் பெற்றிருக்கிறார். மற்றொருவர் அரேபியாவிலிருக்கிறார். மூன்றே படம் டைரக்ட் செய்துள்ளார். மூன்றாம் அவார்டு பெற்றவை. சமீபத்திய படமான 'எலிப்பொதி' இங்கிலாந்து பிலிம் இன்ஸ் டிக்யூட்டின் பரிசு பெற்றுள்ளது. (சேக்கும் ஒரு தரம் பரிசு விடைத்துள்ளது.)

இந்தக் முந்தைய விழாக்களில் ரேயின் படங்கள் தொடர்ச்சியாகக் காட்டினார்கள். சென்ரதடவை யிருண்சென்லின் படங்கள் பல இடம் பெற்றன. இந்தத் தடவை தம் பாலச்சத்தர் படங்களைப் போட்டிக்குக் கொண்டு, நிச்சயமாக இவரது படங்களுக்கு இந்தத் தகுதி உண்டு. ஆனால்... சரி... போகட்டும். தமிழ்ப் படம் ஏதாவது மணிதன் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

முதல் நாள் பத்திரிகையாளர் காட்சியில் 'ஆளுவது சர்வதேசப் பட விழா' என்று காட்டினார்கள். "இது ஒன்பதாவது விழா" என்று தெரிந்தும் எப்படி 'ஆளுவது விழாவின் போது தயாரித்த படத்தைப் போட்டுக் காட்சிவைத் துவக்கிறார்கள்?"

துவக்க விழா 2500 பேர் உட்கார்க்கடிய ஏஷியாட் அரங்கில் நடைபெற்றது. திரை யுவகப் புள்ளிகள் அநிலம் வரவில்லை. அப்போ ஜோனார் போன்ற நட்சத்திரங்கள் (!) வழக்கமாக வருவார்கள். அவர்களிடமிருந்து காணவில்லை.

ரேகாவும் சஷிபூரும் தோள் இடித்தபடி உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்களைக் கதறி 50 புணைப்படக்காரர்கள், 500 விநிகர்கள், ஓரே கழைதான் அரங்கில். கனிலத்த, அபிமாஸ்பவேகர், துல்லார் ஆகியோர் வந்திருந்தனர். ஏஷியாட் நட்சத்திரம் அமிதாப் பச்சானிக் காணவில்லை.

தூதரிகளில் ஒருவரான லிப்போ பரோலா (லிபிப்பயன்ஸ்) ஏழு முழு நீள திரைப்படங்களை ஹைரக்ட் செய்தவர். இப்போது திரைப்பட ஒளிர்த்திக்காவை படங்களை ஹைரக்ட் செய்யத் தீர்மானித்து, பொழுது போக்கு படங்களை ஹைரக்ட் செய்வதை திறத்தி விட்டாராம். இவரது படமான "மனிதன்" சுடந்த பத்தாண்டுகளில் வந்த படங்களில் முதன்மையானது என்று கௌரவத்தைப்பெற்றிருக்கிறது.

தூதரி சேர்மன் லிண்ட்மே ஆண்டர்சன் (இங்லிஷ்), திரைப்பட விழா இயக்குனர்தான். வி. கிருஷ்ணசாமி பிறந்த பெங்களூரில் தான் பிறந்தவராம். கியூபா ஹைரக்டர் தோமஸ் அலியாவும் கிருஷ்ணசாமியும் இத்தாலியில் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள்.

"ரிமெம்பரன்ஸ்" (இங்லிஷ்) படம் இங்லிஷில் இருந்தாலும் வசனமே புரியவில்லை. சரப்பட்ட சுதா பாத்திரங்கள். (இந்த இங்லிஷ் படத்துக்கும் சர்ப்பட்டில் போட்டிருக்கலாம்.) அதே சமயம் மொராக்கோ படம் "அமோக்" முழுக்க முழுக்க இங்லிஷ் வசனத்துடன் இருந்தது.

வசனமும் தெளிவாக இருந்தது. தோதஸ் ஸன் பரீக்(தென் ஆப்பிரிக்கா) காட்சிகள் கண்ணுக்கு இதமாக இருந்தாலும் திற வெறியின் பலவீனத்தைக் காட்டும் காட்சிகள் முது கெளுப்பைச் சிலிர்த்தன!

செக்னோக்லவாலியெபடம் ரொமெக் டி. பார்த்ததும் படத்தில் கதைபோல் நடிப்போ மனத்தில் திடுக்கிட்டாலும் ஒரு பயம் நம்மைக் குழித்து கொண்டது போல் தோன்றியது. போலின் ராஜ்யமும் ஆவென்சு எப் படித் தனிமனிதனின் சுதந்திரத்தை அழக்கும் என்று காட்டி விடுத்தார்கள். அதெல்லாம் சரி. இந்த மாநிலி சினிமாவுக்கு மக்களிடம் என்ன வரவேற்பு இருக்கும்? ஒரேயில் பார்ப்பவர்களுக்கே பல சமயம் போர் அடிக்கிறது.

விழாக்கூடும்பெறும் பல படங்களின் கதைச் சுருக்கத்தைப் படிக்கும்போது விழாக்கில் பிரயாதமான படம் எதுவும் இருக்கும் என்றுதோன்றவில்லை. (கரோனியாயின்படம் கூட இடம் பெற்றிருக்கிறது.) இருந்தாலும் நம்பிக்கை இழக்காபல் அடுத்த 15 நாட்கள் படங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

-பி. எஸ். ஆர்

இந்த லட்சியை அவர் விவரிக்க சொல்வதன் போக்குகிறதே. அது போன்ற லட்சியை இந்த நான் பார்க்கிறேன். ஒருபுறம் ராஜா, மற்றொரு - இன்னொரு பக்கம் 'வேத விதவையாக' (உட்கட்டிச் சென்று அவை போக வந்தது. உய்யை இவ்வ ராஜாவும், அவருடன் வரப்போகும் இருந்தார்கள்!)

மேட்டரம் சிலைகளில் சேர்ந்திருந்தவர்களுக்குப் பிடிபட்டார்: "விருத்தானின் மனிதன் ஒரு அனுக்குவியலாகப் பார்க்கிறேன். 'அரசியலாதிபதி' படைக்க வாய்ப்பு பவப்படுத்தியிருக்கிறார். சமயம் ஒன்றாகப் மனிதன் மனிதனாக, உடல், மனம், ஆன்மா எல்லாம் கொண்ட மானுடப் பிறப்பாக ஏற்பெற்றது."

இருக்கிற எம். எம். ஏ. சோதனையாக: "விருத்தானும் பார்க்கும் மதம் பிடிக்கும். பார்க்கும் மதம் பிடித்தால் உட்கட்டுப் படுத்தியிடலாம். மனிதனுக்கு மதம் பிடித்தால் பாசாவும் உட்கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஒவ்வொரு மனிதனும் மதம் பிடித்து அவை வாழ்வுபடுத்தவாயில் அவரவர் மதத்தொடு எல்லாரு கொண்டு வரும்."

இருக்கிற நான்கு ம. பொ. ம. "தமிழ்நாட்டிலிருந்துதான் தமிழகம் பிடித்திருக்கிற அமைதிப்பட்ட பிறப்பெயர்வின்

தமிழ்நாட்டின் பழைய விரா

"இந்திய வேங்குபாளையம் உய்யாகப் போகலாம். இவ்விதம்... சந்திரனுக்கு இப்படி எந்திர வேங்குபாளையம் உய்யாகப் போகலாம். போகலாம். போகலாம். ஆனால் குறுக்குப் பாதையில் உய்யாகப் போகலாம் முடியாது. அது போக முடியாது என்பது உய்யாகப் போகலாம் தந்த உய்யாகம்."

சாத்திரப் பெரியவர்கள் பழைய விதா சொல்லிச் சொல்லுபவர்கள் போது. இந்த நான்கு பெரிய நான்கு ம. இவ்விதம் எல்லாம் சாத்திரப் பெரிய வர்களின் அருள் காக்கியிருந்த ஒரு சிறு பகுதியாகப் பெரிய வர்கள். அவர் சொல்கிறார்:

"ஒருதரம் பாண்டிச்சேரிக்கு வந்த சாத்திர விதா நடந்த சிறப்பைப் பற்றிப் பெரிய வர்கள் என்னிடம் சொல்லி விட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் பிறகு நான் அதற்குள், இன்னொருபுறம் வேத விதாவின்மேல்

பத்திரம் ஒரு நான்கு தந்த தந்த பத்திரம் சிலைகள் காட்டியதை. ஆய்வித்திருக்கிற பக்கம் முடிந்தது. அப்போதில் என்னைக்கெல்லாம் என்னை முடியப்போகிறது! நான்குதரம் முடியும் பார்க்கிறேன். முடியவில்லை!" என்று பத்திரம் செட்டியை வந்தார்.

ஒருதரம் தலைமேல் சிறப்பி இன்னமேல் அவர்களின் அனுபவம் உய்யாக!

"சாத்திரப் பெரியவர்கள் விதாவில் ஒரு முயற்சி வந்த போகலாம்" என்று வாரும் ஆக்கியிட்ட போகலாம்!" என்று ஒரு உட்கட்டியை அதிலிருந்து செட்டார். "நான் சாத்திர முயற்சிக்கு நேரில் தரிசித்து உய்யாக விருக்கிறேன். அருளுடைய சாத்திர சந்திரனாகவெனில் திருவெய்தை தரிசித்து விவந்துவாரு! விவந்துவதில் பாட விவந்து மயிதானம் அமைத்து வரக் கொண்டு தான் தானாக!" என்றார்.

பெரிய சந்திரன்

தமிழ்நாடு

சந்திரன்

[illegible]

மாணவர் கைவிட்டுப் பற துறையில்
 சென்ற பிரஜைகள் கனரக வசனங்களையும்
 பற்றி ஏதாவது செய்து பணம் லிபா நிதி
 துறைகளை கைவிட்டனர். "சுருக்கங்கள்
 மணி" என்ற கிணறு பெற்ற இந்த தலை
 மந்த செய்தி நினைவுகூரத்தக்கது.

இதன்க்கார்டு போய்க்கும் திருநாள் செல்வா
காமிதெரு நகரத்தரு ஸ்ரீ நெடுவந்திர
சாலைந் தகாசெல் வித்யை காரணமாக
தூட்டியாய் பதிந்நெடுவந்திரத்தரு. மேல்
கூட்டியாகக் கார்டுந் கார்டோடி பீடந்
பீடந் கார்டுந் கார்டுந் கார்டுந்
(தகாசெல்)

[illegible]

அநர்வாக்ஞ

ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப்
பிரதானத்துவம் காப்பாற்றி வந்திருத்
தால் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள்
புகழைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால்
என்றோ நினைக்க வேண்டியது இரண்டாம்
பாகத்தில் எல்லாம் வீழ்ந்துவிட்டார்கள்.
ஆனால் ஏதாவது ஒரு பிரதானத்துவ
வந்திருக்கிற மாதிரி காட்டுகிறார்கள்.
"காத்திரை" தான் அரசாங்கம் தங்கியிருக்கிற
இடம் என்று.

—**සාමාන්‍ය ජීවන රටාව සහිතව සුවසේ සේවය කළ හැකි පුද්ගලයින් සංඛ්‍යාව**

முன் இல்லாத ரோஜா

செய்யவில்லை.
அடுத்த வாரில்
'முன் இல்லாத ரோஜா' தாயகம்
காணப்படும்.
சக்கரவர்த்தி ஒத்திருர் வேடத்தை.
நாது முழந்த நுகர்
நாக்கை சுடித்துக்கொள்ளும் நயம்
வெகுளித்தவரான கோஷம் முகம்
காணம் சக்கரவர்த்தி
என்று சொல்கிற முடியவியுதும்
அடித்தவிடுகிற பால் பாக்கி
அதும்.....
'இவ்ளொரு செய்வா'தாயை எவ்வு
ஒளையடுத்த இடம் இருக்கிறதே!
மகிழ்வு 'தாயை' ரோஜா
நிலைக்கு வரவில்லை வேண்டும்
புதித்துப் போயிருப்போமே.

அழகு - அது அவர் பெயர்.
அப்படியென்றால் அழகில்லை.
அக்கிரமத்தில் நாதபெர் - அகலி!
அடைய ஆகப்படுகிறார்கள்.
நாதம் நாத கோஷம்.
பெட்டி செயல் - அழகுதான்
ராஜ்ஜிக்குள்ளு - நாதம்
வெளியுள்ள - காணம்
கூழி முத்து - நீண்டுத்தவரான மகிழ்
நாதபெர்க்கும் குயிலி.
காணம் காட்டி கொள்கிறோம்.
'அழகு' விஜயவாசுக்கு
ஒரு பட்டம் என்பதால்
'தேவதாஸ்' போடலாம்.

பெட்டி செயல் நகுபெர்
நாதம் உண்டு கண்ணியம்.

அவர் ராஜ்ஜிதர்
காண காணி கண்ணி நடக்கிறார்
மகிழ்ச்சி கண்ணியம்!

விரதம் இருந்து விரதம் இருந்து
கண்ணியம் விரதரபம் எழுப்புகிறார்
நகுபெர் கண்ணி!
கண்ணி விரதமோ? கண்ணி தாயமோ?

இருக்கிற பதிவா
கண்ணியம்
இருக்கிற
நாதம் பாடலாம்
கண்ணி!

கண்ணியம் பெர்
கண்ணியம்
கண்ணியம் ரோஜாவைத்
தகிலில் சூட்ட முயற்சு
கண்ணியம் கண்ணியம்!

ஒரு சங்கமத்தைத்
தேடி...

வாஸந்தி

எழுகும்

புதிய
தொடர்
கதை
கஸ்க்
30-1-83
இதழில்
அரம்பம்

சுந்தர்

இந்திரா அலை ஓய்ந்துபோனதா?

பாமர மக்கள் என்று கருதப்படுவோர் அப்படியொன்றும் அப்பாவிதான் அல்ல என்று மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபணமாகியுள்ளது. "எமக்கு ஜனநாயகம் பற்றிய நுணுக்கங்கள் தெரியாதிருக்கலாம்; அரசியல் குறித்து பட்டதிவ் இல்லாது போகலாம். ஆனால் பொது அறிவு நிரம்பப் பெற்றவர்கள்தாம் நாங்கள்" என்று எடுத்துக் காட்டிய ஆந்திர, கர்நாடக, திரிபுரா மக்களை வாழ்த்துகிறோம்.

திரிபுராவில் இடது கம்யூனிஸ்ட் கூட்டணி பெற்றுள்ள வெற்றி அதன் ஆட்சியில் மக்கள் அடைந்துள்ள திருப்தியையும் வைத்துள்ள நம்பிக்கையையும் பிரதிபலிக்கிறது. ஆனால் கர்நாடகத்திலும் ஆந்திராவிலும் மக்கள், ஆட்சியிலிருந்தோரைப் பதவி இறக்கம் செய்து மாற்றுக் கட்சியினருக்கு வாய்ப்பளித்துள்ளனர். ஆகக்கூட மூன்று மாநிலங்களிலும் இ. காங்கிரஸுக்குப் படுதோல்வி!

இதனை இந்திரா காந்தியின் தோல்வி என்று கருதத் தேவையில்லை. அவருக்கு மக்களிடம் செய்வார்க்குக் குறைத்துவிட்டது என்பதாகக் கணிப்பது சரியாகாது. ஆந்திரா, கர்நாடகா போட்டு இந்திராவுக்கு எதிரான போட்டுமல்ல; ராமராவ், பங்காரசாபா, பொம்மை ஆகியோருக்கு ஆதரவான போட்டுமல்ல. தங்களை மாநில அளவில் இதுவரை ஆண்டு வந்தவர்களுக்கு எதிரான போட்டு. கர்நாடகத்திலும் சரி ஆந்திராவிலும் சரி உட்பூசல்களும் வஞ்ச வாவண்யங்களும் மலிந்திருந்தன. ஆந்திராவில் அடுத்தடுத்து நூறு முதல்வர்கள் நியமனமாக உட்பூசல் காரணமாயிற்று. ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கோ இரு மாநிலங்களிலும் கணக்கு வழக்கே இல்லை. திறமையான ஆட்சியுமில்லை, நல்லாட்சியும் நிலவவில்லை. எனவே தான் எதிர் தரப்பினருக்கு வாய்ப்பளிக்க மக்கள் தீர்மானித்துள்ளனர்.

இப்படிச் சொல்லும்போது இன்று ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றுள்ள தலைவர்களை நாம் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகக் கருத வேண்டியதில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில், இ. காங்கிரஸ் ஆட்சி கத்த மாணதாகவும் ஜனநாயக மரபு காப்பதாகவும் இருந்திருந்தால் என்.டி., ராமராவ் அரசியலிலேயே புகுந்திருக்கப் போவதில்லை என்பதையும், ஜனதா, கிராந்தி ரங்கா, பாரதிய ஜனதா ஆகியன இவ்வளவு எளிதாக வெற்றிகளைச் சந்தித்திருக்க முடியாது என்பதையும் மறப்பதற்கில்லை.

இந்தத் தேர்தல் முடிவுகளிலிருந்து இ. காங்கிரஸ் பாடம் கற்றுக் கொள்ளப் போகிறதா இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சினை. படிப்பினை பெற்று, உட்கட்சி ஜனநாயகம் வளர ஆவன செய்தால், நேர்மையாளர்களையும் திறமையாளர்களையும் இளைஞர்களையும் ஊக்குவித்துக் கட்சியைத் தாய்மைப்படுத்தினால் இ. காங்கிரஸையும் அதன் தலைவரையும் மீண்டும் ஆதரிக்க இதே மக்கள் தயங்க மாட்டார்கள்.

இ. காங்கிரஸ் நடத்த வேண்டிய ஆட்சிப் பரிசோதனை அதற்கு மட்டுமின்றி இன்று புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்துள்ளவர்களுக்கும் நற்பலன் தரும். இ. காங்கிரஸின் தவறுகளை இவர்களும் செய்யாமல் தவிர்க்க வேண்டுமல்லவா? ஆட்சியில் அமர்வோரிடம் நேர்மையையும் ஜனநாயகப் பண்புகளையும் ஒற்றுமையையும் நிறமையையும் இந்த வரிசையிலே மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இவையையும் ஆந்திர, கர்நாடக மக்களுக்கு இவை கிடைக்கட்டும்.

**உன்னதத் தரத்திற்கும்
உயர்ந்த அளவு உற்பத்திக்கும்
நடைபெறும் போரடியில்
தரமே எப்பொழுதும்
வெற்றி பெறுகிறது
கொணுக் டியின் தரம்**

தரம் எப்படியும் போகட்டும். அதிக எண்ணிக்கை செட்டுகளைத் தயாரித்துக் குவிப்போம் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. எங்களால் தரமான செட்டுகள் எத்தனை தயாரிக்க முடியுமோ அத்தனை செட்டுகளே தயாரிக்கிறோம்.

கடைக்குப் போனோம், உடனடியாக ஒரு டிவி வாங்கினோம். வீடு திரும்பினோம் என்று இருக்கும் இன்றைய நிலைமையில், மக்கள் கொஞ்சம் டிவிக்காகக் காத்திருந்து வாங்குவது எங்களது உயர்ந்த தரத்திற்காகத்தான்.

"என்ன பேசாம வசிக்க!" என்று கிணறு.

"எத்தனை நாள் இன்னும் வேலை நாட்டின இருந்தா உன் தகைக்கு உண்டான காலக் கிட்டலாமனு பொட்டைக் கணக்குப் போட்டுக்கிட்டு இருக்கேன்."

"சம்பாதிச்செய்யறம் நீங்க ஒரு நாள் தங்க வேண்டாம். வந்துருங்க."

தொழிலம் எதிர்ப்பட்டாள். இரண்டு பேரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தாள். "என்ன எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறீர், பெண்டாட்டி கெடக்காக்கிறீர்? அப்பாடா! இப்பத்தாய்மா உன் புருசன் சிரிச்ச முகத்தைப் பார்த்தேன்."

"நான் அவருக்கு திணைபக் கவலை கொடுத்தாட்டேன்."

"குராமம் எங்காரு வந்திருக்கா?—நான் பாரு?"

"தொழிலம்."

"என்ன தொழிலம் எங்காரு செட்டிக் ஆயிருக்கா?"

"அங்கங்க ஒருவழிபா ஆயிருக்க. மத்தி ஒரு மாதிரி தீர்த்து வெச்சிருக்காரு. உபதேசிதம் வருகிறீங்க?"

"எப்படித்தான் அவ்வளவு தூரம் அடிக்கிட்டு இருந்தவங்க எட்டுது எங்காரு ஒரு பொயி கை குறுக்கிட்டு போட்டோ எடுத்துக்கொடுக்கோ?"

"ஊபா!" "பூங் பூங்" என்று விரல் கிழைக்கப்பட்டன தொழிலம்.

"ஊபாவுக்கு சிலம் கெடலாது. சிக்கத்தங்கு ஏன் கெடலாது. சன் எத்து கெடலாது. புள்ளி விவரம் எல்லாம் ஒழுங்கா வெச்சிருக்கன். சிறித்புயல் மோத்தம் தம்மநாட்டி ஒண்ணரைக் கொடி. தயிற் நாட்டியம் இருபத்தி நானு வச்சம். பெரும் பாலும் தென் மாதிலம் வசிய..."

"அதெல்லாம் கிட்டக்கிடும்."

எம் என்ன ஆச்சு?"

"தீர்ந்துபோச்சு."

"எதனால்?"

"தபாலு வந்துகொண்டிருக்க."

மொய்தீன் ஆயிராங்கு ஆகி

என்ன காரணம்! பணம்! இன்னும்

புது. தாடி புது. சட்டி

புது. ஆளுதொட்டுப் பண

செய்யே! பணம் கொடுத்தால்

வெண் பண்ணிடுவா

கொடுத்த பணம்

ஒழுங்கா?"

"பணம் பாருக்கு?"

"தம்ம எங்காருக்கும் தாள்! இந்தக் கட்டிக்குக் கொஞ்சம் அத்தக் கட்டிக்குக் கொஞ்சம். இப்ப உன்னிப் பல இறந்து போயிட்டான் இல்லை? அவனுக்குக் கூட ஐயாயிரம் ரூபா வாங்கியிருக்கேன். அத்தப் போண்ணு வந்துக்குப் போயிருக்காம்...."

"நான் போய்ச் சத்திக்கலாம்னு இருக்கேன்" என்று மனவிலைப் பார்த்தாள். கிணறு வலங்கிவிட்டது.

"போறப்ப சொல்வது. ஒரு துறையு ரூபா கொடுக்கேன்."

"ஐயாயிரம்னு சொன்னீங்க!"

"ஐயாயிரம்னு ஐயாயிரத்தையும் கொடுத்துத்தான்? இப்ப அவங்க மட்டும் என்ன செய்யறங்க? எல்லாம் மிக்காரங்க குடும்பத்துக்கா போகப் போவுது! பாக்கி சரிச்சுக் குடும்பத்து ரண்டு குட்டங்களுக்கும் தான் போகப் போவுது. இதப் பாரு. நடத்ததைக் கரெக்டா சொல்லிடுவா! மாசிக் கொடை திருநா இந்த வருசம் எப்படி நடக்குது பாத்திரமாய் மிக்காரப் பொம்பளிக்க ஒரு மாதம் முத்தியே பேசிக்கிட்டாங்களை இல்லைமா? என்ன அர்த்தம்? கைத்துக்குப் பள்ளம் போட்டு வெச்சிக்காங்கன்னுதானே? மிக்காரங்க வன்னுதே செய்தது எங்காருக்கும் தெரியும். என். ஐயத் தாக்கியதா ருச வாயிருக்க. இருக்கதி அஞ்சு பொய்க்

காரங்களை மூவாயிரம் பேர் தாக்கிலுக்
கடாம என்ன பண்ணுவாங்க? கட்டளை
ஆறு பேர் செத்துட்டாங்க. அதை ஆரம்
பிச்சது வம்பு!

"ஹவுட்ஸ்பீக்கர்ஸே ஆரம்பிச்சது பிரச்சினை.
குருசாடிவ ஸ்பீக்கர் வேச்சம்னு பாதிசு
சொல்லுதான்...."

"எத்தனை பேரு இறந்திருப்பாங்க?"

"அதிருக்கும் றாத்துக் கணக்கிலை!"

"ஹவுட்ஸ்பீக்கர்! - கடைசிய எப்படிச்
சமாதானமாவிட்டிங்க?"

"சமாதானமாவது! இப்பொழுதுக்குச்
சண்டை இல்லை. மதுமியும், சர்ச்சமும், கோமீ
தும் இருக்கிறவனாக்கும் சண்டை வந்துக்
கிட்டிருந்தான் இருக்கும். நெத்தைக்கு ஸ்பீக்
கர்... நானாக்கு என்னவோ! இப்பொழுதுக்கு
சண்டை இல்லை. நேரதல் முடியுறவனாக்கும்
மாவது சண்டை வராது. அதுக்குத் தக்க
பணம் கொடுத்து வச்சிருக்காங்க..."

தன் மடியிலிருந்து புதுசா குத்து நூறு
ரூபாய்த் தாங்களை எடுத்து "கண்ணிக்கு!"
என்கும். "பாதிசீபார் சாப்பிடக் கூப்பிட்
டுக்குகாரு. பொது யிருத்து. வரலா?"

"இல்லை. தங்க ரொம்பிட்டு வாங்க."

ரத்தினசாமி ஓடிவந்து "அண்ணே! நம்ம
போட்டோ எல்லாம் பேப்பரில் பெரிசா வந்
திருக்கு" என்ற பதறினார்.

"அட! அதுக்குள்ள வந்திருச்சா?...
கொண்டா!" என்று அதை ஆவனாடன்
முஞ்சிக்கொள்ள முன் பக்கத்தில் சமாதான
ஒப்பந்தத்தில் எப்போதும் மத்தியியுடன் சிறித்
துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

"கனகு, உங்க ரெண்டு பேர் போட்டோ
கூட வந்திருக்கு..."

கனகசபை மெய்யை ஆர்வத்துடன் அதை
காங்கிப் பார்த்தாள். அவளும் சிரித்தாள்
உட்கார்த்திருப்பதைப் போட்டிருந்தது.

"மகிஷி கிடைக்கப்பெற்ற கனகசபை!"

கனகத்தை அடக்கியதில் அமைச்சரின் பணி
முடிவானது. மனந்காடு கிராமத்தில்
இனி ஆக்கபூர்வமான செயல்களை நிகழும்
என்று தம்பியதாக அமைச்சர் கூறினார்.
இரு தரப்பினருடனும் அவராமல் பேச்சு
வார்த்தை திழுத்தி அவர்களின் குறைபாடு
களைக் கிட்டிற்று கனகத்தில் பாதிக்கப்
பட்டவர் இவ்வங்களுக்குச் சென்று...

"இவன் திருமெய்கை தண்ணி அடிக்கட்டு
இருந்தான்... அவன் பேப்பரே இது! பதவி
யோகப் போவதுன்னு சொல்லிக்கிட்டிருந்
தாங்க. இப்ப உதிரப்படுத்திக்கிட்டான்."

விடிவசூறிகுள் வா

கிண்தா

"பத்து லட்சமாகவு விட்டிருக்க மாட்டாங்க?"

"எல்லாம் பஸ் ஆப்பிரெட்டருக்க பணம். பாதிக்கு மேலே எட்டிக்குப் போயிருக்கும்... நாய்கூட ஒரு ரூட்டு கேட்டிருக்கேன்...மேட் தம்ம மிராமத்திலே இனி எங்கட வேண்டாம். ஆக்டீவ்லமா ஏதாவது செய்யலாம்... என்ன விரிஜாபேராமியே இருக்கே?"

"வாங்க. விட்டுக்குப் போகலாம். அம்மா காத்திருக்கும்!"

அம்மா கிட்டைக் கடிவலம்மும் ஒருங்கு படுத்தி வைத்திருந்தான். இருக்கிற பாதிரித்தலில் குழம்பு கொடுத்திக் கொண்டிருந்தது. "நீங்க ஊருக்குப் போவனாருக்கும் விரிஜா இங்க இருக்கட்டும். அப்பறம் நான் கோயில் அழைச்சுக்கிட்டுப் போயிரேன்."

"சரி." அவன் மனத்தில் வளப்பாடு விராமத்துக்குப் பஸ் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தான். கைக்குள் தேவபிள்ளை மகிழ்வான கிறித்தவ செல்லமாக உறுதியை. என்ன அந்தம்? தன்னுடன் வர விழும்பிடுவான் என்றுதானே? மனம் மாறிவிட்டான். முதலில் அவனைப் போல் அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிடலாம். இருவரைத்தயாரத்தில் ஓட்டும் மூலம் இருக்கலாம். எங்கேயாவது ரிஜிஸ்டர் எங்காவது பண்ணிக் கொண்டு விடலாம்.

இரு தாரை எட்டும் அனுமதிக்கலில்லை என்னும் மதம் மாறிக் கொள்ளலாம். தேவபிள்ளை அடைந்தான் வேண்டும். பாய்ந்த சிக்கலானது. அதற்காகத் தியாகங்கள் செய்ததால் ஆக வேண்டும். சிவர மனங்களைப் பண்படுத்தித் தான் ஆக வேண்டும். மற்றவரை வேராக மனத்திலோ உடம்பிலோ துன்புறுத்தாத சத்தோஷமே இல்லை. துன்பம் தராத சத்தமான சத்தோஷம் என்பது சொர்க்கத்தில்தான் இருக்க முடியும். விரிஜாவை நோக்கி அவன் குறைகளை வெகுவாகப் பட்டியலாக யோசித்

தான். இவளுக்கு தனக்கான மூக்கியம். தான் மூக்கியம். அதற்குத் தனக்கான தாயாகத் தான் கணவனை இழக்கப் போகிறான். ஈனப் பாடு எங்கே இருந்தாலும் அவர்களைப் போலத் தேவபிள்ளைச் சமாச்சாரப்படுத்தி, அப்பாவுக்கும் பணம் ஏற்பாடு பண்ணி, எப்போதும் சத்தோஷ சவரங்களைவாரி இறந்தது. தேவபிள்ளை தங்கப் பறவைகளைப்போலத் திக் கொண்டு ஓடியதற்கு வேண்டும், இதோ!

"எங்க இல்லப்பிடிச்சு?" என்று விரிஜா.

"வேலிப் பக்கத்துக் ஒரு மிராமத்துக்குப் போய் வருகிறேன்."

"எங்கு?"

"ஒரு சோலி?"

"என்ன சோலி? எங்கிட்டத்தான் சொல்லுங்களை. நானும் வருவா?"

"வந்ததும் சொக்தேன் விரிஜா. நீ வேண்டாம். செல்லு ஒருத்துக்கு."

"என்ன சோலிக்கு சொல்வாக்கடா தா?"

"என்னடி அவரைப் போட்டுத் தொண்டொண்ணுக்கிட்டு... நீங்க போய் வாக்க மாப்பிள்ளை சாப்பிட வந்துருகிறீங்க இல்லை?"

"ஆஹ்!"

ஒருமுறை இருந்து பேரையும் ஆதங்கமாகப் பார்த்துவிட்டுப் போனான். ரொடு விளம்புக்கு வந்தான். கேரளப் பருதியை நோக்கிச் சென்ற பஸ்ஸில் விசாரித்து ஏறிக் கொண்டான். பஸ் ஆடி ஆடிச் செல்வ, கைவசம் இருந்த டிரைவரின் செஞ்சுக்கைக் கண்க்கிட்டுக் கொண்டான். விரல் மொதிரமும் கழுத்துச் சங்கிலியும் பத்துப் பவுன் பெரும். பணத்தைப் பற்றிக் கவனி இல்லை. மனத்தைப் பற்றித்தான். அவனைத் தனிவாகச் சந்தித்து எப்படியோ அரை குறை மனிதராகத்தான் பெரிப் புரிவதைத்...

"வாரண வளப்பாடு?"

கேரளத்தின் மாதிரி விராமம் போல இருந்தது வளப்பாடு. பச்சை வளக்காலை விரும்பி முதுகை வளைத்து முதலிருக்கும் தென்னை. மேல்சு குழாய்க் சரக்குப் பட்டு. மகிளையின் ப்ரேம் தனக்கும் தெவபாரதிவும்; தேவபிள்ளை பானவோலிக்கும் அரபிவன் ம்ரேமாலும். குப்பல் குப்பல்களாகப் பச்சை இளநீர். "வாரணம்" என்று சாரவத்ததை எழுதிவிருக்கும் மனிதராகக் கண்க்கை.

"தேவபிள்ளை? வாரண தேவபிள்ளை?... அச்சண்ட பேர் எத்தா?"

"அப்பா பேரு தெரியாது. உண்ணித்து அவளுக்கு ஒரு தம்பி கண்ணு. மணக்காட்டில் கைக்கலை இருந்து போயிட்டான்..."

"ஓ! ஆயாபோ!" அடைவாளாம் கிடைத்தது. வளக்காலை ஓரமாகப் போய்க்கொள் குப்படி கழி கிடைத்தது. பச்சை அடர்ந்து அவன் மேல் கவனிச்சொன்ன ஒரு விட்டின் மூலம் கட்டமாக இருந்தது. அருகில் போய் விசாரித்ததில் அந்த விடுதான் என்று தெரிந்தது. தேவபிள்ளை அப்பாவை ஒரு குறை பாத்திருக்கிறான். அவருக்கு உன்னத கைகள் சொல்ல அவர் வெளிவந்து சற்று நேரம் திகைத்து அப்பறம் பரிச்சயம் நோன்ற "வரி! வரி!" என்றான்.

"தேவபிள்ளைப் பார்த்த வந்தேன். இருக்காளா?"

கிரெட் பிடித்த அனுபவம் பற்றி பட்டோடி:

"அது ஒரு வெதனைவா அனுபவம். பன்னியில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். வயது 18. மற்ற மாணவர்கள் கிரெட் பிடிப்பதைப் பார்த்ததும் எனக்கும் ஆசை வந்தது. நானும் பிடித்தேன். இப்போது கிரெட்டை வெறுத்தாலும் என்னால் விட முடியவில்லை. என் கால்கள் புரேஷன் இது கெடுக்கிறது. எல்லாருமே - குறிப்பாக விளையாட்டு வீரர்கள் - கிரெட் பிடிக்கும் பழக்கத்தை விட்டோழிப்பது தல்லது." மிரிவிருந்து சொல்லு

"அகத்து வரூ!" யாரோ ஒருவர் எல் லோரையும் கை கழுவுக் கொள்வது போல் இருந்தது. "இதிலிருந்து உன்னும்" கைகளையின் சுரத்தில் ஒரு செம்பு தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டது. கைகளுக்கொள்ள, ஒரு நாள் அவனிடம் சிறைக் கிழக்கு உத் தேசத்தில் வாசப்பட்டது. துண்டுகளில் பெண்கள் குரல், உன்னை செவ்வச் சின்ன இலை போட்டுப் பலர் உட்கார ஆயத்தமாக..

"ராகுகாவம் தொடங்குகிற முன்பு ஜாதகம் கொடுக்காய் அதா நல்லது!"

"ஜாதகமா?" என்று விவந்தான். எனக் காகக் காத்திருக்கிறார்கள்! இதற்காகத்தான் தேவகி என்னை அழைத்திருக்கிறாள்! இதில் என்ன விடப்படு....

"சரியானது. ஒரு விளக்கம் நிறையும் வேகம் இங்கு எடுத்தாடே மணி ஒத்தா ஆவாது இரண்டு!" பெண்கள் தென்பட் டார்கள். இது என்ன சடங்கு என்று புரிய வில்லை. சில பெண்கள் விளக்கும், நிறை நாளிலும் எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

"எல்லாரும் அகத்தொட்டுவரும்!" தேவகி யின் அப்பா கைகளையெல்லாம் கைகள் பிடித்து இருந்து உன்னை செவ்வ கைகளைய, புனை

மாலை போட்டுராகுகாவப்போடுகைப் போக் உத்காவமாக உணர்ந்தான். சட்டென்று அவன் வாழ்க்கைப் பிரச்சனை அந்தனைவும் அம்புலி மாமா சதையில் போகத் தீர்ந்து தெளிவாகி விட்டன. காப்பிட்டுக்கொண் டிருந்தவர்களும் சட்டென்று எழுந்து உன்னை வந்தார்கள். கைகளையெல்லாம் அருகில் இருத் தவர் மலையாளத்தில் வேகமாகப் பேச மைய மாகத் தலையாட்டினான். அந்தப் பதில் அவ ருக்குப் போதும் போல இருந்தது. கூடத்தின் ஒரு மையத்தில் ஏற்றி வைத்த விளக்கும் நிறைநாளிலும் இருந்தது.

"தா! இழக்கொட்டு தெளிவு நிலக்கு?"

அந்த முகங்களை மெல்ல மெல்லப் பார்வை யாகப் பெருக்கினான். இடம்படி எதிர் அறை யில் வாசலை அடைத்துக் கொண்டிருந்த பெண்களின் மத்தியில் தேவகி தெளிந்தான். கைகளால் சிரித்து 'வந்தவிட்டேன் தேவகி! நீ ஆணையிட்டபடி வந்தவிட்டேன். தக்க மையத்தில் வந்து விட்டேன்... வந்தவிட் டேன்!...

"ஜாதகம் கொடுக்கட்டே, ஜாதகம் கொடுக்கட்டே, ஜாதகம் கொடுக்கட்டே?" என்று நெக்கு நோக்கி நின்றவர் செட்கச் சின்னப் பிள்ளைகள் சிரித்தார்கள். அவனுக்கு எதிரே மந்திரோகவர் வந்து நிற்க 'ரூ' என்று அழைக்கிறார்கள். சுற்றிலும் இருந்தவர் களிடம் சட்டென்று மலையாளத்தில் கேட் பது கைகளையெல்லாம் புரிந்தது. 'யாருக்காவது சமயம் இங்கு பெண்ணைக் கொடுக்கவும், ஜாதகம் கொடுத்து விட்டால் அந்தப் பெண்ணை யாருக்கும் கொடுக்க முடியாது. கல்யாணம் ஆனமாதிரிதான்!'

சுற்றிலும் இருந்த கூட்டத்தில் ஒருவர் 'சரி கொடுத்துவிடலாம்' என்று சொன்னது கேட்டது.

யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள், யாருக்கு என்று பதிலினை... இழக்கே பார்த்து நின்ற வர்க்கு எதிரே ஒருவர் வந்து நிற்க.

"ஜாதகம் வாங்கிக்கட்டே! ஜாதகம் வாங் கிக்கட்டே! ஜாதகம் வாங்கிக்கட்டே!"

இது யாரு? என்று வினாவித்தான். எப்பயனுக்கு மாமா!

அப்போ! அப்படி என்னால் கல்யாணம் என்கிறீயோ! என்னை அவர்கள் கூப்பிட வில்லையோ... தேவகியையப்பார்த்தான். அவன் பார்வை சரித்திருந்தது. அதிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றத்தான் தன்னை விளித்திருக் கிறேனா!

யாரோ சொன்னார்கள், 'சரி ஜாதகம் கொடுத்து விடலாம்!' என்று.

கொடுக்காதே! கொடுக்காதே! வெண்டாம் இதுதான் நான் இருக்கிறேன்...

எப்பயனுக்கு மாமாவோ யாரோ அந்த ஜாதகத்தை வாங்கிக் கொண்டார். தேவகி இனிமேல்களுக்குச்சொத்தம். கொஞ்சநாளில் எப்பவன் வந்து அவனைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு போவான்...

"பெண்ணைக் கூட்டிக்கொண்டு வரு..."

தேவகியின் தோளைப் பிடித்துக்கொண்டு பாய்காக இருவர் அழைத்து வர்... எனிய

தமாஷ் பரீட்சை!

படங்களை மீண்டும் புரட்டிப் பாரிக்காமல் தேக் காணும் கேள்விகளுக்கு விடை எழுதி விட்டுப் பிறகு ஒப்புதலாகவும்.

1. நான் எட்டியில் ஒரே ஒரு தேதி விடப் பட்டுள்ளது. அது எந்தத் தேதி?
2. சுயகாரத்தில் மணி என்ன?
3. மோதிரத்தில் என்ன இனிஷியல் காணப் படுகிறது?
4. ஒரே ஒரு ஆய்வில் கலீதூரின் கவிதை நூல் இடம்பெற்றுள்ளது. அக்கலீதூரின் பெயர் என்ன?
5. நீங்கள் படத்தில் பார்த்த ஆதிதீர்த்துடி வாகனங்களுள் இரண்டாவதாக இடம் பெற்றுள்ள வாகனம் எது?
6. கிரிக்கெட் மட்டையின் அதன் சொந்தக் காரர் பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது. அது என்ன பெயர்?
7. படத்தில் பார்த்த பேரு என்ன பேரு?
8. படில் எத்தனை பேர் பயணம் செய் கின்றனர்?
9. பூனை பொம்மைகள் முகத்தில் ஒரு உறுப்பு வளையப்படவில்லை. அது என்ன?
10. விளம்பு பட்டியலில் குறிக்கப்பட்டுள்ள கிரெட்டின் விலை என்ன?

பத்துக் கேள்விகளுக்கும் சரியான பதில் சொல்லியிருந்தால் உங்களின் கவனிப்பு சக்தி அபாரம். பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம்.

7-9 சரியான விடைகள் பாராட்டலாம்:

8-7 சரியான விடைகள்: சுமார் 5-க்குக் கீழே மோசம்!

-ஏ.வி.எம். கிணைல்

நியூட்ரமால் சக்தி.

சேம்பியன்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் சக்தி.

நியூட்ரமால் அமல் பாவ்லார். அருமமான மார்ட்.
ஆரோக்கிய கடைப்பிடிப்பை. ஆர்வமிக்க முதல்.
ஆதார உலோகத்தாலும், உயர்ந்த மட்டத்தில் சாக்கிடைத்.
தீய்ப்பாடுக்கும் விடே மலிவு—மோசம்மிடா, பூண்ட்.
மார்ட்டோவா உதவியும் விட. மறவாதிர்கள் தூண்டு தா
முத்திரை தாய்விவா நியூட்ரமால் ஒன்றாகத்.
விளங்குவீர் நியூட்ரமால் உத்தம தா.

உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...
பெருக்கலுக்கு உயர்ந்த ?

புரத்தியை உயர்ந்த, புரத்தியை உயர்ந்த.

புரத்தியை, P. V. Narasimha Murthy உயர்ந்த...
உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...
உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...
உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...
உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...
உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...

உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...

உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...

உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...
உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...
உயர்ந்த, உயர்ந்த, உயர்ந்த...

அமீதியா நோட்டஸுக்கு எதிரே நின்று நடை நாயக்கர் காலனிகளைக் கழற்றினார். கைகளைக் கப்பினார். "பிள்ளையாரே பிள்ளையாரே" என்று தலையில் குட்டிக் கொண்டார். எல்லாம் உன் செயல் என்றார்.

தெருவில் போகிறவர்களுக்கு நாயக்கர் நோட்டஸ் அமீதிபாளையத் தொழுவது போலத்தான் தெரியும். நோட்டஸுக்கு இடப்பறம் கிள்ளதாய்த் சித்தி விநாயகர் கோவில் இருந்தது. அந்தக் கோவிலுக்குப் பிறகு காலை வந்தது பெரிய நிலைட்டி ஆரம்பமாகிற்று.

கோவில் வடக்குப் பார்த்து இருந்தது. அமீதியா மேற்குப் பார்த்து இருந்தது. நாயக்கர் மிழக்கு நோக்கிப் போக வேண்டியிருந்தது. தெற்குப் பார்த்து வண்டிக்கூடாது. வடக்கு பார்த்தாக் பிள்ளையாளுக்கு முதுகு காட்ட வேண்டி நேரிலும். நடந்து கோவில் நாயக்கர் மேற்குப் பக்கம் பார்ப்பது அனுபவியம் எனவே இவரும் அமீதியாவுக்கு எதிரே நின்று வண்டிக்கு வதுதான் நாயக்கர் வழக்கம்.

நாயக்கரின் படவுன் வண்டிக்ம் அதுதான். அவ்வளவுதான். பிள்ளையாரே எல்லாம் உன் செயல் என்பது சத்தியமான வார்த்தை.

இந்த உலகத்தில் எவனும் எந்தக் கொம்பனும் எல்லாம் நான்தான் என்று மார்தட்டிக் கொள்ள முடியாது. சகலமும் தெரியும் என்று அலட்டிக் கொள்ளக் கூடாது. அப்படி அலட்டிய நிலைப்போது பிணர் நாயக்கருக்குத் தெரியும். அவர்கள் மண்ணோடு மண்ணுப்பப் போலிருப்பதும் தெரியும். நல்லதோ, கெட்டதோ நம் கையில் இல்லை. உயர்வோ தாழ்வோ நாம் தீர்மானிப்பதில்லை. அகப்பம் என்று ஒரு போருளும் இல்லை. நேற்றைய அகப்பம் இன்றைய அற்புதம். இன்றைய அற்புதம் நாளை அகப்பம். ஆனால் எல்லா வற்றிற்கும் உலகில் வினை உண்டு. எச்சில் இலக்கு வினை போட்டு எடுத்துப் போகிற வர்கள் உண்டு. எம்பல் காசு கொடுத்து வார்த்துபவர் உண்டு.

மனுஷன் தலமுடிக்குக்கட வினை போடற துண்டுக்க. உலிஞ்சுறு கொக்குங்களை அது நாங்க வாப்பவும் முடியாது. விக்கவும்முடியாது. அப்படி அது எங்கேயாவது விக்கிறது மாநிரி ஆயிட்டா கொண்டாந்து இந்துப் பாகக் தொட்டத்துக் சரம் சரமா தொங்க விட்டு

இரும்பு சூதாசிகள்

பாலசுமாரன்

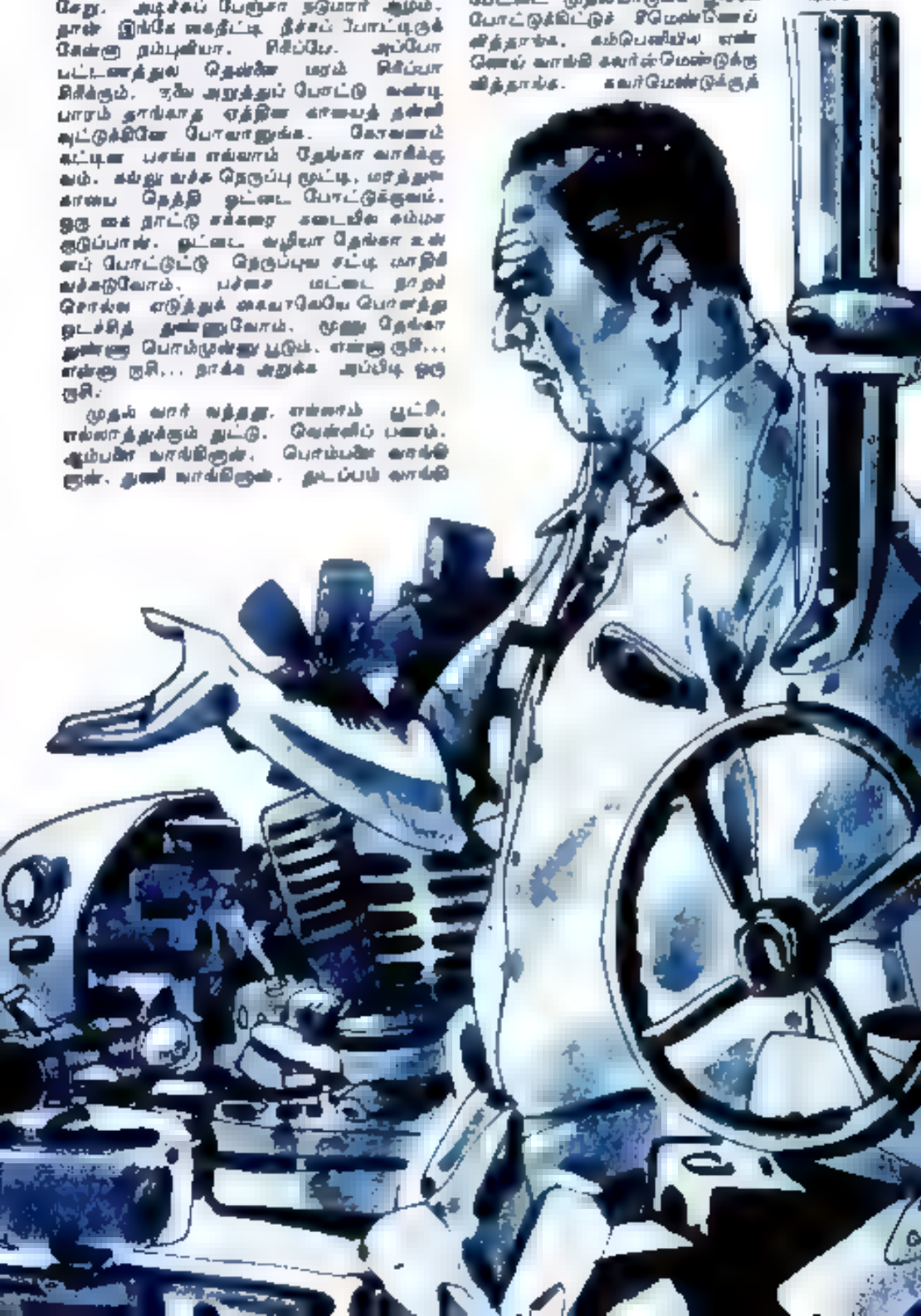

வானூகம். விவசாயத்திற்குத் துணைப்போகும் மாதிரி வித்தூசி எம்பாடுப்பானூகம்.

அட... இந்த இடம் இந்தப் பாசல் தொட்டம் முப்பத்தி ரெண்டுதான் புறம் போக்கு. தூறல் மோட்டர் ஒரேக்காரன் செறு. அடிச்சுப் பேருகா நடுமார் ஆழம். தான் இங்கே கைத்திட்டி நீச்சல் போட்டிருக்கேனா நம்புகிறா. சிசிப்பே. அப்போ பட்டணத்துல தென்னா மரம் சிசிப்பா சிசிக்கும். ஏன் அறுத்துப் போட்டு வண்டி பாரம் தாங்காத ஏத்தின காவலத் தன்னி அட்டுக்கிடுகே போவானூகம். கோவணம் கட்டின பசங்க எவ்வாம் தேவகா வாகிக்கு வம். கல்லு வச்ச தெருப்பு முட்டி. மரத்துக் காண்ப தெத்தி ஒட்டை போட்டுக்குவம். ஒரு வக நாட்டு சக்கரை கடைவிக கம்மா குடுப்பாள். ஒட்டை வழியா தேவகா உன் னப் போட்டுட்டு தெருப்பு சட்டி மாதிரி வச்சாடுவோம். பச்சை மட்டை நாந் சொல்ல எடுத்துக் கையாடுவியே போனத்தா ஒடச்சித் தண்ணுவோம். முணு தேவகா தண்ணு பொம்முன்னு பூரும். என்னாரு... என்னாரு... நாக்க அறுக்க அப்பிடி ஒரு குரி.

முதல் வார் வத்தா. என்னாம் பூட்சி. எல்லாத்துக்கும் தூட்டு. வெள்ளிப் பணம். ஆம்பளை வாகிக்குள். பொம்பளை வாகிக்குள். துணி வாகிக்குள். தடப்பம் வாகி

குள். மத்தார இது வாகிக்குள்யா தூட்டுக் குடுத்து வெள்ளைக்காரன். கட்டுக் கட்டாப் போகும் கோட்டைக்கு. பட்டணக்காரன் துண்ணத் துடைக்க எல்லாம் அதுதான். அப்போ புரண்டது இந்த இடம். இராஜப் பேட்டை முதலியாரூகம் இங்கே போட்டுக்கிட்டுச் சிமென்னைல் வித்தாங்க. கம்பெனியில் என்னை வாகி கவர்ச்மெண்டுக்கு வித்தாங்க. கவர்மெண்டுக்குத்

துட்டு குடுக்க முடியலை. குதிரையை எடுத்துக்க, கோச்ச வண்டியை எடுத்துக்கன்னான். கோட்டையிலேருந்து குதிரை வண்டி வாங்கி மயிலாய்ப்பூர் ஐயருக்கு வித்தாங்க. அன்னிக் குப் புடிச்சது வண்டி விலாபாரம். சிறு, சட்டம், கதவு, ஆணின்னு வியாபாரம் புடிச்சது. வாய் முடிஞ்சு மிஸ்ட்டுரி வாயி வித்தான் வெள்ளைக்காரன். அதுவும் வாங்கினான். ஓட்டி வித்தாங்க. அன்னிலேருந்து இன்னி வரை பாசல் தோட்டத்துல, ஓட்டல் வியாபாரம்தான். காவல்பட்டினத்துத் துணுக்க ருங்க இங்கே வந்து தெற்குப் பக்கத்துக்கு வாங்கிப் போவாங்க. மதுரை. திருநெல்வேலி வரை வியாபாரம். அப்பறம் காவல்பட்டினத்து ஆனே கடை போட்டான். காவலன் கடைன்னு பேரு வந்தது.

ஒன்னு நினைப்புல வச்சிக்க. துணுக்க கு பூத்த வியாபாரம் தோற்றது கிடையாது. ஏன் சொல்லு, கட்டுமானம். துட்டு இட்டு உண்ணா கத்தும், வெனியே போவாது. அப்பா கிட்ட புள்ளை கடன் வாங்கும். தேதி சொல் விதி திருப்பிச் கொடுக்கும். பொண்ணு கட்டிச் சம்பாதிக்கணும். சம்பாதிக்கிற புள்ளைக்குத்தான் பொண்ணு கெடைக்கும்.

காவல்பட்டினக்காரன் வத்தப்புறம் நெருப்புப் புடிச்ச மாதிரி பாசல் தோட்டம், சித்தாதிரிப்பேட்டை, கவங்கரை ஓரமா இத்தக் கடைங்கதான்.

பென்லு வண்டி வாங்கிப் பிரிக்கத்தான் விப்பாங்க இங்க. சிறு சிறு க்யாபாரம். மூணு வண்டி விட போரும். பதத்து பதத்து விட வேட்டியா பத்த ரூபா ஒரு போட்டி. பறக்காத கேட்டியா ஒரு ரூபா அதே போகட்டு. கேக்கறதைப் போறுத்து விட. பேசறதைப் போறுத்து வியாபாரம். சிர்க்க ஸூடுவியா ஒரு ஆணைப் பார்த்துட முடியுமா இங்க. சிர்க்க மாட்டாம், காக்கா இறக்கைல இடுப்பு ஸூட்டினுக் கூடச் சிர்க்க மாட்டான். சரிதான் போடான்னுதான் முஞ்சி திக்கும்.

தேடச நாயக்கருக்கு அதுபது வயசு தான்டி விட்டது. அவர் சிரித்தும் யாரும் பார்க்கதிலங்க. முகத்தில் ஒரு நிரந்தர சொகம் போத போத கூடம்பு. வெளிநிய பிள்ளை நலச் சட்டை. கரை வெட்டி. தோலில் துண்டு. குடை, மடித்த கரை வெட்டி தாண்டிக் காக்கி அளர திக்கர்.

சென்னைலயச் சுதநியுள்ள தொழிற் பேட்டைகளில் நாயக்கரை எங்கோருக்கும் தெரியும். என்மா தொழிற்சாலைலிலும் இரும்புக் கழிவு இருக்கும். உடைந்த, உடைக் கப்பட்ட உதிரி பாகங்கள் இருக்கும். மாதம் ஒரு முறை அவைகளை இருந்த இடத்தில் கிடத்த நிலையில் விட பேசி நாயக்கர் வாங்கி வருவார். எம்மானே என்று சிற்பனை அடிகாரியைக் கால் தொட்டுவணங்குவார். அது பது வயசுக் கிறுவல்தான் அதட்ட யாருக்கும் மனசு வராது. அதட்டினதும் நாயக்கரை அனுப்பிவிட முடியாது.

அதே நாயக்கர் கடையில் வேறு மூகம் காட்டுவார்.

"நாயக்கரே பென்லு பம்பர் இருக்கா?"

"சத்தினி வேணும்?"

"ஒண்ணுதான்."

"இல்லை."

"இருக்கா பாரேன்."

"இல்லை, நாளைக்கு வா."

"இங்கைக்கு இல்லைங்கற நாளைக்கு மட்டும்தான் எப்படிச் சிடைக்கும்?"

"என்னு பிராஞ்சு வைக்கிறேன் போ."

நாயக்கரிடம் பென்லு பம்பர் இருக்கும்.

மறுநாள் அவன் பாசல் தோட்டத்துக்கு வந்தான் விட சொல்லப்படும். அவனுக்கு பம்பர் மிக அவசியம் என்பது நாயக்கருக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

நாயக்கரிடம் தற்சமயம் பென்லு வாரியல் சர்க்கரங்கள் இருந்தன. டயர் இவ்வாறு இருப்பச் சர்க்கரம் மட்டுமான் இருந்தன. ஆணைகளில் மூன்று மோசடாணவை. மெல்லிய விரிசல் உடையவை. நாயக்கர் அளதப் பற்றளவற்றுத் தேய்த்து பெய்ஸ்ட் அபத்து வைத்திருந்தார். வடைக்கு வாங்கியாணை. தட்டிக் கொட்டிப் பற்றளவற்றுப் பெய்ஸ்ட் அபத்துத் பிறகு மோசம் எது நல்லது என்று நாயக்கருக்கே தெரியாது. அமீதா ஓட்டலுக்கு அருகே உள்ள பிள்ளையாருக்குத் தெரியும். அவர்தான் இன்று வியாபாரத்துக்கு உதவ வேண்டும்.

பத்து மணிக்குப் பாசல் தோட்டம் களைக் கட்டியது. கொத்துக் கொத்தால் உதம் லார்களிடமும் வலதுமால் தடத்தன. பிள்காள் தட்டிய இடையிலே ருடி ஏதோ ஒரு கடைக்கு ஆயுள் குருமா போயிற்று. எங்கேயோ பெரிய வியாபாரம் படித்திருக்க வேண்டும். எத்தக் கடை என்று தெரியவில்லை. நாயக்கர் கடைக்கு வெனியே வந்து ஆப்பம் போரும் இளையைப் பார்த்தார். ஆப்பம் கட்டத் தோடு கலத்து விட்டது.

"நாயக்கரே, வீவ் வச்சிருக்கியாமே."

மொகாவிச் கண்ணப்பன் உங்களை வந்து

போத் என்று பெருசில் அமர்த்தான். கண்ணப்பன் கண்கள் சிவந்திருந்தன.

PAW PATROL
PAW PATROL
PAW PATROL

PAW PATROL
PAW PATROL
PAW PATROL

நாயக்கர் அவனுக்கும் பதிக் சொன்னது வெளிபே திவ்வயடி தெருவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"ஆறு மீட்... பெய்வு? வச்சிருக்கிறதாச் சொன்னுங்க. எடுத்துப்போடு பார்த்தோம்."

"வாடு சொன்னது?"

"டிக்ஷர் காப்பது."

"சாராயம் காக்கிக் குடுத்தியா?"

"சாப்புட்டுத்தான் கயிறும். எங்க வச்சிருக்க... உரை மேலா உண்ணியா..."

"பூமிய பொதுதக்க வச்சிருக்கேன். வங்க கதவனுட்டமா பேசை நீ."

"நான் வாய்க்கா... அடிச்ச வண்டியிதா? மூட்டியானா?"

"மிஸ்டிரி வலையு. உங்களுக்கு கட்டாது திண்பு."

"அடிது சக்கை. பாகம் தோட்டத்துள் அத்தினி நாளும் மிஸ்டிரி ஆளுக்கொன். எடுப்பா வீது."

"எத்தினி வேணும்?"

"நாத்துட்டீன். எடு குதக்கடி."

நாயக்கர் பீன் பக்கம் போய் ஒரு சக்கரம் உருட்டி வந்தார். எண்ணப்பன் அதை இரும் புத் துண்டான் தட்டி ஒலியைக் கேட்டான். உறட்டைப் பிடிக்கிறான். "தேருது. வேற எடு."

"இப்பே."

"எடுப்பா."

"இப்பே."

"இது மிஸ்டிரிதான். பாத்துட்டேன். எடு பீச்சம்."

நாயக்கர் இவ்வேன்று உருட்டி வந்தார். மறுபடி எண்ணப்பன் வீதித் தட்டிப் பார்த்தான்.

"என்ன சொக்தே?"

"இரண்டரை."

"இருநூத்தியம்பதா. அடாவடியா இருக்கே. பாத்துச் சொக்து."

"இரண்டு."

"அப்பதும்."

"கையை எடு."

"எங்கு?"

"எடு சொக்தேன்." நாயக்கர் அவக் கையை விலக்கிவிட்டு வீடெங்கே உருட்டிப் போனார். வந்து நாள்களியிற் உட்கார்ந்து கொண்டார்.

"அப்பதும் என்னதான் சொக்தா?"

"ஒண்ணும் சொக்கலை."

"மிக்க சொக்துப்பா."

"சொக்கிட்டேன்."

"ஒண்ணரைக்குத் தருவியா?"

"ஒண்ணுதொண்ணுக்குக்குதறையாது."

"ஒண்ணு அறுபது."

"பேற கடை பாருப்பா. பேறார் பண்ணுதே."

"சரி, ஒண்ணு எழுபது."

"என்னது போடு."

"என்னத்திலும் எடு."

நாயக்கர் அவனைப் பீன் பக்கம் கூட்டிப் போனார். எண்ணப்பன் தடுமாறிலும். இருப்புக் குவியல்களை இடறியபடி போனும். சக்கரங்களைத் தட்டிப் பார்த்தான். சக்கரங்கள் திவ்வ இடத்தில் இரும்புப் பணை போட்டிருந்தது. எண்ணப்பன் தட்டியது இரும்புப் பணையைத் தாக்கி ஒலி அதிர்வைக் கூட்டியது. வீதிச் தெரியாத போலிற்று. எண்ணப்பன் வாய்க்கி இரண்டு வீத்களும் வீதிச் உண்ணை.

ராவுத்தர் வண்டிக்குத் தேவைபாணை.

"ஓ கிளான் மிஸ்டிரி வண்டியிது."

சாப்பி. இருநூறுக்குக் குறைவ மாட்டே துட்டான். மூன்று எடுத்தாத்து மாட்டி இருக்கேன்."

எடைபோட்டு எழுபதுக்கு எடுத்த வீன் துத்தி எண்பதுக்கு விந்ஃப்பட்டது. இருநூறு என்ன சொன்னப்பட்டது. பதின்மூன்று டன் சோதுமையோடு அன்றிரவு நெல்லூர் நோக் கிப் புறப்பட்டது.

ராவுத்தர் வாரி டுகரவர் வரதம் புழுவேரி தாண்டியதும் வண்டி அவ்வகை உணர்ந் தான். இறங்கித் துணிக் கைதையை மனலில் தொய்த்துக் கொடுத்திப் பதும் வாரியும் வெளிச்சத்தில் சக்கரங்களைப் பார்த்தான். ஏதும் தவறு தெரியவில்லை.

பெரியபாளையம் ரீஸிக் வாரி விநோத மாவக் குறுக்கிற்று. மாட்டு வண்டித் தொடிகளைக் கடக்க ஒடித்தபோது மின் டும் அவ் பாய்த்தது. நிமிசென்று பீன் பக்கம் சத்தம் கேட்டது. பீன் பக்கம் அழைக்குவது தெரிந்தது. காற்றுத் தடை போடுவதற்குள் இடது பக்கம் சாய்த்து தெளிந்து கரகரவென்று இழுக்கப்பட்டு எங்கே ஓர் சக்கி இறங்கி வயக் வெளியிற் தெய்தது ஒரு மென்று விளியிக் மோதிக் கூவரை உடைத்து திவ்வது. வரதம் குவித்து பார்த்தான். துணிக் தெரிந்தது. மெல்ல இறங்கிச் சவரிக் காங் வயத்துத் தகரயிவ் குதித்தான். வண்டிக் கதவைத் திறந்து கீட்டுக்கடியில்க் உண்ண தன் பைவைஎடுத்தான்.

டுகரவர் கிடுகென்ன் இருக்கிறதா பார்த்தான். வண்டியை விட்டு விட்டு நெல்லூர் பக் ஏறிக்ஃகாணும் போனும். (தொடரும்)

அர்துங்கடையுக்கும் சிவீக்கும் இடையே ஒரு பெரிய ஏக்க விரிந்து விட அவ்விரு நாட்டின் சமாதானக் கிண்வ மாசு திவ்வது. இத்தக் கிண உருவான விதம் வேடிக்கையானது. அத்தக் கிணக் குத் தேவைபாண உலோகம் ஒரு போளிக்போது கிணல் அர்துங்கடையு லும் பவன்பகுத்திய பீரக்கிணை உருக் கிவதிக் கிடைத்தது.

—பிரகாஷ் ஸ்ரணி

போதுமக்கள் அனைவருக்கும் எமது அன்பான பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

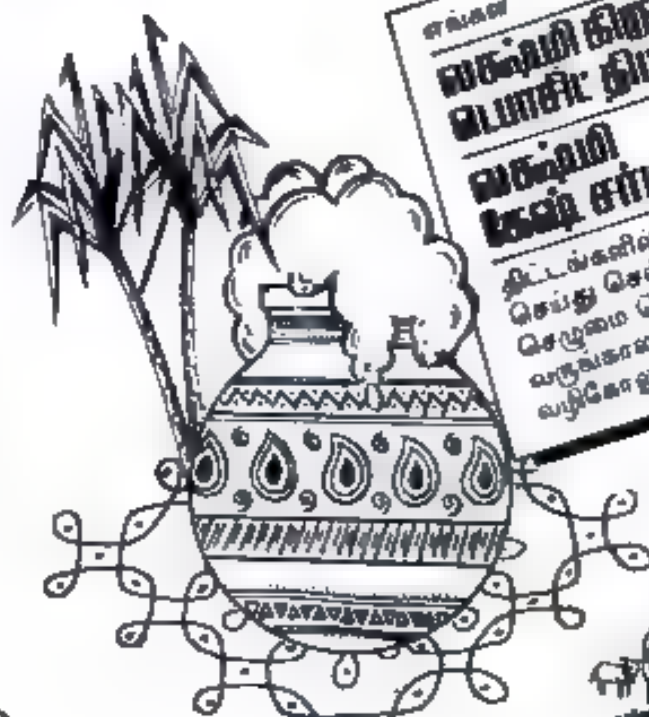
**லக்ஷ்மி விலாஸ்
பாங்க் லிமிடெட்**

பதிவு அலுவலகம்: கரூர்-639 001

கிளாக் அலுவலகம்: சென்னை-800 086.

என். முத்தியாறு
சென்னை

அன்னியச் செலாவணியில்
வந்ததும் செய்ய
அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள்.

எங்கள்

**லக்ஷ்மி கிருபா
பொங்கல் திரும்**

**லக்ஷ்மி
கனம் சர்வநிகர்**

திட்டங்களில் முதலீடு
செய்து செல்வச்
செழுமை பொங்கும்
வருவகாலத்துக்கு
வழிகோலங்கள்.

விடிவாய்

விடிவாய்

“இவ்வளவு எங்கே?”

“அடலாண்டிக்கு ரிவிஜ்”-ல் குழந்தையிருந்த மாலியின் அருகில் வந்து நின்று பிஞ்சுதான் அந்த ‘கிப்பர்’-யின் தாதுக்கு பாதிக்காத இரவில் கேட்டான்.

மாலி நிமிர்ந்தான். விப்பாடி. சாண்டி 84, பொருவ்வா என்று எந்த ஆடம்பரமும் இல்லாமல் பிஞ்சுதான் எளிமையான நின்று, ஒரு வாகனில் சேன். தெத்திலில் குழந்தை, கழுத்தில் ஒரு பிளாஸ் டிசு மணி மாலை.

ஒரு மணி நேரமாக அவனுக்காகக் காத்திருந்த போயம் அந்த எளிமை அவங்காரத் தில் நீறு போய் பூத்து விட்டது.

“வெளியே” என்று சொன்னவாறு மாலி எழுந்தான்.

வாசனாகவே வரும்போது பிஞ்சுதான் கைவிட்டுத் தோக்கிச் சொடுத்தான். அப்போதுதான் மாலி அவளிடமிருந்த புத்தகத்தைப் பார்த்தான். டாஸ்ஸ்டாயின் அன்னா என்னு.

நேற்று மாலை ஊழிகொட்ட வராததால் கடைப்பக் கல்லின் பீது உட்கார்த்து அதைப் பற்றிப் பேசியது லாபகம் வந்தது.

அவர்கள் இரு தமிழ்நாட்டில் சாயங்காலத்து மலர்ந்த ரோடிச் சஞ்சாரப் பதற்றத்திற்கு வந்தனர்.

“இவ்வளவுக் காரை அனுப்பிட்டேன்.” பிஞ்சுதான் சொன்னான்.

“கிரெட் கிளீப்.” என்றான்.

“ஏன்?”

“பிளேஸ் என்ன? எழுமாஸியின் கள்ளக் காதலன் மாலி ஒரு குற்ற வணிகரீதியோடு டிரைவர் பக்கத்திலே ஒக்காத்தண்டு வர டிரைவர்!”

பிஞ்சுதான் அவன் வெளிப்படைவில் தெளித்தான்.

“இவ்வளவுக் காரை?”

அவன் கேள்வியை ஒதுக்கிவிட்டு அவன் பதில் கேள்வி போட்டான். “ஒய் எம்.டி. எவ்வளவு வாரா?”

“நாறு நாள் இருக்கு.”

“மலையாப்பூர் பீச் போயோம்.”

அவர்களைக் காலியாகக் கடத்த டாக்ஸியை நோக்கி அவன் வைத்திருந்தான். “டாக்ஸி!”

“தொ... பஸ்ஸிலே போயோம்... சாதி... நீ போப்பா.”

டாக்ஸி லுளதத்துக் கொண்டு கடத்தது.

“பஸ்ஸிலேயாம்... நாள் பஸ் ஏறி நாறு வருஷம் ஆச்சு! அந்த கிரைப்லே அடிச்ச நெருக்கிவிட்டு மாலி... இதைன்ன ‘கிரேஸ்’ டிரைவர்.”

“அம்மணி, என் வர்க்கம் அதுதான்.”

“வர்க்கம் போதும் போதும். நட... அதென்ன மலையாப்பூர் பீச்?”

“வோண்டியா இருக்கும்.”

அவன் புருவங்கள் உயர்ந்தன. பிஞ்சுதான் அவன் புருவங்கள் உயரும்போதெல்லாம் அவ எது ஆதார சக்தியில் ஒரு வசிகரமான ஆதிக்கம் உடும்.

“எனிட் பாக் டிரைவர்?”

“நதிப் பனாக். இது வரை பிதை. பீச் ஓரமா வழிபினை மட்டன் சாப்பிட்டுப் போடு வாங்க.”

அவர்கள் பஸ் ஏறினர். இருவர் மன. கக்குவதும் ஏதோ இன்று நடக்க வேண்டும் என்று சொன்ன இருந்தது. மாலி அவ ணுடைய சாதி. டி. பிமற்கு ஜெர்மனிலும் அங்கிருந்து பெருகு திரைப்படம் நாடுகளும் பயணமான அன்று மாலிதான் பிஞ்சு தானாகச் சந்தித்தான். அவனது வேலை விஷயமாக. இங்கே நார்ப்பதி ஏழு நாட்கள். அவனிடம் போன்ற ஒரு பெண் ணுக்கும் அவன் மாலி ஓர் ஆணுக்கும் மத்தியில் இந்தக் கணிசமான கால அளவுக்குள் நடந்திருக்க வேண்டிய எதுவும் நடக்கவில்லை.

அதற்குப் பிஞ்சுதான் காரணம்.

அவனிடம் சந்தித்த நாட்களில் மாலி மகிழ்ச்சியோடிருந்தான். மாலிக்கு மகிழ்ச்சி சொத்து. இரண்டு சனாதிகள் கவனத்தைக்குக் காத்திருந்தனர். படித்தபோது வாய்க்கிஸ் தில் அடம்பாக்கி-ஊக்கு இரண்டு லுளத ஜப்பி வந்து விட்டது. தங்கிவிருந்த நண்பன் அறையைக் காலிசெய்யும்படி அந்த ஜெனாட்டில் வாய்க்கிவிட்ட காலியோடிகள் துவசரி தசராறு செய்தான். அவனிடமிருந்து இரண்டாவது சேட் புரக்களை அவர்கள் பண்ணும்போது வான்டிகாரன் போக்கி விட்டான். ஆணையும் மாலியின் மகிழ்ச்சியை எதுவும் பாதிக்கவில்லை.

“ஒளக்கு வருத்தமில்லென்று சொன்னு அது ஒரு டெலிபிரேட்டில். பச்சைப் புதுகு... நீ என்னை ‘இம்பரஸ்’ பண்ணப் பார்க்கறே!”

“பிஞ்சு... ஒங்களுக்கு எல்லாம் இருக்கு கார்... பச்சை... ஏ. வி... பிபிரிட்டு, பிபோன், என் சொடுக்கு ஒங்க லிருப்பததைப் பூர்த்திசெய்ய மகா சக்தி வாய்ந்த ஒரு எம். டி. நீங்க சத்தோஷமா இருக்கிறீர்களா?”

“இப்போ.”

“ஏன்?”

“எனக்குச் சைத்திரம் இல்லை. நான் வெறும் கருவி. எம். டி. யோட கால்க்குடைய ஆணை நாயி. ஜஸ்ட் அவர் லிவர்க்கம் பண்ணிக்க உதவற ஒரு மிஷின்.”

“ஒங்களுக்கு இவிலே சந்தோஷமே இல் வென்று சொன்னு அது ஒரு டெலிபிரேட்டில். பச்சைப் புதுகு. நீங்க என்னை ‘இம்பரஸ்’ பண்ணப் பார்க்கிறீர்கள். இப்படி நான் சொல்லலாமே.”

அவன் விவாதத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முடிக்கிறது என்று அவன் தாமதித்தான்.

“இந்த எரிபட்டலிலே ஒரு சந்தோஷம் இருக்கு. இப்போன்னு ஒங்களை வார கட்டி வந்திருக்காங்க?”

“பிரொஸிட்” இவ்வளவு நேர்முகமாகத் தாக்க இடம் கொடுத்ததற்கு அவன் சற்று வருத்தினான்.

"சத்தோஷம் எங்கேயும் இருக்கு. ஆ
ஆம்பென் மின் இட். தேடத் தொடங்கும்
போது அது மாயமாகி விடுகிறது.

"ரே. இருக்கிறாரா தியோ?"
"இல்லை. கே. மகாலிங்கம் எங்கிற மாலி.
பிரதீதா, நான் என்ன ஒரு கொடேஷம்
ஆராயினது தெரிக்கிறீர்கள்? இடோக்ட்
பிரீடென்ட்."

"ஹாஹ்."

"நான் இண்டெலகன்ஸ் இங்கே. அப்
படி நான் போல் பண்ணையுமில்லை. ஒரு
சிம்பிளான மனுஷன். சத்தோஷமா இருக்க

தெனறுவ வேலித் தேவனாகன், புறச் சிக்கன்கள்
எதுவுமே மூட்டுக்கட்டா இன்வேண்டி சிபிங்
பண்டேன்."

"அப்ப எதுக்கு வேலி தேடி வந்தே?"

"வேலி கெடைச்சா இன்னும் ரெண்டு
மூன்று பேரைச் சத்தோஷப் படுத்துறான்...
தட்டன் ஆம்."

அதிலிருந்து பிரதீதாவுக்கு அவன் மீது
பொருமை ஏற்பட்டது. அவன் வருஷம்,
மகர்த்த மூகம். நதி மூலுருவது போன்று
அடைபட்ட கொள்ளாமல் பேசும் பேச்சு. தனது
அழகின் அதிகத்தனத்தின் சிக்காமல் உடம்
பின் கவர்த்தி எல்லாதற்குக் குறித்து அக்கறை
விக்காமல் ரேரே உட்புகுந்து இன்
வேலிச்சத்தோடு அவன் கவரவாயுவது எல்
லாமே பொருமைமாக இருந்தது.

"ஆர் வு அன் இம்பொடென்ட்?"

அவனது ஆண்மைவாய் சந்தேகிக்கிறதென் னிக்கு அவன் அழகாகப் பதில் அளித்தான். "எனதையும் ஒங்க கிட்டே நிரூபிக்க வேண் டுப அவசியம் எனக்கு ஏற்படக்கூடாது." "பின்பே ஏன் என்னை டெய்லி பார்க்க வாரே?"

"ஒங்கனோட இருந்தா இன்னும் சத்- தொழைமா இருக்கேன்."

அப்படி யாரும் அவளிடம் சொன்னதிலும், அவனது எம்.டி.கூட. எம்.டி.வும் மற்ற வர்களுமே அவன் அழகை அடிமைகள் மாநிரி கவர்த்து தம்மிடம் வைத்துக்கொள்ளத் துடித் தவர்கள். அதற்கு இவரையான புலனீயத்தை அதன் பாதுகாவலர்கள் போன்று காட்டிக் கொள்ள முயல்வார்கள். அடிமைகளுக்கு மகிழ்ச்சி ஏது?

"எங்கோட இல்லைவரு வருத்தப்பட மாட்டியா?"

"ஐம் ஸார்... மாட்டேன்."

இந்தப் பதில் சிறுத்தாளுக்கு மிகவும்பிடித் தது. ஏடுத்த எடுப்பில் வருத்தமாகவும் ஏமாற்றமாகவும் இருந்ததாயும் அந்த கதத் திரம் அவளை வெகுலாகக் கவர்த்தது.

அவனது மகிழ்ச்சியை ஒங்கொரு தாளும் திரை நிறுடாக அதிகரிக்கச் செய்து அதைத் தான் ரசிப்பதில் அவன் ஒரு நிறைவை அனுப வித்தான். அதற்காக மகாபயிபுரம், கோய் டன் பீத,சைனா பஜார், மாம்பலம் என்று திகைத்த இடங்களுக்கெல்லாம் அவனோடு அகித்தான்.

புலனீயிருந்து இறங்கும்போது இன்னும் மாநிய மயங்கலில்லை. வெறுத்திட்ட மனநி பரப்பில் வெய்யிலில் நில செம்படவக் குழந்தைகள் பச்சைக் குதிரை தாண்டின.

"சாத்தோம் பிச்சைக்குப் போயோமா?" பிறந்தா கூப்பிட்டான்.

"ஏன் இது பிடிக்கையா?"

"ரோம்ப வெளிச்சமா இல்லை... போய் வேறுபுது நிரூபி வருவோம்."

"ஆவராத... பிச்சைக்கு வேறும், அங்கே ஒரு செமட்டி இருக்கு..."

"கல்வதைக்கா... இது என்ன விதோத மாண வேட்ட?"

"ஐ சைக் இட். சமாநிகன் எனக்கு ரோம்பப் பிடிக்கும். போல, வருஷம் ஒரு சாத்தோம் சிப்பரெண்டப் பார்க்க வத் தேன். அவன் பக்கத்து வீட்டிலே ஒரு டெத். வயதும் பொண்ணு. என்ன கவர்... என்ன மொகம்மிதிக்... அப்பா... மார்கெவல், தேவதைகள். ஒரே தான் ஜூரத்திலே செத்துப் போயிட்டா. பிரெயல் சிவீவர்... காமியனிகேஷன். என்னமோ ஒரு டயக்கிங் எலீன்... ஏஞ்சல் மாநிரி இருந்தா..."

"அவளை நீ கல் பண்ணியா?"

"கலீரோட இருக்கிற கலரலிதும் தான் பண்ணலே. என் சிப்பரெண்ட் கல் பண்ணான். ஒருதல். அவ செத்தப்பறம்தான் சொக் லான். அவனோட போய் மலர் வசியம் கச் சென். அப்புறம் தான் கல் பண்ண ஆரம் பிச்சேன்."

"செத்த பிரை?"

"என்..."

இவன் கப்பதிலயமா... இங்கே பித்தது கிணறு?

"அவனோட 'பரிவறு'க்கு ப்ரெண்ட் டாவே போனான். நுறு மாசத்துக்கு அப் புறம் கல்வதைக்குப் போனான். சலவைக் கலிவோ என்ன கல்வியா ஒரு சமாநி கட்டி யிருக்காங்க தெரியுமா?"

"மாநி தான் அங்கெல்லாம் வர மாட் டேன்."

"ஆ ஆர் ஜெயஸ்."

அதை மறுப்பதற்காலவே அவன் வர ஒப் பிக்கொண்டான்.

"சரி. போகலாம் வா."

அவர்கள் கல்வதைக்குப் போனார்கள். சமாநி பச்சை 'மார்கீனிக்'. அப்புறமாய் இருந்தது. 'கோநிக்' வெலிப்பாரு. ரோமா னிய கம்பிரம். சலவைக் கலிவோ பார்க்கும் போது கண்ணாக்கே சிவ்வென்றது.

"இது மேலே படுத்துக்கணும் போல இல்லை" என்று அவன் சொட்டான்.

"ஆமா... ஒங்கோடு. இன் எ கிப்பு ஒன் டே..."

"ஒ செட் பரிட்? அவன் அவனைத் திரும் பிப் பார்க்குக் கேட்டான்.

"இன் என்கல்" என்று அவன் நிரூபி லான்.

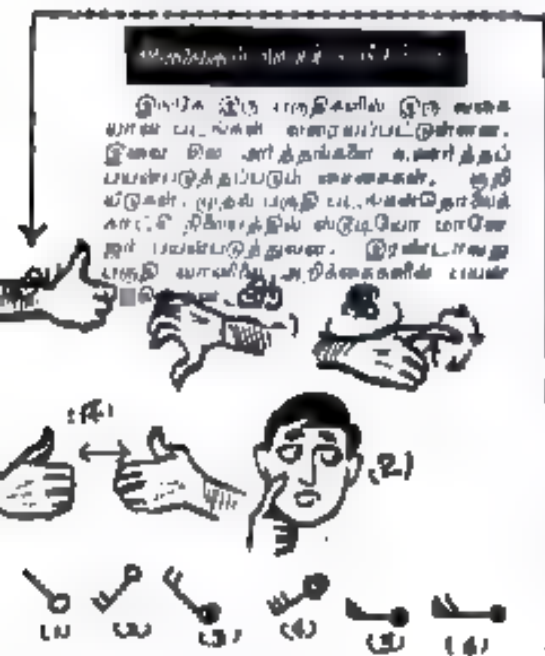
இவ்வளவு வெளிப்படைவாக அவன் போ வான் என்று மாநி எதிர்பார்க்கவில்லை.

"இது ஒரு புனிதமான இடம்" அவன் கூட்டிச்செய்யப் போக சொன்னான்.

"செக்ஸ் புனிதமில்லையா?"

"தாய்மைவான கல்வா சத்தொஷும் புனிதமானவைதான்... நாம் மயிலாய்ப்பூர் பிச்சைக்குப் போயோம்"

கைகளினர விளக்கம் வெளிச்சத்தின் வானி யாத்தி மாநிரி வீசிக்கொண்டிருந்தது. இருப்பு

உலர்த்துக்கு வலிக்குக் கட்டும் கயிற்றுச் சுருணைகள் தான்க்கோ மறுதராளோ அடுத்த கடல் பங்ணத்துக்குக் காத்திருந்தான். ஆல் காலகே திவர வெளிச்சத்தில் பழுவிய காதலர் கணும் புதிய காதலர்களும் ஆஸைமமாகத் தங்கலாகக் கலர்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு கயிற்றுச் சுருணை ஓரமாக இருவரும் தனிமையில் உட்கார்ந்தனர்.

"இதுக்குத்தான் இந்த இடத்துக்கு வரணும்னியா?"

"இல்லை, எந்த டிஸ்டர்பன்ஸும் இல் லாம போகிறது தங்க இடம்."

"நாய்ப் நாப்பத்தேறா நானா ரொம்பப் பேசிட்டோம்." மிருத்தா அவள் மீது உரக மலவு நெருக்கமாகக் கத்து உட்கார்த்தாள்.

"தோ பனீக். இட் ஸ்டாபிட்ட் கனீக்லி. மூடியவதும் கனீசு இருக்கட்டும்."

"ஓ மெக் மி ஏ காமப்." அவள் அவள் தோன் மீது கைபோட்டாள். அன்றுதான் மேல் செங்க கண்ணத்தில் மீது உட்கட்டை வைத்தாள்.

"இது ஒரு ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி. நீங்கள் லுக் எம். டி. கண்டிடியே இருக்கீங்க. எல்லாதையும் நிறைத்து என்ஜோட லர் நீங்களை... நாம் ரெண்டு பேருமா சேர்த்து கஷ்டப்படுவோம். அந்தக் கஷ்டத்துக்குள் னாந் சந்தொஷப்படுவோம்... எங்களுக்கு நிகு டித் திங்ஸ்ப் பிடிக்காது." அவள் தோனி விழுந்து அவள் கையை இவ்விதமாக விசைக்கி ளுள்.

"மாலி இது மேய்-ஷோனீசம்."

அவள் அவள்மீது இரக்கமுற்றது போல் தனிமைய அடைந்தாள். "இல்லை. இதுதான் அசல் ஆன்சிஸிஸிசம்."

"மாலி... அடிமைமகன்னாம் சேர்த்து என்னை அடிமைமகன்கி வச்சிருக்காரங்கடா."

"நீ என்ஜோட லா பிருத்தா."

"எங்கே?"

"நான் எங்கேயோ அங்கே."

"அது முடியாது... ஒவர்கு இன்னும் ஒரு வேலை உட இல்லை..."

"லாபி பிருத்தா... அது முடியாதுங்கு இதுவும் முடியாது. வாரோ ஒன்னை அடிமைப்படுத்து வச்சிருக்கிறதுக்கு நீ பண்ண வேண்டிய பரிகாரம் துரோகம் இல்லை."

"ஸ்டாப் பீக்லிங்."

"ஐ டோண்ட் பீக். து லக் ஓ. து லாண்ட் மிங்லுக் ஓ. பனீங் திங் என்னை லுக் பண்ணிக்க வேண்டாம்..." அவள் மணலித் தட்டிக் கொண்டு எழுந்தாள்.

"கடைசிவிலே இவ்வளவுதானா?"

அவள் குரல் உலர்ந்திரு. அவள் மீண்டும் மீழ உட்கார்த்தாள். முதல் முறையாக அவள் முகங்கையைத் தோட்டாள்.

"பருத்தா... பனீங்... என்னைப் புரிஞ் கக்கோ. ஐ லக் ஓ பீரம் ஓடு பட்டம். நீயே உன்னைக் கொடுக்கத் தயாரா இருக்கே. டு ஓ நோ ஹவ் து பீய்? ஓவ்விட்ட முதல்வ வத்தப்ப ஒரு வேலிக்கு 'ரெகமெண்ட்' பண் ணுவேணு லுத்தேன். ஆன இப்ப எங்கு அந்த வேலி வேண்டாம்னு தோணுது. ஒன்னை நான் ஏதாவது கேக்கணும்னேதோன்

முதல் பகுதி விளக்கம்:

(அ) திகழ்ச்சிவைத் தொடங்கணாம்.

(ஆ) திகழ்ச்சிவை வழங்கு ன்ருவோ இன்னும் தளராகவிலை.

(இ) திகழ்ச்சிவை முடித்து விடுங்கள்.

(ஈ) நேரம் அதிகமாக இருக்கிறது. திகழ்ச்சிவை மெதுவாக நடத்திக் கொள் ளுங்கள்.

(உ) சலிவான வேகத்தில் திகழ்ச்சி சென்று கொண்டிருக்கிறது.

இரண்டாம் பகுதி:

1) தெனீவள்ள மேகம். காற்று மணிக்கு ஒன்று முதல் நான்கு மைல்கள் வேகத்தில்.

2) தெனீவான மேகத்தோடு காற்று மணிக்கு 75 முதல் 80 மைல் வேகம் கொண்டுள்ளது.

3) சிறிது மேக மூட்டத்தோடு காற் றி் வேகம் மணிக்கு 21 முதல் 25 மைல்கள்.

4) சிறிது மேகமூட்டத்தோடு காற் றி் வேகம் மணிக்கு 32 முதல் 37 மைல்கள்.

5) வேகம் மூலமுதலாக மூண்டிருக் கிறது. காற்றின் வேகம் 55 முதல் 65 மைல்கள்.

6) மூல மேக மூட்டம். காற்றின் வேகம் 67 முதல் 71 மைல்கள்.

7) புயல்.

- டி. வி. எம். கிணைஞ்

லில்லி... வேண்டாம்... தாங்கி... தாங்கி... லிபா... எங்கிறே."

அவள் கயிற்றுச் சுருணை மீது சிலி போவத் தாங்கித்தான்.

"நான்" மட்டுமே உனக்கு வேணும்னு இன்னும் நானு தான் ஒனக்கு டயம் கொடுக் கிறேன். ஒன் எம்.டி. கத்த பிறகு ஒரு குட் டை சொல்லிட்டுக் கிளம்பி வா. சும் டு மை லும். ரொம்ப டயம் ஆச்சு... இப்பப் போகாமா?"

ஒரு நிமிஷம் அவளின் முழக்கத்தில் ஈர்த்தமிழ்ந்தது.

பிறகு தாட்கள் வரை தன் மூலம் அவளுக்கு கா அவல் காத்திருந்தான். அவள் வர மாட்டாள் என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தும் உள்ளு ஒரு தப்பாண்சுபோடு எதிர்பாரித் தான். கடைசிவிலே மும்மேட்டிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு அவள் வெளியே விரம் பிளூன். எதிரிக் மாரடி ஏறி வந்த தபால் காரர் அவளிடம் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத் தார்.

உடைத்தான். அது ஒரு அப்பாயிண்ட் மெண்ட் லூட்டர். அவளது எம். டி. மூலமாக அனுப்பப் பட்டிருந்தது. நிச்சயம் அவள் லிபாரித்தான். அவள் தவர்த்தோடு சிரித் துக் கொண்டாள். அந்த அப்பாயிண்ட் மெண்ட் லூட்டரைக் கிழித்தெறிந்துவிட்டுப் படி இறக்கத் தொடங்கினாள். அவளக் கிழித்தெறித்ததில் நிம்மதி ஏற்பட்டிருந்தது.

ஸ்ரீமதியா வணர காத்திரு! உதவித் தொண்டர்கள் சந்தர்ப்பங்கள்

பணம்தான் இவ்வாறு சிவந்தது. விழுந்து சம்பந்தம் உண்டாகிவிட்டது. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை. சம்பந்தம் இல்லை.

சமீபத்தில் மணிவிழா கண்ட தி. மு. க. போதுச் செயலாளர் திரு அன்பழகன் அவர்களுக்கு 'கெஜி' வாசல்கள் கார்டில் காழ்த்து தெரிவித்து விட்டு, ஆறு கோவில்கள் கெட்டோம்.

தி. மு. க. - இ. காங்கிரஸ் உறையைப் பற்றித் தெனியாக்கூறு முடியுமா? ஏனென்றால் கார்டாகத்திலும் பெரியதுகள்திலும் எதிர்த்துப் போட்டியிட்டார்கள். ஆத்திராணிக் இ. காங்கிரஸுக்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். பாண்டிச்சேரியில் கூட்டணி அரசு அமைத்திருக்கிறீர்கள்!

"இ. காங்கிரஸுடன் உறவு இருக்கிறது. தேர்தலுக்குத் தேர்தல் எதிர்ப்பு - ஆதரவு என்ற நிலை வரக் காரணம், அந்த அந்த ரூழ் நிலைதான். பெரியதுகளைத்தப்போறுத்தவரை, எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் தேர்த்தெடுக்கப் பட்ட தொகுதி - ஆகவே அங்கு போட்டியிடுவது எங்கள் கடமை. சிலரது தவறான ஆலோசனைகள் காரணமாக அங்கு போட்டியிட்டது, கார்டாகத்தில் பாரதிதாசனியோடேயுமிட்டுத் தி. மு. க. வெட்டப்பாசர் திராவிடமணி அந்தத் தொகுதியில் ஏதனையோ சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். ஆத்திராணியப் போறுத்தவரையில் தேற்று எங்கிலும் பகுதியில் தி. மு. கவுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறது. அப்பகுதி தமிழர் தங்கள்ளுக்கு விரோதமான கட்டு சென்றி பெற்றிடக் கூடாது என்ற நிலையில் ஆத்திராணிக் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவு அளித்துள்ளோம்.

அப்பகுதி போராட்டத்தில் எழுபட்ச செயல் முடியுமா? இவரது தமிழ்ப்பற்றை நான் நம்பத் தயாராக இல்லை."

1971ம் அ. தி. மு. க. உதயபாளையம் இரத்த மடக்கும் இடைத் தேர்தல் காலம் போதுத் தேர்தல்களிலும் (1960 நாடாளுமன்றத் தேர்தல் தவிர) தி. மு. க. தொடர்ந்து தொல்விலை தழுவக் காரணம் என்ன?

"நமது தேர்தல்களில் III சதவீதத்தினர் பாமர மக்கள் ஒட்டுப் போருகிறார்கள். ஆக வெற்றியை நினைவிக்கக் கூடிய நிலையில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு இன்னும் எம். ஜி. ஆர். மீது ஏற்பட்ட சினிமா கவர்ச்சி என்ற மாயை இருக்கிறது. இந்த மாயை மெல்ல உடைக்கப்பட்டு வருகிறது. பெரியதுகள்தில் பணம், பதவி ஆகியவற்றை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பெற்ற ஒட்டும், வெளும் உழைப்பினால் தங்கள் பெற்ற ஒட்டும் களும் எங்களுக்கு மக்கள் ஆதரவு கூடி வருகிறது என்பதை உணர்த்துகிறோம். 1980ம் சட்ட மன்றத் தேர்தலில் அவர் வென்றி பெற்றதற்குக் காரணம் மக்களின் அனுதாபம்தான். மேலும் எங்கள் கூட்டணி

அன்பழகன்

ஆறு கோவில்கள்

பாண்டிச்சேரி கூட்டணி அரசு, எந்த வித பாதிப்பும் இல்லாமல் எந்த கட்டுப்பாட்டிற்காக உறுப்பினர் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டவரோ அந்தப் பாதையில் செல்கிறது. ஆக தங்கள் தெனியாகவே இருக்கிறோம்."

மணி விழாக்கில் பேசும்போது, தமிழர்களின் தலத்தையும், தமிழ் மொழியையும் காப்பாற்றுவவர் பக்கம்தான் கடைசி வரை இருப்பேன் என்று கூறிவிடுக்கிறீர்கள். தமிழ் அறிஞர்களுக்குப் பல விழாக்கள் எடுத்து, உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தி, பாரதியார் நூற்றுண்டு விழாவுகளும் நிற்ப் பாச நடத்தியது தமிழ்ச் சூதல்வரது தமிழ்ப்பற்றைக் காட்டவில்லையா?

"எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் முதல்வராக இருப்பதால்தான் பல தமிழ் அறிஞர்களுக்கு விழா எடுக்க வேண்டிய நிலையில் அவர் இருக்கிறார். அறிஞர்களுக்கு விழா எடுக்கிறார்கள்தான் அங்குக்குத் தமிழ்ப் பற்று இருக்கிறது என்று கூறிவிட முடியுமா? தமிழ்ப் பற்று என்றால் அது மனத்திலிருந்து வரவேண்டும். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது எங்கேயோ சென்று விட்டவர்களோ கெட்டார்கள் அங்கு அனுபவிப்பெற்றேன் என்பார். அனுபவிக்கேட்டார்கள் கொடுக்காமல் கட்டா

கட்டுவதைப் போத்தவர்களோ எங்கள் கோவில்கள் தோற்பதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள்."

அன்று எம். ஜி. ஆர். வெளியேறக் காரணமாக இருந்தவர்களில் III சதவீதத்தினர் இன்று எம். ஜி. ஆருடன் தானே இருக்கிறார்கள்? ஆகவே இக்காரைக்கு கி. தி. மு. க. என்ற பெயரில் தி. மு. க. தான் ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் தவறில்லை அல்லவா?

"அன்று அவர் வெளியேறக் காரணமாக இருந்தவர்கள் இன்று எம். ஜி. ஆருடன் இணைக்கிறார்கள் என்பதால் அ. தி. மு. க., தி. மு. க., பா.க ஆகியவற்றுடன், தி. மு. க., சிறந்தவர்கள் எனவும் கட்டியிருக்கும் உண்மை, பதவி கிடைக்கும் என்று சொல்லுவதற்கு உதவியாகக் கொண்டு அ. தி. மு. க., எம். ஜி. ஆர். க., என்று சொல்வது அர்த்தமற்றது. அன்று எம். ஜி. ஆர். கிடைக்காததால் போட்டியாளர்கள் இன்று அ. தி. மு. க., கிடைக்காததால் போட்டியாளர்கள் இன்று கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்தால் அவர்களுக்காகப் பரிதாபப்படுவீர்கள்."

சமீபத்தில் நடைபெற்ற சென்னை மாவட்ட தி. மு. க., நிர்வாகிகள் தேர்தலில் கருணா அலர்கள் ஆர். டி. சேதாபதி தேர்தல் தொகுதிக்கு எதிர்ப்பு காட்டினார் என்று திட்டமிட்டு செய்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது! "ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. எந்த ஒரு பொறுப்புக்கு கருவியை எதிர்ப்பு பற்றியும் கட்டித் தலைமைக்கு நம்பிக்கை வைக்க முடியாதது என்பதால் அவர் தொகுதியைத் தவிர்த்து அரசியல் கட்சிகளில் நடந்து வந்துதான் இருக்கிறது. இப்போது வெளியேறியிருப்பவர்கள் ஏற்கனவே தலைமை ஆதரவுடன் தேர்தலுக்குப் போட்டியிட்டுள்ளார்கள். அப்போது தொற்றுவார்கள் கட்சியை விட்டு நடவடிக்கையாக அ. தி. மு. க., கிடைக்காததால் போட்டியாளர்கள் இன்று கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்தால் அவர்களுக்காகப் பரிதாபப்படுவீர்கள்."

வேலை வேட்டி இல்லாத பிரேம், முகம் போன்றவை கைப்பிடிக்கும் வேலையில் காரை அலகைத் 'தண்டிச் செலு' என்று திட்டி, ரோஷம் வந்து பட்டாளத்தில் செலுத்தி வருவது கை வேலை நடைபெறுகிறது. அவர் கைகளை விட்டுப் போன பிறகு அதைப் போன் போஸ்ட் மெஷின் காதலிகளின், பட்டாளத்தினருக்கு இருப்பில் பிரேமக்கு இது தெரிந்துபோய்த் சிறி எழுதினார். அதே சமயம் அதே கையில் கொண்டுவருவதில் பிடிவாசல் எதிரும் 'செலுக்கு' பிரேமக்குகையே ஏற்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிடைக்கவில்லை அவரவர்கள் காதல் பிறகு வேறுபாடு மாற்றி கைதையை முடித்திருக்கிறார்கள் என்றால், கைகளை எதிரும் அகரே.

பிரேமக்கு இது ஏழாவது பட்டாளம் எட்டாவதுதான். அதற்குள் கருணாவென் தயாரியில் முன்னெறிவிட்டார், அப்பாமை அப்படியே பேசவில்லை உரித்துக் காட்டுகிறார். பட்டாளத்தினர்கள் வேலையில் வரும் போது தொற்றும் அகல்!

புது முகம் விஜயிட்டு கொஞ்சம் ராதாவைக் காலம் தெரிவித்து, கிடிப்பு முகம் என இவரைக் குற்றம் கூறுவதை விட்டு இவரை கைக்கட்டி நடிக்க வைக்கவில்லை எனக் கூறுவதுதான் பொருத்தம். காதலர்களையே ஓரம் கட்டிவிட்டு 'புது முகம் போன்' பித்து கோவைக் காமிராவுக்குக் கொண்டு வருவதில் கைவைச் செலுத்தியதில் ஏற்பட்ட கோளாறு.

படத்தில் 'அவர்கள் ஒவ்வொருவரும்' பாதிப்பு பல இடங்களில் தெரிகிறது.

விஜி தபால்காரரை மாற்றுவதில் காதல் கடிதம் எழுதுவது போல் எழுதச் சொல்லி

முடிவுகள் வேண்டிய பட்டாளமே இது தெரிவிக்கிறது. தேர்தலுக்குப் போட்டியிடுவது தலைமைக்குப் புகழ்ந்து போற்றுவதும், தொற்றும் போது தலைமைக்குக் குறை சொல்வதும் கருணாவிடமிருந்து. ஆனால் எதிர்ப்புக் கட்டிக் கொடுத்த செலு தி. மு. க., தலைமை அலகில் பிடிவாசல் அவர்களுடைய கிடைக்கும் தகுதியை இழந்து விட்டார்கள் என்பதை."

கட்சியை விட்டு யார் செலுதும் கருணாவிடமிருந்து அலகைக் கைக்கட்டி வருவதுதான் இதுபற்றி என்ன கூறுவது?

"தி. மு. க., கொஞ்சம் என் கொஞ்சம், தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா அவர்களைக் கொஞ்சம், கட்டியவர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால் அதற்கெதிரான அமைப்பு பா.க இருப்பது தி. மு. க., ஒன்றுதான். பல பிரேமங்களில் கருணாவை முகப்படி கவந்து பேசி, பெரும்பாலானவர்கள் கருத்துப்படி முடிவெடுக்கும் தலைமை தி. மு. க., கைக்கட்டி, எதிர்ப்பு வந்தால் தமிழர்கள் பெருமை வைக்கும் தமிழர்களின் தந்தையும் உயர்த்தப்போவது கையுடன் தலைமையிலான தி. மு. க., ஒன்றுதான் என்பது என் அகக்க முடியாத நம்பிக்கை. தி. மு. க., கைக்கு எம்மாநில தலைமை பங்குக் கூடிய கட்சி வேறு எந்தக் கட்சியும் இல்லை. ஆக, உங்கள் கைக்கட்டி அவசியமே இல்லை." **பேட்டி: பங்கு**

விட்டு, எழுதி முடித்ததும் 'இந்தக் கருணா கைக்கட்டித்தான்' என்னென்றே... அந்த இடம் கைக்கட்டிக்கு தெரிந்தது.

இப்போது இசைவில் அகத்தும் இனிமையாகத் தெரிந்ததும் அந்த அண்ணா அண்ணா! பாட்டுதான் கருணாவை.

தனித் தனிவாகப் பல காட்டுகின்ற ரசிக முடிந்த அகவு படம் முழுமையாகவும் ரசிக முடிவாகியே!

- நினைவுகள்

தொழில் வறுமை

எமது போங்கல் காமுத்துக்கள்

நாமி நானமுதி நாராயணிக நலின்பஞ்சு
சையதி சம்பலி சங்கரி சம்பல சாதிநக
மலயஅகிரியலினியாரதி சூலினியாரதி பன்
சூபதி பாதி உகடபாள் சாணம அளம் நமக்கி

Cable: RAKEXPO

Tel: 73897

RADHAKRISHNA JEWELLERS

Post box no: 2935 13, North mada street,
Mylapore, Madras-600 004, India

(அமரர் கந்தசுர சி)

சென்னை

6

கீழ் டாக்டர் போலன் வந்த என்ன நடந்ததாண்டுமெட்டாம். சிலசூழ்ச்சிகள், குத்திராண்டு போலாயும் அந்தைய விட்டு சென்றே போகச் சொன்னிட்டு டாக்டர் டீம் நடந்த விஷயத்தின் கதைச் சொல்ல வேண்டுமோ அதைச்சொல்லி மனதக்கவேண்டியதை மறந்ததார்.

செயல்பாட்டுப் போல் செயல்படுவதற்குச் செயல்படுகின்ற என்ன தாப்போகித்தும் போல் டாக்டர், அதற்குப் போய் கொண்டு அவர் விளையப் போகுவது தம் வலியை விதித்து ஒழிப்பதாயும் சொல்லார்.

டாக்டர் போலன் தங்களுக்காகவே சித்திக்கொண்டார். சிலசூழ்ச்சிகள் போல் வந்தத அவர் அதிபாதுவாகும். உயரே அவர் விஷயத்தை விதித்துச் சொன்னு விட்டார். சிலசூழ்ச்சிகள் காண்பிப்புகின்ற வேண்டும். அதற்கு வந்த விளையாட்டு சூழ்ச்சியைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டார். இருந்தாலும் அதைச் காட்டிச் சொல்லாமல் தாம் கையுடன் கொண்டு வந்திருந்த சொல் லுக்கின்பு போட்டு அவர் கைகளை தங்குக்கி லுமின் வந்தம் செய்திட்டு, சில மருத்து வியையும் போட்டுவிட்டு. "இதில் பாய்ந்த தங்கு ஒன்றும் இல்லை. தாங்குத் செயல் பிறும்" என்று சொன்னிட்டுப் போய்விட்டார்.

டாக்டர் சொந்த பத்து திட்டங்களுக்குக் கொண்டு தொண்டிபி மனி அடித்தது. சிலசூழ்ச்சிகள் போல் பட்டப்பட்டும் எழுத்துக்கொண்டு இப்போது கைகளைக்கொண்டு சித்திக்க முடிந்திருந்தது தொண்டிபி மனி வாய்க்கிய எழுத்துக் காந்தி வந்ததுக் கொண்டு. "ஹி... சிலசூழ்ச்சிகள்" என்றார்.

"மனதக்க... தங்களுக்காக உமா போலன். கெடுக்கவும் கட்டாவிப் போலன். அப்பறம் கெடுக்கவே இல்லை. டீம் பண் ணிப் பண்ணி விடுவோமாம் தொலுது."

"சரி. என்ன செய்தி சொல்கு. என்னமோ அக்கிரமம்னு ஏதோ சொன்னியிப் விஜயா தங்கா இருக்கிறாங்கோ"

"தங்கு கெடுக்க. கட்டிக்கொள் கைப் பாத்திருக்கு. தம் செயல்பாட்டு அப்பறம் தாம் கட்டினா இருந்த இங்கிக்கு விஜயா கைக்காப்பாத்திருக்கு. அங்கிங்காட்டி எங்கு விடுக்குமோ."

"என்ன தட்டித்தொண்டு சித்திரம் சொல்கு உமா. அதைச் சொல்லுமா கட்டம் வேண்டி பண்ணிச்செய்யுக்கிடுமே."

"எப்படியும் சொல்குது அந்தச் சொல்லாய் இருக்கையும் குதங்கிடுமே. எய்க்கொள்ள தாது மன்கிக்குப் பட்டப்ப பக்கமே இத்த மாதிரி அக்கிரமம் நடக்குதே இத்த மன்கிடுமே"

பாப்பிக்கு அப்பிடுக்குத் தெரிந்திருக்கவே. தாம் சொல் டாவது மாதிரி இருக்கையிலே சொல் போதுங்கொண்ட போலி குத்திரை. அங்க தம்ம மாதிரி அதுங்கதாம் இருக்காமல். அப்பப் பாத்து எவ்விரு குத்து மாதிரி வந்து தம்ம விட்டுக்கொண்ட பூதிப்படுக்கை...

"அப்பிடு மாதிரி சொல்லு!"

"அப்பிரு சீமே போய் புறங்கிடுக காக்கி பாரப் போலிக்குகாரும். புறங்கிடுக காக்கி விட்டுத் திருப்பித் தப்பதம் விட்டுக்கொண்ட அத்த ஆக போலனும் பாத்திருக்கோரு. தெரிஞ்சு ஆக இல்லை. அத்த ஆக உங்களை போல் கதையச் சொத்ததாண்டுப் பாத்ததும் அப்பருக்கைச் சீமேம் வந்து ஒடியியாய்த் தடுத்ததாண்டுமே அங்க உங்களை போலி டாக்டர். அவர்கடனே சொல்லாத மாதிரி குதங்குது பாக்கக்கிட்டுப் போலி எப்படியோ அக்கிருந்து நுங்காமல் காக்கி கெடுக்கிருந்து மாதிரி பாக்கக்கிடுக குத்திரை தம்ம விட்டுக் குக்கிடுக போல் அங்கிடுப் பிடிக்கிட்டு... அதற்குண்ட அவர் விஜயா காரிய துணியை அடைச்சிட்டு, சித்திக்காமல் கிழிச்சிட்டு... எங்கெடுக்க. அங்க திருட்டம் இங்கிடுக. தம்ம விஜயா கைக் கெடுக்கிறதாண்டி வந்த திருக்கோ. அப்பருக்கும் காண்குக்கும் கை கெடுப்பு நடத்திடு. ஆறு எப்படியோ அவர் தப்பிச்செட்டாருங்க. அப்பருக்கும் பாக்கி கைக்கொண்ட மாதிரி கைக்கிட்டுக்குக்கு. சித்திரக்கார ஒன்றும் இல்லை. சீமேயிப் போலிக்குகிருக்கு டாக்டர். அவர்க மாதிரித் திருக்கோ தொத்துக்குப் புறங்கிடுக்கடையிப் போகிச்செய்த தங்குக்குத்திருத்தா அத்தப் பாதி விஜயா கை..." என்று உமா அத்த தொடுக்கிறது.

"அந்தே உமா இப்பத்தான் ஒன்றும் ஆகக்கிடு. சரி. பாக்கி கெடுக்காமல் தெரிவ் போக்கொண்ட. கெடுக்கோ. கெடுக்கொண்ட விஜயா கைக்கிடுமே!"

"இங்கிடுக. இங்குத் சொத்ததாண்டித் தாம் கப்பிட்டோ. எங்க மனக் கெடுக்க கை. கெடுக்கிறேன்" என்று உமா தொண்டிபி கைகை விட்டாக்க.

தொண்டிபிவிருந்து திருமயி வந்து பருக்கக்கிப் பருத்த சிலசூழ்ச்சிக் அடித்துப் போட்டாத போல இருந்தது.

தாம் ராஜத்திடம் வரம்பு மீதி அக்கிரம மாக நடந்து கொண்ட அகதே தெரிந்திடு தம் கைகி டாபிரா பணத்தாண்டிச் செயல் ஒன்றிடுக்கிடுக. ஆளுக் தாம் காக்கிடம் கிருத்ததாண்டி நடந்து கொண்டு குதங்கு டாபிரா அருளுகடைய தம்பிக்குதே தம் மன்கிடு கையாத்தி திருக்கிடுக.

அப்பிடு மட்டும் விஜயா கை அத்த ஆபத்தி விருந்து உமாபாத்திரங்கிருத்திருத்தாண்டி அத்த விஜயா கைகைகிருத்திருத்தும்! திரைத்துப் பாக்கிடுமே குதங்கிடுக. கைராஸ். விஜயா கைகை அப்பமாத மனக் படைத்ததாண்டி எப்பறம் சிலசூழ்ச்சிகள். இத்தத் தாக்கித் தம் அங்க மனத்தாத எய்க்கொண்ட துரம்பாபித்த

திருக்குமார என்று பயத்தார். தம் ஒரே மகனான விஜயாவுக்கு ஏதாவது நேரித்து விட்டால் அப்பாவுக்கு அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளவே முடியாது.

முத்து அசைத்துக் குழைத்து "சாப்பாடு அப்படியே இருக்கும்களே. சாப்பிடுகிறாயா?" என்று கேட்டான்.

"செண்டாம். எல்லாத் தையும் எடுத்துக் கிட்டுப் போயிடு" என்றார்.

அவன் அவ்வளவு ஒவ்வொன்றாக அப்பறப் படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"முத்து!"

"ஆயா!"

"அந்த சமைவக்காரப் பொண்ணை நான் ஏதோ கோபிசெக்கிட்டேயிருக்கிறேன். அவ எங்கென்னுமே மிளகாப் போடியதாய்த் துலிட்டு ஓடிட்டா. சைத்திவக்காரப் பொண்ணு, நாளைக்கு வருவாளோ மாட்டாளோ தெரி யல்லை. ஆறு உணக்கும் சொல்லி கூங்க

ிறேறக். டுகரவரீ கிட்டயும் சொல்லிவை. இப்படி நடத்தினுங்கூட நீங்க வாரும் வானவத் திறக்கக் கூடாது. இது தெரிஞ்சா அப்பர் ரோம்ப மனசு சண்டப்படுவாரு. அந்தப் பொண்ணைப் போட்டு அடிக்கக் கொன்னுடு வாரு. யார் கிட்டயும் சொல்லாதீங்கோ, அம்மா கிட்டேயோ விஜயா கிட்டேயோ சொல்லிடுங்கன்னுக் கூட விஷயம் மெதுவா வேளியே தெரிஞ்செரும். ஜாக்கிரதை. நீங்க யாராவது இந்த விஷயத்தைப் பற்றி வேளியே சொல்லிடுங்கன்னு தெரிஞ்செதோ அப்பறம் உங்களுக்கு இந்த விட்டய வேலை கிடைவாது."

"சரிங்க ஐயா."

முத்து போய்கிட்டான்.

செவஞ்சுவுக்குப் படுக்கையில் இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

முத்துவின் வானவயும் டுகரவரீவின் வானவ யும் அடைத்து விட்டால் போதுமா? ராஜம்

வேரமா அனந்ததீர்த்தன்

சேத்த ஆபர்வேத மருத்துவமருக்கு
லலிதா பார்மஸி

கதாபிதம் : 1942

நிலையம் ஆபீஸ் : கும்பகோணம்-612001 (தமிழ்நாடு) (போன் : 128)

டிஸ்ட்ரிக்டு போஸ்டல் கு. 40/31-8-78

மட்டுத் தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது
உள்மருக்குத் தேவைவராத ஆபர்வேத மருத்துவம் வரவும் கிடைக்கும்

மருது மிசைவு தலாசிப்புதம் :

மிகச் சேத்த டாலித்

1. யெளவதி	3. பனதூ
2. பூர்வ சத்திரோதயம்	4. அச்சுத்தி வதயம்

மருது பிராஞ்சுகள் :

1. மலிதா பார்மஸி, 52-ஈ, மதுரைசத் தெரு, மய்யூம்-609 001 போன் : 379

2. மலிதா பார்மஸி, 81, மட்டுத் வீதி, சிதம்பம்-608 001

3. மலிதா பார்மஸி, 39, சத்திரசத் தெரு, தி. நகர், சென்னை-600 017

போன் : 44/454

4. மலிதா பார்மஸி, 103, கச்சேரி ரோடு, மலையப்பம், சென்னை-600 004

போன் : 73007

உதயம் உயரதாபுத்து டாலித் V.R.S. சிவம் அங்கீகரிக்க தேர்வோ அங்கு பதிதக்கு (BOM) தயார் தலை அங்கு(8) கருதம் மருதுவோ நிலையம் கும்பகம் தெருப்பு கோணமுகம். கருதம்கம் தமிழிச அங்கு கும்பகிசின் Type கோடுதா அங்கு கருத் தேவியாகியோ கருதம் கோடுதிரேருத், கருதம்க்ருதம் முகியோம் கருதம்கம் கோடுதம்கம் தருதம்கம் கருதம் கோடுதம்கம் கருதம் கருதம்கம், "தேவியிசகம்மருதம், பதிதக்கு 5000 கிடாதிச அங்கும்கம்மருதம் கருதம் கருதம் கருதக்கு பதிச கருதம்கம் மருதம்கம்".

படிக்காதவர் படிக்க

படித்தவர் பாதுகாக்க

தமிழிச தலைசிறத்த நாவல்

தி. ஜானகிராமனின்

அறிபுதப்படைப்பு

கணையாழி ஜனவரி 83 இதழில் தயங்குகிறது

குடிநாவல் போட்டி அறிவிப்பு

ஆண்டு சத்தா ரூ. 25/-

கணையாழி

(மாநில சிதர்)

149, சென்னைரோடு, சென்னை-600 005

நகைப் பொங்கல்

...பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அது...
...பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அது...
...பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அது...

இதோ! என்
கருப்பு பொருள்!

பொய்! உன் பிழைகள்
செஞ்சூடி என்னை பிழை!

“சாதுரப்படுத்தி”..... கோவை
 மதுராசபை... “பட்டை” அடிச்செட்டு
 கற்று பட்டை அடிக்கிறதாயி”

"என்ன பிரமாதம்?... இதை இப்பே இரந்து போங்கல் வாழ்த்து வந்துட்டா என்ன? எனக்குக் கூடத் தான் ரஜினி இப்பேயிரந்து போங்கல் வாழ்த்து வந்திருக்கு!"

"பெரிய ஆட்டிக்குப் தலை... ரெண்டு கோலம் போட்டுத் தான் விளக்கு..."

"சும்மா கறையிலே... வாங்கு கறையிலே..."

போங்கல் வாழ்த்தல்
கலியாணம்

நெல்லைக் காவலர் சிவன்
நல்லாய் போங்கலுன்! -
சிவன் போங்கல்-கல் தியேற்று!

"என் இக்காதலரே உங்க புன்னைப் புட்டை அடிக்க ஒத்தானை பண்ணிச் சொல்வோம்! அதுக்கு ஏன் இப்படி போடுகிறீர்கள்?"

"என்ன பண்டாரம், போங்கல் இதுமா?"

"இந்தக் கட்டைக்கு எதுக்குப் போங்கல் இதும்? தூங்கி வந்திருக்கக் கூட ஒரு ஹெல்ப்! இப்படியே என்னைப் பட்டைத்தாள் மாநிலி ஒரு போட்டோ... கவர் போட்டோ எடுக்க!"

தன் மர இழைகள்

சித்ரா ராமச்சந்திரன்

வந்தல் குழம்பு, வேலைப் பட்டிகைப் பட்டிற்றுத்த பாக்கைப் பட்டிகை, உதிர உதிர்ந்த தெருவாய்த் துறையாய்...

"அம்மா...பத்து மாசம் ஒவ்வொன்றையும் செய்து பெத்தவ நான். நேத்து வந்தவ இதுவரைக்கு ஒரத்தியாப் போயிட்டா. என்மாம் என் தலைபெருந்து. இந்த மனுஷத்தான் வெவ்வேறு செட்டுக் கூட்டினாரு வந்தானா, இதான் அப்பனாரு மேல் பிச்சைகள்" அம்மா அம்மா'ன்னு உருகிப்போனாத்துகள்....

"இப்போ என்னை ஆடுத்தாங்கு இந்தக் கூத்தாக்கிறே", எம்மனக்குச் சொல்வாது போய் ஏதத் துக்கம், மேக்கிய குரலில் முணுமுணுத்தாள்.

பத்து மாசம் செய்து பெத்தவத்தான். ஆனால் பேசத் தெரிந்த நான் முதலாக அவளை, அப்பா, தாத்தா, பாட்டி என் சொரும் அழைத்தது போலவே அவளும் 'சென்மம்மா' என்றுதான் அழைத்துவந்தாள். தன்னைளும் தம்பியும் அவளையே 'அம்மா' என்றழைக்க ஆரம்பித்தாள். அவளையரைக் கூப்பிடுவது போல இருக்காதோ? இதற்குப் போய் ஒரு மோபமா?

"என்மம்மா தீக்க... இவ இத்தனை வந்தி ஆரம்பாட்டம் செல்லு... தீக்க பெரியவா தானே... ஒரு வார்த்தை அடட்டக்கூடாதா? என்மே துவி தாக்கு வயரக்கும் வந்து வார்த்தை தடிக்கிறது..."

"என்மாம் நான் இங்கு வந்து சேர்ந்த தானோ?" என்ற எத்தெம் சேதாவழியியல் குடைத்தது.

அந்த கைக்குப்பிச்சையும் தரிசுத்தாலும் வந்து செட்டியோதே திடமாம் மறுத்து விட்டிருந்தாள்?

முதலில் அவர்கள் வெங்குமோலில் ஏதும் அக்குறம்பு இருக்குமோ என்ற எத்தெம் எழத்தான் செய்தது.

"அம்மா... தீக்க தவறு செய்யுமாய்... இத்தத் தடவ வந்தவம் தட்டினா ஏத பாடாதி இருக்கு... எப்பிட்ட வன் திவழி சின். குக்கிய விருத்தியா ஏ. ஏ. ஆர். அவர்கள்... நானு புத்தகத்தின் தம்ப கைவரையும் கோவிலையும் - பத்தி வந்தா... கோவிலுக்கு ஒரு தங்கை தட்டிடுமென்று தான் இத்த ஏதாபாட்டெனாய்... அவருக்கு ஒரு பத்து நாளைக்கு வன் விட்டிய தீக்க எட்டம் சிலடக்க... வேற ஒண்ணும் வேண்டாம். கசிருமியா ஓரே ஒரு வேணொப்பாடு போட்டுட்டா எத்தெய்யம்..."

அவர்கள் முகமும் குதறும் வன்மையவத் தான் பேசின. அவன் தவக்கத்துடன் ஒப்பிடு கொள்ளத் தவக்கத் தவக்கவே ஆரம்பித்த அந்த முதல் நான். இத்தனை விட்டிக்கொண்ட பத போக பத்து நாட்களாகப் பத்தி விட்டது.

அந்த எரிமையான உணவை அழகாக அளவாக அவர் கையத்த பாக்கைக் கண்டு அவன் உன்மம் பவிசாகத் குவிர்ந்தது.

அன்று அவர் சினம்ப ஆபத்தம் செய்து கொண்டிருந்த வேளையித்தான் வண்டியோடு எம்மன் வந்து சேர்ந்தான்.

"அம்மா... இத்தே தனியா இருந்து என்னை செய்யப் போதேன்... தீக்களும் என்மோட பட்டினம் வரணும். என்மோடவே தம் கணும்..."

அனுபவித்ததிலாத ஒரு திறமைய அவன் மனத்தாத அருத்தியது.

தெத்தியில் அன்ற குக்குமப்போட்டும் வன்மம் திறைய மஞ்சளும். நோக்கத் தொக்க மாக்கவரும் - அனுபவமாய் கெக்கவித்தவத்தக்கு இத்தத் என்னுணைத் தத்தவன் அவன் ஒரு கணம் திறத்தான்.

அத்த... மனம் அவன் மறக்கவிக்கிய. அவன் பிறத்தியோடே-

"மேய்... உங்களுப் பெண்டாட்டி பிறத் திருக்கா பாருடா..." என்று பாட்டி வேலை பாச அழைக்க. "இரு பாட்டி... என் அம்மப்பாரு வரேன்" என்ற ஆறு வயது அத்தாவைப் பத்தி நேடு தாட்டின் வகை மத்தவர்க்க கொக்கித் கொக்கித் சிக்க... அவன் எதிரிலில் உருவப்படுத்திப் பார்த்து கொக்கி அத்த அத்தவன்க்கும்...

அத்த தாட்டினில் அத்தவன்க்கு முகமன்... எத்தனை எத்தனை கோணங்களில் அவன் திறைய முகம்க்க அவன் மனத்தில் கைறத்தாட்டின.

ஆனால் இத்தனை வருடங்களாகும் பின் திரும்பிப் பார்த்தும்போது அத்த திறையன்க்கு பின் பின் அது கோத்பமானவதான் என்று புகிறதது. ஒரு பாகவ தன்பனில் திறைய போன. ஒரு பன்னித் தொழனில் திறைய போன மட்டும்நான் அத்த அவன் மனத்தில் இருத்தான். ஆனால் கணவனாக, ஒரு போதுப் புள்ள வரழக்காத துணியாக... காதலரும். அத்தக் கோதத்தின் அவன் முகம் திறை விக்கியே...

"அம்மா... போகிக்கொ எகிந்து சொக் துக்கமெனமா..." எம்மனின் குரல் வத் புதுத்துறது.

வர்த்தனையனில் வெறும் கெக்கவியாக வர்த்து வத்தவன். ஆகை என்னும் விவக்கு அவனைப் பூட்டிப் பிணத்து இருக்கத் துக்கம். தத்ததயுடனும் மனதுடனும் பலனும் பட்டான்.

உணக்கிடுவன்க் காட்டாத, ஏன், லாமே அத்தியோக ஒரு பிராணி போகத்தான் அவன் எதிர்கொண்டான் சின்மம்மா. எத்தே இறுக்கமாம் கழித்த முதல் தாளுக்குப் பின், என்மாம் வெறு இயக்கபாடு விட்டது. குழித் தகைக் அம்மா அம்மா என்ற ஒட்டிக்கொண்ட டக்கை. அதே கெயம் சின்மம்மா அய்க் கொகு நேஷும், தாளுக்குொரு நோக்காரும்

போட்டிக்கதை: 17

கவிஞர்

சொல்லிக் கைகழுவிவிட்ட விட்டு வெளிகை அனைத்தும் சீதாவிடக்கமிவிடம் ஒட்டிக்கொண்டன. மொத்தத்தில் அவன் அந்த விட்டின் இன்றிலமைவாத பிரதனுபாக கவிச்சிக்குப் பட்ட பித்தான் ரோதனை ஆரம்பித்தது.

சின்னம்மாவின் தாவு விஷ அகந்திரமாக, வார், வவர் என்ற பெத பாவலிவந்தி. அன் வனரயும் தாக்க ஆரம்பித்தது.

"அம்மா..."

"என்ன...என்னப்பா ரமணி?"

"சக்க சொல்லி அனுப்பிவிடுக்கா... நமது கைக்கு ஜோரமாம்... நீங்க கூட இருந்தா ஒத்தாசையா இருக்குமாம்..."

"நான் இளம்பிறன்... நீ ஆயிச்சுக்குப் போறப்பக் கொண்டு விட்டுடேன்... சின்னம்மா, நீயும் குவிச்சிட்டு கத்தா உனக்கும் சாதம் போட்டுட்டுப் போகிறேன்..."

"நான் சாப்பிடவும் குவிக்கவும் கூட இன்னொருத்தர் சேர்ந்த நினைக்கு கத்தாட்டுடேன் என்ன? கொண்டவன் சரிச்சினைக்கு

கதரவும் தூத்துமாம். அந்த மனுஷரிக் கவிரிசை போட்டுண்டாச்சு. புள்ளியும் தொப் புகரணம் போட ருன். பொன்னியும் கனக்குப் பனகலாகியொக்க... பெத்தவன். விட்டுக்கு வராநென்னு சொல்ற அளவுக்கு அளவுக்குப் போதனை பன்னிவாச்சு. சொறு ஒன்னுதான் எனக்குக் குறைச்சல்..."

"அவன் கபாவம்" என்று எத்தனை நெற்றிக் கொண்ட போதிலும் கனத்தை ஒரு கவி பிறித்தெடுத்தது.

"எனக்கு வரா இடுப்பினோன்னு நினைச்சேன்... அம்மா ஒரு வெண் செம்ப விடாம கை கதன்னு அழுதிட்டு இப்பத்தான் தூக் கதது. உங்களைப் பார்த்ததும் தான் அம்மா வான் பனம் கத்தது..." என்னிச் சொட்டாகக் காப்பி. கவிசை சொட்டாக சக்க விட அன்புநார்த்ததான். சீதாவிடக்கமி புன் கனகத்தான்.

"சக்க...நா ஒன்னு சொல்லுக் போக் சக்க மாட்டியே..."

“.....”

“இத்தனை அன்பு ஆகாயமே... என் னுடையாவது சின்னம்மாவுக்குக் காட்டி இருக் கக் கூடாதா?”

“அம்மா... சின்னம்மா கிட்ட எங்களுக்குக் கொடியாய் அன்பிப்பீயா என்ன? ஆறு அம் நடத்தக்கறதும் பேசறதும் ஒண்ணும் நன்றி இல்லை...”

“சச்ச... சின்னம்மா எப்படியே இப் படித்தாளு?”

“ம்... எப்படியே கொஞ்சம் உரிமைவா னாக்குத்தான். இப்பக் கொஞ்சம் அதிகமா வீடுத்து...”

“அதாவது நான் வந்தப்பிறமா?”

“என்னம்மா நீங்க? அடுத்தவாய் ஒண்ணு பிடுங்க... அப்பது வரக் ஆகப் போறது. பருகக் போனாது. அங்கவந்துதான். அதை விடுங்கோ... நீங்க எது குத்தியெனாமே... நம்ம பாப்பாவுக்குக்கூட நீங்ககுத்தினாய்...”

“அதுக்கென்னச்சச்ச... இயாப்பிட்டையம்...”

“பருகக் கொணாரு... சின்னம்மாவுக்குமா?”

“இதோம் ஒங்கொரு பொண்ணும் பத்தி வேஷம் பண்ணெடிவாய் குறித்த திக்கற தான். இங்க பதிஞது ஆவியும் வழி திச்சு கல்லியே... இந்த வருஷமாவது எக்காய் நல்லபடியாயிட்டா அத்து விடுவதற்கு வரப்பேசியிருக்கையடி கூட அருகிலே செஞ் அலகைப் புக்கறதுக்கு அனுப்பினாய் ஆக... தெய்வம் உன் திறக்கணும்...”

அம்மாவின் புதுப்பல் வருடம் நவம்பர் ஒலித்தது. உத்திர உறவினர்க் கிவாசிப்பு. அனுதாபம்:

அத்து பிடிப்பை முடித்த வேளில்தும் அமர்ந்து விட்டாள்.

“சச்ச...சத்தம் போடாதேடி... அவன் காதினே விழப் போறது...”

அவள் காதுகள் இயல்பாகக் கூர்ந்து கிட்டின. “துயோ... நம்ம குழந்தை யோட சதி...”

“நானும் செஞ்சிப் பார்த்தேன். இன்னும் ஓரே ஒரு வருஷம் காக்கவாய்மேன். அத்திம்

மேல் கேக்கிறேன். “என்னடா சிக்க செல்வத்து அத்து வேலைக்குச் சேர்த்தாக்க... வயசும் திறமையும் ஆடுஞது. பட்டணத்து நாகரிக வழக்கை அவன் தவிர எத்தனை நாள் தாக்குப் பிடிக்க முடியும்? சீதாவுக்கும் பத் தொம்பது திறமைய் போறது. இன்னும் என்ன சொக்து. பொருக்கிப் பெற்ற எத்தனையோ பெரிய மனுஷா எங்காய் பிடுக்கி எடுக்கிறது. ஆறு சீதா என்னைக்கும் என் பட்டணப் பெண்ண்தான். ரொக்கம், திணம், வீடு எங்காய் எழுதி வெக்கத்தான் போறேன்” வங்குர்.... அவர் சொந்தமும் திணயம்வாயேடி....”

அத்துவுக்குக் கல்வாணம். அவனுடைய அத்துவுக்குக் கல்வாணம்.

மணவாடகன் டமாங்கன் இராப்பகலாக முழக்கின. இதயம் உயோகக் குழம்பாகக் கொதித்துக் கொதித்துக் கொதித்தது.

“ஏனா... ஏனா... ஒங்கவாங்கெனம்... இங்கே... இங்கேயுப்போங்கெனம்... அத்தக் கல்வாணத்தை திறத்தங்கெனம். என் பொன் ஒளி இங்க... மொட்டிய கருசு வேண்டிய இங்க... அவ பொன்மை பூத் திட்டுதுது... சீக்கிரமா ஏதாவது செல் வுப்போக... அத்து அவளுக்குத்தான்... அவன்...” வெறி பிடித்தவன் போல அம்மா அழுது, சித்தி, மேலி, உணர்ச்சி கூடவாசக் கொத்தினித்தாள்.

“இப்ப... இப்ப... ஒக்கித்த எப்பாரு முடிவிக்குக்கும் உ...” அப்பாவின் தக்கத்தை மேல் வந்திரம் தன்சிய புதைத் துக்கோண்டது.

அர் திருமேய அத்தமையும் அத்திம் பேரும் அகியக் குடும்ப முடிவத்தாரின், பட்டுப் புடவை, வெற்றிலை பாக்கு, பூ, பழம் என்ற சீர் வர்த்து வந்தார்கள். செஞ்சம் குறகுறக்க வந்தார்கள். அவர்கள் வந்து கொண்டே திங்குள்கம்.

“சச்ச... கொழந்தைக்குப் புதுக் எடுத்துக்கோ. காதுக்கும் நக்கத் திரு கு வாக் திக்கோ. அப்படியே அவளுக்கும் ஒரு ஜோடி தங்க வளர் எடுத்துடு. இது நமக்குள்ளவே இருக்கட்டும்...” எத்திர அவர்.

சச்ச கொடுத்த புதுப் புடவையிக், அத்தப் பொன் வளையக்கையும் அணித்து கொண்டு ஸ்ரீரம் பார்த்திருக்கை ஏத்தி சீதா கங்குலி பசோதக் கிணம்புலையில் வயதக் கொடியாத ஒரு மலத் துள்ளலிக் அவன் புன்னகித்துப் போனாள்.

ஏ. ஏ. ஆசன் இவியில் பாயசத்தை வைக் கவலிக் அவன் மனம் கக்கானவிட்டுக் குதித் தது. பதராவி கிட்டதாக அவன் திணத் திருத்த அவன் வாழ்க்கை அத்தக் கணத்திற் க் மணப் பிராந்தியத்திற் உன்னத நுகிவத்திற் திணத்து முழுமை பெற்று விட்டது.

கை சேரம் திரிந்த அவர் வளவலிக் ததும்பி திணத் தேச பாவத்திற் முகமுனித்த அத்த வலிப்பில் அவன் அப்படியே திங்குள்.

“தட...” என்ற பேரும் கந்தத்தட அகறக் கதவைத் திறத்த கொண்டு, வீடு பட்ட பூமெனப் புலகை வெகிப்பிட்டாள் சின்ன

அமெரிக்காவில் உள்ள சிப்போகிடா மாநிலத்தின் பூனைகள் வளர்ப்பவர்கள் அதன் அழகத்தின் மணியைக் கட்ட வேண்டுமாய்! இக்கூ பொன்றும் \$100 ரூபாய் அபராதம்.

காருக்குள் வத்திரமாய்த் திங்குப் பருகையனைப் பூனைகிடையிடுத்து பாது காகத் தித்த ஏற்பாடு!

விஷ்டம் - சேவைத் தரிசாக்க

**“செங்கதிர்ந்தேவன் சிறந்த ஓசியினத்
தோயின்றோம்— அவன்
எங்கனறியினத் தூண்டி நடத்துக...”**

— மகாவி பரிதி

செங்கதிர் அளமுதலிடுர் தங்கிய பண்புகளையிற்
பொலங்கலோ பொலகல பொலகலம் பாலகலம்
பாலகலம் தங்கிய எங்கன ஐந்தயங்கலிந்த

நல்வாழ்த்துக்கள்!

ஐயு திர்வெண்டியும் சூழ் கித்தின ஓசியே

Copyright 2000 DDT

மகாவிபரிதி மகாவிபரிதி ச. நான் பரிதிபரிதி ம. அகில
மகாவிபரிதி ச. நான் பரிதிபரிதி ச. நான் பரிதிபரிதி மகாவிபரிதி
மகாவிபரிதி மகாவிபரிதி ச. நான் பரிதிபரிதி மகாவிபரிதி

"கரவர எதுக்கும் விவங்கதெயில இல்லாமல் போயிடுத்த. பொன் என்ன... பட்டென்... இந்த வயசில் இந்த மேலுயிருக்கித்தனம்... நாம். அப்பன் இல்லை, புள்ள இல்லை, மாப்பிள்ளை இல்லை... எம்மாளையும் மடக்கிப் போட்டுண்டு... தி... என்சு தெலயோத்தனம்..."

அரவத்தின் ஆங்கா அனகாக "நகத்த" என்று கொத்திப் பிடுங்கிய வார்த்தைகள்... அந்த நாராகமான தூ... சிறையின் பீது பட்டு ஏ. ஏ. ஆரீன் இலியின் தெறித்து விட்டது.

அடிவயிற்றிலிருந்து நிரண்டு பெருவெள்ளமாகப் பெருகி வந்த ஓர் இனம் தெய்வாதனங்களின் உத்தவித் தாக்க மாட்டாமல் விட்டார்கள் சிதாவுட்கமி.

"சின்னம்மா!"

அந்த அழுத்தம், அதிக் தொனித்த அநிகாரமும் அதட்டலும், ஒரு கணம் அநிகாரமாயும் விழி விதிர்க்க வைக்க, எதிர்பாராத தாக்குதலில் திடுக்கிதான போலிச் சின்னம்மா புற்றில் மறைவும் பாய்பாகத் தன் அறைக்குள் புகுத்தான்.

இரு மருப்பிலும் போட்டக் வெவ். காந்தி கங்கா இறுகிப்போன செம்மன் பிரதேசம்.

சிறையிலிருந்து கைமானுள் மெளனம் போர்வை யில் கருண்டு காலில் பிள் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தான். ரமணி மனத்தின் ஆகேசத்துக்கு வடிவாகி நெடு பவல் போல் பெய் வெகத்தில் காரை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

"ரமணி... கொஞ்சம் மெல்லத்தான் போயேன். அம்மானை அங்கனது சீக்கிரமா இறக்கி விட்டுட்டனுமா?"

ரமணி சிறு குழத்தைப்பார்த்து.

"நீங்கதானேயம்மா ஓரே பிடிவாதமா சிராமத்துக்குக் கொட்டினேன்! சின்னம்மாய்கொட்ட தப்புக்கு எங்களுக்குத் தண்டிச்சவா? இது என்ன திபாவம் அம்மா?"

"ரமணி..."

பம்பாயில் கூட்டுறவு வங்கி ஒன்றில் உள்ளிருப்புவேசியிருத்தம் நடத்தினர் ஊழியர்கள். மாலை 8-30 மணிக்கு அவர்கள் விட்டுக்குக் கொடுக்கப்போது அவர்களிடையேயுள்ள வயிற்றிதழைக் கொண்டனர். தங்களுடைய வேலைகள் முடித்துக் கொண்டு இரவு 8-30 மணிக்குத் தான் ஊழியர்கள் விட்டுக்குப் போக அனுமதித்தார்கள்மா!

ஆதாரம்: கூடல்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ஆர். மார்ட்டெல்லன்

"அவன் ஒரு ராஜ் சிறான். பவங்கரமான ழுன் மரத்தான்..."

"ரமணி... சைனப்பா... சின்னம்மாயிடே எனக்கு எத்தக் கொடுமோ வெறுப்போ இல்லை... ழுன் மரமானுடும்... அதிபுருட திழல் குத்தாதன்னு எனக்குத் தெய்வா தாப்பா...! சிராமம் என்ன சிராம்பத் தூரமா என்ன? வேலாம் ஏழு மணி நேர சிரவான தூரத்தினோ நான் இருக்கப் போகிறேன். நேரம் விடைச்சப்ப மனசு நினைச்சப்ப தங்கனெல்லாம் வந்து போகலாம். பெரியவா வேக்கட்டுப் போக விட்டாலும் நிவந்தை யும் கவனிக்க ஒருத்தர் இருக்கணு போ இவ் லுப்பா?"

"அப்பா... இந்தச் சாக்கை கெட்காய் நான் தப்பனுமா? அங்கிக்கு அலு பேசின பேச்சுக்கு வேற ஒருத்தரா இருந்திருந்தா பத்திராகா அலுதாரமே எடுத்திருப்பா..."

"உங்கப்பா இன்னதக்கு வாழ்க்கையிலே வெதறி பேத்தர் கெளரவமான பெய்மனு ளா இருக்காரு. அதுக்குப் பின்னாள்வா சின்னம்மானை அவர் கைப்பிடிச்ச அதிருஷ்டமோ, இனம் வயதில் அவன் வக்கத்தொட கொடுத்த. அனுசரிப்பாது தூண்டுபோ தான் காரணமா இருக்க முடியும். என் விவரம் அறிவாத பாலு பருஷன் அந்தானவ இன்னிக்கு கெளரவமும் அந்தஸ்தும் மிக்க ஓர் உயர்த்த மனிதரா. ஏ. அனந்தராபணு, ஏ. ஏ. -ரா மாதிரிட்ட. பெருமை முழுக்க சின்னம்மாவுத்தான் சொத்தம். அவர் அவன் அதிருஷ்டத்தின் காரணத்தால் சொத்து, அதிலே பங்கு கேக்க எனக்கு... எனக்கு என்ன கரிசா இருக்கு ரமணி!"

சிறைக் காவியன் மெல்லிய விசம்பல் அடங்க நேர நேரமாயிற்று.

"அகிலோட பெருத்தல் வயலிருசேதான் ஆலா தாழச்செருக்கி அந்தக் குடும்பத்தின் எங்கையுமீ ஒரு விழுதா எத்தனட்டா. பாகுப்... அகிலோட தோய் நான் அகிலா அப்படி அட்டிய படைக்கிறது.

"போன இறுக்கு ஒங்கொரு பருவ மாற்ற மும் ஒரு கண்டம்தான் ரமணி. ஆரம்பத்தில ஒரு விதமா நா அனாத அறுபத்சோம். இப்ப இவ்ருரு பருவத்தைக் கடக்க சின்னம்மா கஷ்டப்பட்டா. அகிலாப் புரிஞ்சாண்டு அன்பு கொடுத்தா. அவளை அந்தக் கட்டி தைப் பத்திரமாத் தாண்ட வேச்செரு ரமணி! நகல் வைத்தியமா வேணும்னுமப்பாத்துரு ரமணி. இந்த மாற்றத்தால எற்படற உங்கடங்களாக அவ எதையும் இழத்திடக் கூடாது ரமணி. இழக்கவே கூடாது. நான் அனுபவிச்சதெக்காய் இழந்த இழப்பெய் வாம் எங்கெடுவெ போயிட்டடும். அவ னாவது ஒருக்கா கென்கலிமா நெடுங்காகும் குடும்பம் நடத்தடும். அதுக்காக நான் அந்த அனந்தராமனையும் சிறைக்கமித் தரவாணாயும் தினமும் பிரார்த்திச்செனிடே இருப்பென்."

ரமணி கைகளை மறைத்த நீரைச் சுங்கி எகித்தான். மெல்ல மெல்ல தெருங்கி வரும் சிராமத்தாக் குறிவிட்டுக் காட்டி அனந்த ராமனின் ஆகாய் கொடியும் தெயுவுவரந்து திகழது துக்கியமாகத் தெரித்தது.

GRAMS: 'PRECIOUS'
'MAILAIFIN'

PHONES: 75671
75892
75908
77760

Associate Companies of
**MADRAS MOTOR FINANCE &
GUARANTEE COMPANY LIMITED.**

UDAYA FINANCE & INVESTMENTS

5, South Mada Street, Mylapore, Madras-600004

Our long term saving schemes:

1. SWARNA SURABHEE CASH CERTIFICATE
Rs. 1000 becomes Rs. 5000 in 120 months
2. FIXED TERM DEPOSIT
Rs. 1000 becomes Rs. 2000 in 54 months
3. FIXED DEPOSIT SCHEMES
1 Year 14% 2 Years 15% 3 Years 16%
4 Years and above 17%

MONTHLY INTEREST IS PAID AT OUR COST

4. RECURRING DEPOSIT
Monthly Rs. 15 onwards. Period 12 to 36 months

MYLAPORE SAFE DEPOSITS LOCKER COMPANY LIMITED

5, South Mada Street, Mylapore, Madras-600004

**SAFE DEPOSIT LOCKERS OF
VARIOUS SIZES AVAILABLE**

"SAVE WITH US AND GROW WITH US"

டாக்டர். கபகி வேகத்தில் சென்ற புஷ்பா தகன
தனாரின் தகை வேகம் பருகிவிட்டதெனும்.
திருச்செந்தூர்-2 இ. சென்றதரபாளையம்

● 'தேர்தல் கைத்தில் நமது திருபுர' தேர்
தல் முகவிரைட்டக் கட்டுரைகள் ஒருதலைப்
பட்டமாயினே செய்கப்பட்டுள்ளீர் நீங்கள்!
எதிர்க் கட்டிகளுக்கு உன்ன வாய்ப்புக்களையும்
குறைதது மறிப்பிட்டு வக்கியிருக்கீர் செய்
வும் நீங்கள் உண்மையிலேயே ஆளும் கட்டு
ரின் துக்காராவே என்பதை எவ்வளவு கணிப்பி.
கொள்குதலார்-2 கே. காரையன்

● "தேர்தல் கைத்தில் நமது திருபுர" என்
தது திருப்புக் கட்டுரை உண்மையின் எக்
கணித தேர்தல் கைத்துக்கே அழகுத்துக்
சென்று விட்டது. புதுவை-3 சி. குருமூர்த்தி

● 'ரங்குமார்' பற்றிய கட்டுரை அருமை.
இதைப் போன்ற பகுதிகள் தொடரப்படும்.
சென்னை-43 கே. எஸ். கப்பிரமணியம்

● தமக்குக் கீழ் உணவாகவில்லை மீது குற்றம்
செட்டுகின்ற அக்ஷி கீரி, பதவி கைத்தை
அனுபவிக்கும் ரவிகேவ அமைச்சர் சவுத்தி
போகத்தவர்கள் தாட்டுக்குத் தேவையா!
மெட்டுபாடுவது ஆனத்திமு. கவிசாணகந்தரம்

● பாகுமாரணிக் இரும்புக் குதிரைகள்
தாவதுக்கு தீங்கள் வெளியிட்டிருந்த முக்
வெட்டிலும். மணியன் செவ்வியல் துதிலும்
ஒருவித எதிர்பார்ப்பை என்னுள் எருவாக்கி
விட்டன. போபுதாயக்கனூர் என். சைவது முகமது

மொகலாய மன்னர் பேரரசர் பாபர்
இரு ஆடவரைத் தம் தோள் மீது
கொத்துகொண்டு மதிலு கவர் மேலுறும்
ஆற்றல் உடைபயரார் விருத்தார்.
விவக்கத்தகர் கீழ் படைத்த பாபர்,
தாம் எந்தித்த தறிவின் செவ்வாய் நீத்
திலே கட்டிவிடுகிறார். அவர் ஒரு
சமயம் மூப்பத்தினுள்ளுத் துறவியெனவே
கொண்கியிர் எதிர்க் கரைக்கு நீதிந்
சென்றுமின்னும் அறிவெனத்திலிருப்பி
வத்ததாள் அவரின் நினைவுக் குறிப்புக்
கனிக் அழுதி வைத்துள்ளார்.
-13. தாராணகர்

● முதல்வரின் கிராமப்புற அபிவிருத்தி
தொடர்பாக 2-7-53 இதழின் கட்டமென்ற
யில் ஒரு கடிதமும் உங்கள் விவக்கமும் வெளி
யாவிருத்தது.

"நீங்கள் உடைமை பதிவு மேம்பாட்டுத்
திட்டம்" என்ற பெயரில் திவத் தந்தாவேஜி
கின் தாளது தேதியில் புதுப்பிக்கவும், கட்டுப்
பட்டாக்களை தனிப் பட்டாக்களாகப் பிரித்து
பட்டா பாஸ் புத்தகம் எவ்வாட்டபூர்வமாக
ஆவணத்தை நீங்கள் உரிமைபாளர்களுக்கு
வழங்கவும் ஓர் அருமைபாளர் திட்டத்தை
முழுமீட்டில் 5000 பணிபாளர்களைப் பணி
அயாத்தி, தமிழக அரசு செயலாத்தி கரு
கிறது. தில் உரிமைபாளர்களுக்குத் திட்டமாக
விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த பயன் தரும் திட்ட
த்தை 'எலி' மூலம் மக்களின் கவனத்திற்குக்
கொண்டு வருவதில் மகிழ்ச்சி வடைகிறேன்.
கோவை என். ஸ்ரீவிவாசன்

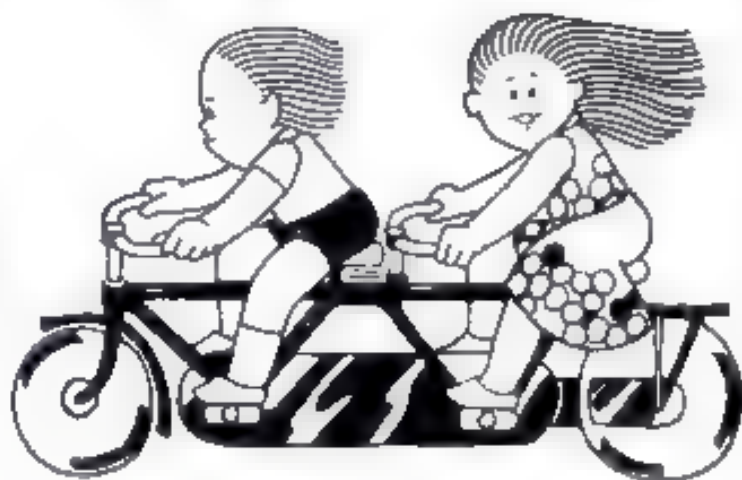
● இவ்வாரத் தலைப்புகள் ஆரம்பத்தின்
கார்ட்டுக்கு விசுவசை கொடுப்பது போல்
ஆரம்பித்து மேலும் மேலும் ஒரு பிடித்தவர
மண்குடிகள் மனத்தினும் பதியும்படி அமைத்
திருத்தது. நல்ல தருநிலைமத்தையுடைய
தலைப்புகள். டாக்டர்க்கு. பெங்களூர்-18

● கணித தோடிராக் மட்டும்தான் 'திவ்
மராவதிலின்படி' தோடிடம் கொள்ள முடி
யுமா? காரணர்களாகிய எவ்வளவு தோகன்
முடியுமா தான்? "கலி"க்கார என்னும் மூன்றுதான்.
கலிபயின் பெயரும் புழுவும் இந்த ஆண்டில்
ஒருவி திற்கும். பத்திரிகைகளில் உயர்ந்த
வந்தானைத் தவிர்த்தும், தூத்துக்குடி-5 இரணியன் 'கலி'

● ஏனடியா! டி.வி.என்.- மொபெ.
விடைக்கவிலியே என்று வருத்தப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கும் வேளையில் நீர் வேறு பாரதி
யாடவர்களின் தயக்கை அகப்போட்ட அது
பலமே மிகக் கிந்தை பரிசு என்று உதி எமது
தோபத்தை கிளையுக்கிறார்! கவாயிமீன் செவ்வி என். ஜெயந்தி

● புஷ்பா தகைதாரரின் 'சங்கிலித் திரு
டல்' என் இருதயத்தைமும் திருவுக்கொண்

டே-இன்-ஒன்

போர்ஜென்ஸ்
டபிள்-ஆக்ஷன்
தேம்ப்ரஸ் உங்கள்
பற்களை சுத்தம்
செய்யும்போதே
ஈறுகளையும்
தேய்த்துக்
கொடுகிறது.

புகளில்
தேய்த்துக்
கொடுக்க
மென்மையான
கொடுக்க
கொடுக்க

புகளில்
தேய்த்துக்
கொடுக்க
மென்மையான
கொடுக்க

போர்ஜென்ஸ்

டே-இன்-ஒன்
தேம்ப்ரஸ்

அடகித்
மற்றும் ஜூனியர்

கள்ளவள்ளிகாதல்

பூர்வ கதை

பூர்த்தியை நிராமதந்திச் செல்வந்தர் வீட்டுப் பெண் கல்யாணியைச் சாத விக்குள் ஏற்ற முத்தையன். அவளுக்கும் ஐம்பது வயதான தாமரை ஓடைப் பண்ணைவாருக்கும் திருமணம் நிச்சயமானபோது கல்யாணி, முத்தையனுடன் கண்காணாத தொத்துக்குச் சென்று விடத் தயாராக வருகிறான். ஆனால் தன்னிடம் பாசம் சொரிந்து தன்னைப் பறம்பிவிருக்கும் தயனை அபிராமியை எண்ணி முத்தையன் அதற்கு மறுத்து விடுகிறான். கல்யாணி ஏமாற்றத்துடன் நோயாளிகத் திரும்புகிறான்.

முத்தையனுக்குத் திருப்பறங்கோயில் மடத்தில் கண்கொழுதும் வேலை நடைச் செய் தயனைவுடன் பூர்த்தியைத் தைவிட்டுக் கிளம்பிக் சென்று விடுகிறான். மடத்தில் செல்வாக்குடன் நிகழ்ந்த கார்ப்பார் சங்குப் பிள்ளை முத்தையன் இவ்வாறு போது அவன் வீட்டுக்கு வந்து அபிராமியைப் பலவந்தப்படுத்த முயலும் போது முத்தையன் பதேகதையாக வந்து அவரை கையப் புடைத்து விடுகிறான். இதற்கு அபிராமி தடுத்தும் நேளாமல் சங்குப் பிள்ளை பதறிப் போனதில் புகாரி கொடுத்து வரப் புறப்படுகிறான்.

இதற்குள் வீட்டை விட்டு ஓடிய சங்குப் பிள்ளை இன்ஸ்பெக்டர் சரீவோத் தமகாஸ்திரியிடம் முத்தையன் மடத்துப் பணத்தினைத் திருடியதாகவும் அடட்டிக் கேட்டதற்குத் தன்னை அவன் அடித்து தொறுக்கிவிட்டதாகவும் புகாரி செய்கிறார். கலெக்டரைப் பார்க்க அவரை மாகக் சென்று கொண்டிருக்கிற இன்ஸ்பெக்டர் "இவரிடம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு முத்தையனை காக்-அப்பிம் வைப்புகள்; திரும்பி வந்து விசாரிக்கிறேன்" என்று காக்சுட்டினைவிட்டு விரிப்போகிறார். முத்தையன் கிணறப் படுகிறான்.

இரவு நேரம். தனியே இருக்கும் அபிராமியை எண்ணிக் கவனிப்பதும் முத்தையன் இன்னொரு கைதிகளான குறவன் கொக்கன் துணைபுடன் காக்க-அப்பிவிருந்து தப்பி ஓடி விடுகிறான். இதற்குள் இட்டிலி லோபாரம் செய்கும் செங்கமலத்தாச்சி தனியாகியே அழுது கொண்டிருந்த அபிராமிடம் இரங்கி அவளை இன்ஸ்பெக்டர் சரீவோத் தமகாஸ்திரியின் மனைவி மீதுட்டி யிடம் அழைத்துப் போகிறான்.

காக்கப்பிவிருந்து தப்பி வந்த முத்தையன் வீடு புட்டியிலுப்பதுகண்டு பதறுகிறான். துரத்தி வரும் போனியா மீட்டிவிருந்து தப்பி நான்கு காட்டியற்குள் ஓடுகிறான். பசிக்க உணவு கேட்டபு

போய் "திருடன்" என்று பழிக்கப்படுகிறான். சிறையிலிருந்து தப்பிய குற்றம் தவிர வறியப்பறிக் குற்றமும் சேர்த்து கொள்வதெது. சமுதாயம் அவனைத் திருடனுக்கே ஆக்கி விடுகிறது! குற்றவன் சொக்கன். கள்வன் முத்தையனுக்கு உதவிவானாகுகிறான்.

திருடனின் தங்கையைத் தன் வீட்டில் வைத்துக் கொள்ள விரும்பாத கர்வோத்தமர சாஸ்திரி அவளைச் செவ்வையில்தன் சகோதரர் நடத்திவரும் அனாதை ஆசிரமத்துக்கு அனுப்பிவிட்ட உத்தேசிக்கிறார். அவர் மனைவி மீதுட்டி அபிராமிமைய அழைத்துக் கொண்டு ரவி வேறுகிறாள். பக்காத் திருடன் முத்தையனின் தங்கைகள் பற்றி அநிசயத்

துடன் கல்வோரும் பேச அவன் புகழ் பரவுகிறது.

ஓர் இரவு ஒரு கல்யாணத்தில் புகுந்து கல்வோரையும் அவதி ஓடச் செய்த முத்தையன். சங்குப் பிள்ளையை வீணாத்துப் பிடித்து மிரட்டி அபிராமி செவ்வையின் பத்திரமாக இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு ஓரளவு நிம்மதி அடைகிறான்.

தன்னை மணந்து கொண்ட கல்யாணரீயின் முகத்திலே சந்தோஷமே இல்லாததைக் கண்ட தாமரை ஓடிப் பக் கையார், கல்யாணத்தில் போது இருவரும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொண்ட புனைப் படத்தைப் பார்த்ததும் திருப்புகிறார். வயதான காவத்தில் தாம் பெரிய தகையு செய்துவிட்டதை உணர்விறார். உடல் நலியுற்றுப் படுத்த படுக்கையாகிறார். மரணத் தருவாவில் கல்யாணிக்குக் கல்யாணப் பத்தத்திலிருந்து விடுதலை தருகிறார். அவள் தன் வயதுக்கேற்ற இளைஞனை மணத்து சந்தோஷமாக வாழ்ந்தால்தான் தம் ஆதரவா திருப்பி அடையும் என்பதற்கு இளம் பெண் கல்யாணி கைம்பெண் ஆகிறாள்.

குற்றவன் சொக்கன் மூலமாகப் புலிப் பட்டி ஐயித்தாரில் கைவான் முத்தையனைச் சந்திக்கிறான். ஒரு பெண்ணின் கொட்டத்தை அடக்க அவன் வீட்டில் போய்த் திருட வேண்டும் என்று கூறி அதற்காகப் பணமும் கொடுத்து அனுப்பிவிடுகிறான் புலிப்பட்டி. "அவனைப் பைசல் பண்ணி விட வேண்டும்" என்கிறான் அந்தக் கையான். அந்தப் பெண் முத்தையனைப் பிடித்துப் போனீர்கள் புப்பனை தகப்போவதற்குச் சபதம் செய்திருக்கிறோம்.

இதைக் கேட்டு முத்தையன் ரோஷத்துடன் ஒரு நாள் இரவு அவன் வீட்டில் கொள்ளை டிக்கப் போகிறான். முத்தையில் குதித்து டார்ச் ஸ்டைட் அடித்துப் பார்த்துவிட... கல்யாணி! "என் நணகன்தானா உங்களுக்கு வேண்டும் முத்தையா!" என்று கேட்கிறாள் கல்யாணி.

அத்தியாயம் 25

புலிப்பட்டி பிள்ளைவான்

கதைகளிலும் இதிகாசங்களிலும், கதாநாயகன் அல்லது கதாநாயகிக்கு விரோதிகள் சிலர் தோன்றுவார்கள். கதை முடியும்வரையில் அவர்கள் கதாநாயகர்களுக்கு இன்னல் விளைவிக்க முயன்று கொண்டே யிருப்பார்கள். கடைசியில், கதை முடியும் சமயத்தில் தங்களைத் தீர்செயல்களுக்கு அவர்கள் தண்டனை அடைவார்கள்.

ஆனால் வாழ்க்கையில் சாதாரணமாக இவ்வாறு நடப்பதில்லை. அவ்வப் போது நமக்குக்கிவ விநேதிகளோ, விரோதிகளோ ஏற்படுகிறார்கள்.

அமர் கல்

அவர்களால் சில தன்மைகளும் தீமைகளும் விளைவின்றன. அத்துடன் அவர்களுடைய சிந்தையோ, விரோதமோ தீர்த்தது போலிதது.

நமது வாழ்க்கையில் இன்னும் விளைவிப்பவரும் உதவி புரிவவரும் எப்போதும் ஒருவராகவே இருப்பதில்லை.

முத்தையன் - கல்யாணியின் வாழ்க்கையிலும் இப்படித்தான் இருந்தது. முத்தையனுடைய வாழ்க்கையில் காரியார் பின்னை பிரவேசித்ததையும் அதனால் விளைந்த பலனையும் பார்த்தோம். முத்தையனுடைய வாழ்க்கையைப் பொறுத்த வரையில் அபிராமி சென்னைக்குச் சென்ற செய்தியை அவனுக்கு அறிவித்ததுடன் சங்குப்பின்னையின் வீடு முற்றுப் பெற்றது. பிறகு, அந்தப் புண்ணிய புருஷர் வேறு எந்த இனம் பெண் அநாதையாகவோ, திராதரவாகவோ இருக்கிறான்; எந்த ஏழையின் குழியைக் கொடுக்கலாம்; எந்தக் குழியைத் தீவை வைக்கலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டு போய் விட்டார். அவருடைய பாப இருத்தியைக்கொண்டுத் தக்க தண்டனை அளிக்கும் பொறுப்பை நாளும் பகவானுக்கே விட்டுவிட வேண்டியதா யிருக்கிறது.

முத்தையனுடைய வாழ்க்கையில் அந்த ஆட்டுத் தொல் போர்த்திய காட்டுப் பூனை பிரவேசித்தது போலவே, கல்யாணியின் வாழ்க்கையில் பிரவேசித்த ஒரு மகா பாபியைப்

மோசமான 'பாக்கி', சபியாக முறையில் அனாதைக் கல்யாணாதததல் முறையில் சேமித்துவைக்காதது. மூட்டிலிருந்து மந்திரெரு இடத்துக்கு எடுத்துச் செல்லும்போதுகளைக் குறைய ஆகிய காரணங்களால், நம் நாட்டில் 3500 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் ஆண்டுதோறும் நஷ்டமாவதாகக் கணக்கிடப்படுகின்றன!

ஆதாரம்: ஒரு விவரம்
— ஆர். ஸார்க்கண்டன்

பற்றி நாம் இப்போது சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவனுக்குப் புனிதப் பட்டி ரத்தினம் பிள்ளை என்று பெயர், தாமரை ஒடைப் பண்ணையாருக்கு தெருங்கிய தாயாதி உறவு பூண்டவர். அவனுடைய தகப்பனார் காமத்தில் தாமரை ஒடைப் பண்ணைக்குச் சமமான சொத்து இத்தக் குடும்பத்துக்கும் இருந்தது. ஆனால் பின்னையாண்டான் தலை பெடுத்ததும் அந்த நிலைமை மாறிற்று. கையன் சென்னைப் பட்டணத்தில், காலேஜில் படித்துக் கொண்டிருந்த போதே டம்பாச்சாரித்தனம் எவ்வாறு கற்றுக் கொண்டான். பிறகு சேமைக்கும் போய்விட்டு வந்தான். சென்னை விலும், சேமையிலும் தாம் கற்றுக் கொண்டு வந்ததாகிகத் தொரண வுடனேயே புனிதப்பட்டியில் அவன் வாழ்க்கை நடத்தத் தொடங்கினான்.

பெரிய மனுஷர்களுடைய சிந்தை அறிவொயிற்று. அவர்களுக்கெல்லாம் அடிக்கடி பார்க்கிகள் நடத்த வேண்டியிருந்தது. தாக்கிரமாய் புரஸ் பண்ணிக் கொண்டவதிலும், உயர்தர விருந்துகள் நடத்துவதிலும், பிரத்தியாருடைய எண்கண்களில் மூண்டிருந்து உழைத்து வேலை செய்வதிலும் புனிதப் பட்டிப் பின்னையாருக்கு இன்னவாணவர் இந்த லில்லாவியேயே கிடையாது என்று பெயர் வந்தது.

பிறகு கேட்பானேன்? பிரதார்த்திக் சொத்து நாளுக்கு நாள் குறைந்து வந்தது. கடனோ நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தது வந்தது.

ஆளுதும் ரத்தினம் அதைச் சிறிதும் பொருட் படுத்தாமல், எப்போதும் போய் டாம்பீக் செலவு செய்து வந்தான். அவன் கவலையின்றி இருந்ததற்கு ஒரு காரணமும் இருந்தது. தாமரை ஒடைப் பண்ணையாருக்குச் சத்தானம் இல்லாதபடியால், அவருடைய திரண்ட சொத்தெல்லாம் தனக்கே வரப் போகிறதென்று அவன் மனப்பாடல் குடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ரத்தினம் சென்னையில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், பஞ்சததம் பின்னக்குக் கூட அத்தனை அபிப்பிராயம் இருந்ததான் வந்தது. ஆனால் அவன் புனிதப்பட்டிக்கு வந்த பிற்பாடு அவனுடைய தடை உடை பாலனைகள் பஞ்சததம் பின்னக்கு அளவிலாத வேறுபடைய உண்டாகியது. தன்னுடைய சொத்தில் ஒரு காணுக் கூட இத்தத் துர்த்தனுக்குச் சேரக்கூடாது என்று அவர் தீர்மானித்து விட்டார். ஆனால் இது அவனுக்குத் தெரியாது.

யு.என்.ஐ.ரியில் முதலீடு செய்ய மூன்று முக்கிய காரணங்கள்.

நுகர்தல் (பூமி, நிலம், இயற்கை, மரம்)
உங்கள் குடும்பத்தின் பாதாளப் பொருளாக
வேறு சில அளவுகளையும் கொடுக்கிறது.

நிபந்தனைகள்: ஆண்டு நேரம் பூமிக்கு 3 மீ.
முதலீடு செய்யும் உங்கள் பணத்தின் மீதும்
ஒரிசைவை விடக்கூடாது.

ஆயுத பாதுகாப்பு: உங்கள் சொந்த
குறிப்பிட்ட தொகைக்கு கருத்துப் பரிசீலனை
இல்லாமலே ஆயுத பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது.

விபத்து பாதுகாப்பு: ரூ. 15,000 க்கு
விபத்து பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது.

இது கட்டுரை 7 முதலீட்டுக்கு அதிக வருவாயை
உண்டு.

சலுகை	கட்டுரை 7 முதலீடு தொகை	குறிப்பிட்ட தொகை	திட்ட முயற்சி விடக்கும் தொகை
10	கட்டுரை ரூ. 1,200	ரூ. 12,000	ரூ. 18,500
15	கட்டுரை ரூ. 800	ரூ. 12,000	ரூ. 22,000

சங்கம் முக்கிய விதிகளை: * உ.என்.ஐ., 70-வது, ஹிஸ்கோடி, கோவை-641 018
மேல்: 24775 * எம். எஸ்.எஸ்.டி, 70-வது, ஹிஸ்கோடி, கோவை: 626 002 மேல்: 20100
* செ. முத்துராமன், 52-வ, உ.என்.ஐ., தஞ்சாவூர்: 613 007 மேல்: 1224
* என்.கே. இளங்கோன், 155 கல்யாணிகை தெரு, தஞ்சாவூர், மேல்: 686 002
மேல்: 64302 * எம்.எம். கஜா, பக்கல் வீதியில் அமீன்குடி, 61-5, திருவாரூர் கஜாஜோடு,
மேல்: 61602 மேல்: 627 002 மேல்: 2395 (எஃப்)

உங்கள் சேயிப்பின் தொடக்கம் யூனிட்டிலாக இருக்கும்.

Sign: UTL 74 82 TM, C

**யூனிட்டிரான்ட்
ஆப் இந்தியா**

தலைமை அலுவலகம்: பம்பாய்
(தஞ. பொதுத்தொகுதி விநாயகம்)
திரைப்பட செயலகம்:
சென்னை மாநகரம், 48 மேயர், மேல் 20,
மேல்: 600 001, மேல்: 27428

"கொத்து எங்கே போகிறது இவருக்குக் கொள்ளி போட நம்மவர்தவிர வேறு யார்?" என்று என்னை அவன் நினைத்ததாய் இருந்தான்.

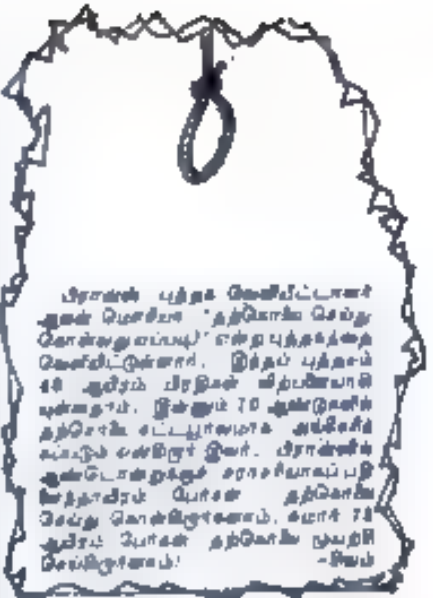
எனவே நிகரென்று ஒரு நாள் தாமரை ஓடைப் பள்ளியிலார் இரண்டாதி தாரமாகக் கல்லாணியைப் கல்லாணம் பண்ணிக் கொண்டுப் போயினார் என்ற செய்தியை அறிந்ததும் 72 நினைப் பின்புக்கு இது விழுந்ததாய் போலிருந்தது. அவன் கோயம்புளம் கொண்டு கல்பாணத்திற்குக் கூட வரவில்லை. 'பெறுவதுக்கு என்னடிக்கொண்டிருக்கிறாய்?' என்று கண்டவர் கண்டிருக்கொண்டிருந்தார். அவனுக்கு அப்போது அந்த ஆத்திரத்தின், இந்த மாதிரி கல்பாண வரிகள் சிறு பெண்ணைக் கல்லாணம் செய்யுது கொண்டும் அக்கிரமத்தைப் பற்றிப் புறப்பெயருடன் பத்திரிகைகளுக்குக் கூட ஒரு செய்தி எழுதினான். அது வெளியானதும், தனக்குத் தெரிந்தவர்களுக்கு எல்லாவுமே கூப்பிட்டு வைத்து, "பத்திரிகையில் இது ஒரு விஷயம் அந்திருக்கிறது யார்தந்திரமோ?" என்று அதைப் படித்துக் காட்டினான்.

சிறு மாதங்கள் இப்படிச் சொல்பதில் ஆய்ந்திருந்த பிறகு ஒரு நாள் தாமரை ஓடை விதி வழியாகப் போனபோது அவன் தற்செயலாகக் கல்லாணியைப் பார்க்கப் பார்த்தது. அவனுடைய நினைவு சோந்ததாய்த் தனதுப் பார்த்ததும் அவன் பிரமித்தே போனான். "ஆஹ! இப்போய்ப்பட்ட அழகியவளா இந்தத் தலை தலைத்த நிழல் மூன்று கொண்டு வருகிறாள்?" என்று எண்ணினான். இயற்கையிலேயே காலாலும், ஒழுக்கத் தாய் தூர்த்ததுமான அவனுடைய உணர்வில் அக்காலமே பாய் சிந்தை இருக்கொண்டது.

அத்தியாயம் 28

"ஆ! விஷ!"

சிறு தாண்டிக்குள்ளும் எத்தனைப் பஞ்சுததம் பிண்ணியும் சென்று தான் தெரியாததாயினால் சென்ற குத்தக் கிளா கண்ணிக் கொண்டும் என்னுடைய வெட்டுக்கொண்டதும், பஞ்சுததம் பிண்ணி அவன் மூன் சென்ற திறந்நினைவும் பொருட்படுத்தவில்லை. இப்போது மண்ணிப்புக் கெட்டதையும் பொருட்படுத்தவில்லை. அவன் அக்காலமே பண்ணி கொண்டு பெரிதது அவருக்குச் சிறிது விடப்படி அளித்ததாயினும், அதைப் பற்றி அந்நேரமாகச் சிந்தனை செய்வதற்கு "தம்பி! நீ மண்ணிப்புக் கெட்டதாயினது

பிரதானப் புத்தக வெளியீட்டாளர் ஆகக் கொண்டு "தந்திரமே சென்று கொள்வது எப்படி?" என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டுள்ளார். இந்தப் புத்தகம் 44 ஆர்தம் பிரதிகை விநியோகம் ஆகலாம். இன்னும் 70 ஆண்டுகளில் தந்திரமே கெட்டதாயினால் அங்கே கெட்டும் கெட்டுக் கொள். பிரதானிக் ஆகக் கொண்டு கெட்டதாயினால் பற்றித் தாண்டிப் போகக் தந்திரமே சென்று கொண்டுள்ளதாயும், கெட்ட 72 ஆர்தம் போகக் தந்திரமே பற்றி சென்றுள்ளதாயும்!

-சிறு

தான் உணர்வு மண்ணிக்கொண்டது இருந்ததாய் எத்திரா! உண்மையில் என்னுடைய ஒரு கோயிலும் இல்லை. போய் வா!" என்று கொண்டுவிட்டார். அவருடன் சிறுததம் சென்று கொண்டு அடிக்கடி அவர் விட்டுக் கொடுத்ததும் எத்திரும் பம் எத்திரத்திக் கொண்டும் தொத்ததுடன் எத்திரம் எத்திரம். அந்த தொத்திக் திறையுமற்றபொருளே கெட்டிப்புடன் திருப்பிச் சென்றது.

பிறகு அவன் இன்னும் இரண்டு மூன்று தடவை மானத்தை விட்டுப் பஞ்சுததம் பிண்ணியும் விட்டுக் கொண்டு போனான். அப்பொழுதெல்லாம் தூரத்திற் கல்லாணம் அங்குமிங்கும் தடமாடுவதைப் பார்க்கத்தான் முடிந்தது. அவனுடைய அருகில் தெருவினா, அவனுடன் போயினா சென்றதாய் ஏதும் பண்ணி. இதற்கும், அவனுடைய உணர்வுத் தனக்குக் கொண்டு இருந்த தீ இன்னும் கொண்டு விட்டு எரிவத் தொடங்கியது.

பஞ்சுததம் பிண்ணி காலம் சென்று போது, எத்திரம் காலம் இல்லை. ஆனால் அவருடைய மரணம் சென்றிடுகலதும் அவன் பரப்பப்பட்டு அவருக்கு ஒடித்தான். பஞ்சுததம் பிண்ணி உணர்வு மூன்று எழுதி கைக்காலம் இரந்திருந்ததாய், கல்லாணிக்குப் பிரதானம் அவனுடைய சொத்துக்கெட்டுக்கொண்ட இரண்டே உணர்வுகள். ஆகவே, கொத்துக் கிளா மேற்பார்வைகளை இப்போதே தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது தான். இதன் மூலம் கல்லாணியுடன்

புத்தான்டு - பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

காஞ்சிபுரத்தில்
விள வாழ்க்கை கிழந்தது
ஸ்ரீ தாமச வாட்டிங் போல்டு & ஸ்டீல்
(பல் திசை கருவி)
சென்னைக்கு உதவிக்கவும் & அறிக வாய்ப்புகள்

சென்னை: 2201

புத்தான்டு பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!

எல்லாம்

கோபால் பல்பொடி

பாக்கெட் விடம் 45 எம்

அங்கு உபயோகிக்கவும்

தயாரிப்பாளர்கள் :

S. P. S. ஜெயம் & கோ.,

25, திருவாரூர் தெரு. எழை-825001

பேசிப் பழகுவதற்கும் அவசியம் ஏற்படும். இவ்வாறு தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பம் எதிர்பாராமுறையில் வந்து விட்டதாகவே அவன் கருதினான்.

தாமரை ஒடைக்கு வந்து விசாரித்து உயிர் எழுதப்பட்டிருக்கும் விவரம் தெரிந்ததும் அவனுடைய உற்சாகம் வெகுவாகக் குறைந்தது. உயிலே போய் உயிர், போர்ஜரி செய்தது, செல்வாதது என்று வழக்காடலாமா என்று சிந்தனை செய்யத் தொடங்கி

பிராயப்படியே சகல காரியங்களும் செய்து வந்தார்.

* * *

ஆருமங்கள் எல்லாம் ஆனதும், நில புலன்களின் சாகுபடியைப் பற்றித் தீர்மானிக்க வேண்டி வந்தது. நிவங்களைப் பிரித்துக் குத்தகைக்கு விட்டு விட வேண்டும் என்றும் அதற்கு ஏற்பாடு தாம் செய்வதாகவும் ரத்தினம் பிள்ளை சொன்னார். திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளையும் இதற்குச் சம்மதித்தார்.

அன்றாடி சாப்பிடும்போது அவர் இவ்விஷயத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தார். அது கல்யாணியின் காதில் விழுந்தது. அவள் உடனே, "அப்பா! சாகுபடி எல்லாம் இத்தனை நான் நடந்து வந்தது போலவே இனிமேலும் நடக்க வேண்டும். மற்றுதல் ஒன்றும் கூடாது" என்றாள்.

அதிகாரத் தோரணையுடன் அவள் இவ்வாறு பேசியது திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளைக்கு அதிசயமாக இருந்தது; சிறிது கோபத்தையும் உண்டு பண்ணிற்று.

"உனக்கென்ன தெரியும் இதெல்லாம்? 'சொந்தப் பண்ணை வைத்து நடத்த முடியாது' ஆன்களை மெய்ப்பது ரொம்பக் கஷ்டம்; என்று ரத்தினம் பிள்ளை சொல்கிறாரே!"

"அது யார் அது ரத்தினம் பிள்ளை? நம்முடைய வீட்டுக் காரியத்துக்கு அவர் என்ன போசனை?" என்றாள் கல்யாணி.

திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளை திணைத்துப் போனார். ஆனாலும் அவர் சமாளித்துக் கொண்டு, "என்ன அப்படித் தூக்கி எறிந்து பேசுகிறாய்! புனிப்பட்டப் பிள்ளையைத்தான் சொல்கிறேன். இந்த ஊர் நெளிவு களிவு எல்லாம் அவருக்குத்தானே தெரியும்? நான் ஊருக்குப் புதிது. நீயோ சிறு பெண்; உலகம் தெரியாதவள்; உன்னால் என்ன முடியும்..." என்று சொல்லுகையில் கல்யாணி குறுக்கிட்டு, "அப்பா! இந்த யோசனை யெல்லாம் உங்கள் பெண்ணைக் கிழமாப்பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுப்பதற்கு முன்னாலேயே உங்களுக்குத் தோன்றியிருக்க வேண்டும்" என்றாள்.

திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளையின் வாய் அடைத்துப் போய் விட்டது. கல்யாணியின் குணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல் அவருக்கு அர்த்தமாகவே இல்லை. இந்த விட்டில் கல்யாணி தான் சர்வ சுதந்திர யஜமானி, தமக்கு

ஒரு சமயம் ராஜாஜியை ஒருவர் கேட்டார்:

"தாங்கள் முன்னுக்குப் பின் மூரணுப் பேசுவதாகக் குறை கூறுகிறீர்களே?"

"அபிப்பிராயங்களை மாற்றிக் கொள்வது தவறல்ல. நான் பிடித்த முயலுக்கு முன்றே கால் எடுத்து சாதிப்பதுதான் தவறு. அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொள்வது அறிவு வளர்ச்சியையும் முதிர்ச்சியையும் காட்டுகிறது. மா வடுவாக இருக்கும்போது துவர்க்கும். காயாக இருக்கும்போது புளிக்கும். களிபாக இருக்கும்போது இனிக்கும். இங்ங் மூன்றும் செல்வமே பழ வகை என்று கூறுவோமா என்ன?"

ஆதாரம்: ராஜாஜியின் ஆளு மலர்கள் தகவல்: பிரகாஷ்மூரனி

ஆன். ஆனாலும் இதை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் கல்யாணியின் வீட்டுக்குச் சென்று உத்தரகிரியைகளில் ஒத்தாணை செய்தான். கல்யாணியின் தகப்பனார் திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளைக்கு அவனுடைய பூர்வோத்தரம் ஒன்றும் தெரியாதபடியால் இதற்குப் போனவருக்கு முக்கியமான பந்துவாகவே அவனைக் கருதி. எல்லா விஷயங்களிலும் அவனுடன்கலந்து யோசனை செய்வத் தொடங்கினார். அவன் அபிப்

ஒரு அதிகாரமும் இல்லை என்று அவருக்கு இரண்டொரு நாளில் வம்புடமாகத் தெரிந்து போகவே, அவர்கோபித்துக் கொண்டு பூங்குளத்துக்கே போய்விட்டார். பிறகு கல்யாணியும் அவருடைய வயதான அத்தை ஒருத்தியும் அந்த வீட்டில் வசித்து வந்தார்கள். பண்டைக் காரியங்கள் எல்லாம் எப்போதும் போலவே நடத்து வந்தன. காரியஸ்தர்கள் குடி படைகள் எல்லாரையும் கல்யாணி அடிக்கடி வீட்டுக்குத் தருகிறது நேரில் உத்தரவு இட்டு வந்தாள். அவர்கள் எல்லாகும் பண்டையாரின் எதிர்பாராத மரணத்தினால் திடுக்கிடந்தவர்கள். இப்போது மிகவும் குறுகலாகிவிட்ட தங்கள் வேலைகளைச் சரிவரச்செய்து வந்தார்கள்.

* * *

ரத்தினம் பிள்ளைக்கு இதெல்லாம் ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை. அவருடைய உத்தேசங்கள் எல்லாம் தவறியபடியே வந்தன. ஆனாலும் அவன் திராசை அடைந்துவிட வில்லை. பல தடவை அவன் தாமரை ஒடைப் பண்டையின் வீட்டுக்குப் போய்த் திண்டிப்பில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஆசையுடன் முகவிய மாவ விஷயங்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது என்று வேலைக்காரியிடம் சொல்லி ஆறுப்புடன். ஆசைக்கு உடம்பு சேயில்லை என்றும், ஏதாவது முக்கியமான விஷயம் இருந்தால் காரியஸ்தரிடம் தெரிவிக்கச் சொன்னதாகவும் வேலைக்காரி வந்து கூறுவான்.

கடைசித்தடவை ரத்தினம் பிள்ளை அவ்வாறு வந்திருந்தபோது ஒரு விசேஷ சம்பவம் நடந்தது. பண்டையாரின் வீட்டு வாசலில் எப்போதும் ஒரு நாய் சுட்டியிருக்கும். அது உயர்ந்த ஸ்தானம். பார்த்தால் எது மாதிரி இருக்கும். குளர்க்காது; யாரையும் அடாவடியாகக் கடிக்காது. ஆனால் எஜமானன் மட்டும் ஏனிடீட்டால் முழங்கால் சதை சீல் குறைந்தது ஒரு ராத்தல் சதை எடுத்துப் பட்சணம் செய்தாலொழிய அதற்குச் சரிக்கட்டி வராது.

அந்த நாய் வீட்டின் முன் ஹாலில் ஜன்னல் கம்பியில் அன்று சங்கிலியாகக் கட்டப்பட்டிருந்தது. ரத்தினம் பிள்ளை வாசல் அருகில் வந்ததும், அந்த ஜன்னல் வண்டை ஒரு பெண்ணின் கை தெரிந்தது. அது பொன் வளையம் அணிந்த அழகான கை; அந்தக் கை, நாயைக் கட்டியிருந்த சங்கிலியை அவிழ்த்து விட்டது. "ஓ!" என்று மெல்லிய சத்தமும் கேட்டது. அங்கவருவான்.

நாய் ஒரே ஒரு தடவை "கொள்" என்று குரைத்து விட்டு, வாய்ப்பேச்சில் அதிக தம்பிக்கை இல்லாத வீரனைப் போல், புலிப்பட்டிப் பிள்ளைவானின் மீது பாய்ந்தது. பிள்ளைவான் ஓடினார். நாயும் பின் தொடர்ந்தது. சீக்கிரத்தில் அவருடைய கால் சட்டையை அது பற்றியது. ஒரு கடியில் சட்டையைக் கிழித்துச் சதையைக் கயிற்று. பிள்ளைவான் மும்மடங்கு வேகமாய் ஓடினார். நாயும் அவருடைய முழங்கால்சதையை குசிபார்த்துக் கொண்டே தொடர்ந்து ஓடிற்று. அவரைத் தெரு முனை வரையில் கொண்டு போய் வழிவழப்பிய பிறகுதான் திரும்பி வந்தது.

துரத்தப்பட்டு ஓடுகிறவனிடம் சாதாரணமாய் அலுதாபம் உண்டாவது கிடையாது. இது மனித சபாவம். இந்தச் சபாவத்தை யொட்டி, புலிப் பட்டிப் பிள்ளைவான் தாயினால் துரத்தப் பட்டு ஓடிப்போது வீதியில் தின்ற வர்கள் - பிள்ளைகள், டெரியவர்கள் கட - சிரித்தார்கள். சில துஷ்டப் பிள்ளைகள் "ஓ! பிடி!" என்று நாயை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். நாயின் பல்லினால் பிள்ளைவானுக்குக் காலிலே புண்ணும், ஊராகுடைய சிரிப்பினால் அவருடைய உன்னத்திலே புண்ணும் ஏற்பட்டன. கல்யாணியிடம் அவர் அணிவாத துவேஷம் கொண்டார். எப்படியும் அவனைப் பழி வாங்குவதென்று தீர்மானித்தார்.

(தொடரும்)

**வளரும் குழந்தைகளுக்குத்
தேவை ஒரு விசேட திட உணவு...
::பாரெக்ஸ்**

காரணம், குழந்தைகளின் விரைந்த முழுவளர்ச்சிக்கான அதிக ஊட்டச்சத்துள்ள திட உணவாகும் :பாரெக்ஸ்.

உங்கள் குழந்தையின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான புரதச்சத்து நிரம்பியதாகும் :பாரெக்ஸ். புரதச்சத்துப் பற்றாக்குறையினிருந்து குழந்தையைப் பாதுகாப்பதற்கென்றே உலக உடல்நலக் கழகம் பிராண்டு செய்யப்பட்ட திட உணவுகளில் அடங்கியிருக்கவேண்டிய புரதச் சத்தின் அளவு பற்றி சில நாட்களின்மையிலே விதித்துள்ளது. சிபாரிசு செய்துள்ள முறையைப் பின்பற்றி :பாரெக்ஸ் திட உணவைத் தயாரித்து அளித்தால் அது உங்கள் குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமான புரதச்சத்து செறிந்ததாகும்.

ஆரோக்கியமான இரத்தத்திற்கென உட்குடும் இரும்புச்சத்து அடங்கியதாகும் :பாரெக்ஸ்.

"தாவிடமிருந்து ஏராளமான இரும்புச் சத்தைப் பெற்று குழந்தை பிறக்கிறது. பிறந்த நேரம் மெல்ல மெல்ல இரும்புச்சத்தின் அளவு குறையத் தொடங்குகிறது. பால் கலவ் உணவாக இருப்பினும், இரும்புச்சத்துப் பற்றாக்குறையினால் அது முழுமை வாயிலில்லை. ஆகவே, குழந்தைக்கு இரும்புச்சத்து அடங்கிய திட உணவு தேவையப்படுகிறது."

—டாக்டர் கபாஜ் C. ஆர்யா

குழந்தையின் இரத்தத்திற்கும், தொற்று நோய் எதிர்க்கும் சக்திக்கும், அவனது பொது ஆரோக்கியம்

மற்றும் வளர்ச்சி இவற்றுக்குத் தேவை இரும்புச்சத்து. அதனால்தான் :பாரெக்ஸில் வேறு எந்த பிராண்டு செய்யப்பட்ட திட உணவைக் காட்டிலும் அதிக இரும்புச்சத்து அடங்கியுள்ளது.

உங்கள் குழந்தையின் பற்களுக்கும் எலும்புகளுக்கும் அத்தியாவசியமான கால்சியம் மற்றும் :பாஸ்பரஸ் சிவபாள் விதித்ததில் அடங்கியுள்ளதாகும் :பாரெக்ஸ்.

உங்கள் குழந்தையின் பற்கள் மற்றும் எலும்புகளின் சீரான வளர்ச்சிக்குத் தேவை கால்சியம் மற்றும் :பாஸ்பரஸ். ஆனால் 2:1 என்றும் விதித்ததில் இவை ஒன்று சேர்ந்திருந்தால்தான் குழந்தைக்கு மிகச்சிறந்த பயனளிக்கும். இந்த இரண்டு அத்தியாவசியமான உட்பொருள்களும் உன்னதமான விதித்ததில் அடங்கியதாகும் :பாரெக்ஸ். அது உங்கள் குழந்தை மிக ஆரோக்கியமான எலும்புகளையும் மிக திடமான பற்களையும் பெறுவதை உறுதி செய்கிறது.

தனியே :பாரெக்ஸ் எளிதில் செரிக்கக்கூடியதாகும். குழந்தையின் மென்மையான செரிக்கும் சக்திக்கேற்றவாறு விசேடமாக முன் கூட்டியே பக்குவம் செய்யப்பட்டதாகும் :பாரெக்ஸ்.

1 நாட்களில் சிபாரிசு செய்வது
:பாரெக்ஸ்®

முகந்திரன் கணபதினா

19606211

குருநாஸல்

1962

‘புரோஜா’ கமிட்டி உறுப்பினர் இறந்தது
தென்கில் ஒரு மதுரை அட்டி - தந்தை முதல்
மாடியில் தான் போர்ட்டுடன் ‘செய்க்கை’ மிக
மெதுமீ அப்பதற்குடன் கமிட்டியில் இறந்த
இறந்த.

[illegible]

அவருடைய குழந்தைகள் மிகவும் நல்லவர்கள்.

பி.கு. பாலசுப்பிரமணியம் புகைப்படத்தை விட்டு கைவிட்டு தொகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, உடனடியாக நான்மேல் அணுகுமுறைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? என்ன? மாதிரி, என்ன? அப்போதுதான் நான் துணைவேந்தர் அலுவலகத்திலிருந்து பதிலளிப்பது மட்டும் தாமதமாகியிருக்கிறது.

“தேவன்” என்பதற்குரிய பார்த்து
கேட்கு மறு எழுதிப் போடுவதற்காக
தமிழ்நாட்டின் அனைத்து இடங்களிலும்
இவ் திரைத் திரைப் பத்திரிகையைப்
பேரளவு கொண்டு விருத்தான, அனைத்து
மாநாடு மாநாடு பத்திரிகைப் பேரவையின்
அனைத்துத் தேவியாமைச் சிட்டுக் கட்டி.
பேரளவு தேவியின் சைவப் பற்றுப் புத்தகம்
காங்கிரஸ் கட்டிக் கொள்ளுதல். கலாநிதி
பிச்சை அப்பா, “க” முன்னாள்
கலாநிதி தேவியாமைச் சிட்டுக் கட்டி, கொள்
கலாநிதி தேவியாமைச் சிட்டுக் கட்டி, கொள்

கையையும் ஊற்றித் தொன்னைக்கும் கொட்டிக் கொண்டு "நானியேர்த்து பேப்பர் போட வெண்டாய்னு சொல்லிட்டேன். இதைக் கொண்டு போய்க் கழவி வை" என்று. ஸ்ரீதர் ஒரே எழுப்பாமல் கறிகாய் வாங்க பிளாஸ்டிக் கூடைபுடனே ஓங்கிவை மடித்துக் கட்டிக்கொண்டு நின்றான்.

தட்டச்சம் கருக்கெழுத்தும் கதறும் கொன்னா விட்டால் இந்த உலகத்தில் ஒரு பெண் வாழவே முடியாது என்று பழைய பன்னித் தொழி அணுராதா காரணியவரர் பிராகாரத்தில் அரக்கனைத் தட்டுடன் மிரட்டியதால், கலா விழத்தும் விடிவாதுமா கெவ்வளவுக் காலத்தையும் கருட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு யாலாஜிக்குப் படிபெற ஆரம்பித்திருந்தான்.

யாலாஜி கல்தூசிக்குக் கீழே 'ஸ்ரீத்தி டெய்லரி' இருந்தது. ஓதவாளி எஸ்.எஸ். எல். டி. பீக் மூன்று தடவை வெற்றிகரமாகத் தவறினவன். மாடுறத்தில் 'பன்' கண்ணிகளுடன் சதுரமாக இருந்தான். வெட்டி, அரை ஸ்லாக், ஏறத்தாழ மொட்டை போட்ட மாதிரி முடிவை ஒட்ட வெட்டி மூக்கிற்குக் கீழே அரும்பு மீசை செதுக்கி விருந்தான்.

கலா பருமனான ஒற்றைப் பீன்யான் கூத்து தொன் வழியை மார்பில் வழிவழிட்டுத் தேவரைப் போவப் படி இறங்கும் தன்னத்தைக் காண்பதற்காக எட்டரைக்கு மேல் எட்டிட மூக்காறுக்குக் குறைந்தது பதிலித்து தடையாவது இருப்புக் கொள்ளாமல் அளகெடுக்கும் பேரணை மாலை போட்டுக் கொண்டு வரச்செய்கும் கட்டிக் பேப்பருக்கு மாக நிட்டுது கொண்டிருப்பான்.

ஏதாவது காரணத்தால் கலா வரல்கலை கொஞ்சம் ஒரு யாலமும் அறிவாத காலா எடுக்கும் கையனைப் பகல் மூழுக்கே திட்டித் தீர்ப்பான்.

ஒரு நாள் மாடிப் படிவீல் வழியை அடைத்துக் கொண்டு நான்கு பேசியில்காத இளைஞர்கள் கலாஜி, எம். ஜி. ஆர். படக் களைப் பற்றி விவாதத்தைத் தொடங்கினர். அவர்களுள் விவாதம் அரை மணி நேரத்தில் ஒரு பீமத்தது. குருவனின் காவலர் மந்தவன் கைப்பற்ற, படிவீ றங்கி வந்த கலா வழி கடைக்காரன்

சுவீதா

அச்சத்துடன் தயங்கி நிதம். மூர்த்தி அவர்கள் மீது பாபந்தாஸ், கிலக்கித் தன்னிதன். கலா இறங்கிக் செல்ல வழி அமைத்துக் கொடுத்துவிட்டு.

"எவன் எப்படி நடிக்கா கருவளுக்கு ஒன்னடா, அப்ப வெத்தம் வெத்தமா காய்க்கிட்டுப் போனான், போய் பொனப்பத் தன்னப் பாப்பீய்களா" என்று கலான் க் மூதுருக்குக் கேட்டும் டி காக இரைத்தான். கலா அன்றதான் முதல் தடையவாக மூர்த்தியைப் பார்த்தான்.

ஒரு காரத்துக்குப் பீன் ஒரு ஆரஞ்சு நிற சோனித் துணியைத் தைக்கக் கொடுக்க கலா அவனுடைய கடைக்குள்ளே காலடி வாட்டுத்து வைத்தான். மூர்த்தியின் தைவல் அப்பன் கவர்ந்தது. அவனுடைய சன்னியமான வார்த்தைகள் அவனுடைய இருதயத்தில் வண்ணக் கொலுக்களை வரைந்தன.

மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள், மூர்த்தி தைத்த காலாவது சோனியைக் கலா அணித்து கொண்டு தட்டச்சம் பழக

இளம்பிள்ளை. "என்னவா, லாரா எவரம் புது புதுசாக் கதைக்கிட்டிருக்கிறீயா, உங்கொண்டவா லாங்கற தொண்டர் சம்பளம் எங்கப்போகுதுன்னு இப்பத்தான் தெரியுது" என்று அவனின் காதலித் தெரிவித்தாள்.

அன்று இரவில் ஜனினலாரம் படுத்திருந்த கனா தன்மீது வலு உறங்காமல் தடுத்திர வாங்குதல் பார்த்தாள். தன் ஐந்தைப் புத்தகம் படிப்பை விட லுரத்தின் கதைப் கதை உலர்ந்ததாப் பட்டது. அந்த தொழில் லுரத்தினால் தன்னுடைய 'மிஸ்டர் ரைட்' என்று தீர்மானித்தாள்.

மறுநாள் அவள் பாசாஜியிலிருந்து படித்திருப்போது கடைகாரனின் அவள் தனி கதைக்காகக் கைத்தொடு காத்த தீவிர லுரத்தினால் பார்த்து - ஒரத்தில் குதகாசம் புண்ணை செய்தாள். அவள் பதிலுக்குப் புண்ணை செய்தாள். அவள் தெருவின் கோயில் கைக்கிள் பூத்தொட்டின் கைக்கிள். கான லீக்கின் குதகிள் மென் சவாசி செய்தாள்.

அந்த ஒப்பற்ற கதைகளைக் கனா மறக்க விரும்பவில்லை. சமயம் கடைத்தொழிலுக்கு வரம் அந்த இளம் தொட்டகத்தைத் திரும்பத் திரும்ப திரைக்கு இருந்து கத்த மாத்தும் குதகாசம் 'தரீக்'யின் திரைத்தான்.

1967

அமெரிக்காவில் திரைப்படம் படர்ந்திருக்கும் காலகால நேரம்.

மார்க்கெட்டின் காலம் ஒரு பணியைக் கவிழ்த்தது.

சைதாப்பிட்டை. கதவுகளை இறுக்கச் செய்து கொண்டு உறங்கிக் கொண்டிருந்த நிலை.

கப்ரமணிய கவாமி கோவிலின் ஒளிபெருக்கிகளிலிருந்து திடீரென்று தாது ல்லவர பூபாசம் வெடித்துப் பரவியது. தாரத்துப் பெருமான் கோவிலின் இருந்து 'கொண்டவா' அப்போது ராமன்.

"இயங்கு புது பெற்ற பிள்ளை இத்தப் பாவைதர் ஏன் தாது மணிக் கச்சே செஞ்சிண்டு இருக்கார்?"

"அவருக்குச் சின்ன கப்பலிலிருந்து இருட்டுக்கு ஒரே பயம்!"

- கே. ஆர். எம்.

திருச்சி

கன்னடம் உயிர்த்த ஒரு பழைய வீட்டின் லுரம் பெருக்கின் கனா உறங்கும் கவித்து விழித்த பாலிலிருந்து எழுந்தாள். இருருக்கு உத்தேசமாக லுரம் எட்டு எடுத்து வைத்தாள். கரத்தை இரும்புக்கும் கிரிமின் கிணைப்பைத் தட்டி விளக்கெதிரிலும், இரும்புப் பக்கங்களில் 'கிண் கிண்' என்று தெறிக்க ஆரம்பிக்கவே, 'கண்-ஆ' என்று இரும்பைப் பிடித்துக் கொண்டு பழையபடி பார்க்கு கத்தாள். கவி சிறிது கிணை மறு படிப்பில் உக்கிரத்துடன் தாக்கவே 'ஆ லுயோ அம்மா' என்று அரற்றத் தொடங்கி லுரம்.

அவளுடைய கனாவின் லுரத்தி் பக்கத்துப் போர்ஷின் 'மயம்' வென்று தட்டினாள். அவனிடம் பயம். கிளர்ச்சி, பரபரப்பு. இரவு பகல் என்று பாராமல் கடைகெண்ட கதைப் பிளிகள் ஒடின தெரு நேரத்தில் ஓட்டப் பாய்வுடன் நிதிநேரம் என்ற கவித் தெரிக்கை.

கனா திரைத் கம்பிக் கதையைத் திரைத்து. அகிலமிருந்த பத்து ரூபாயை மறுத்தொடு கழந்தினாள். சீக்காவுக்கு அது போதும் என்று லுரத்தி் கால்கிக் கொண்டாள்.

"தீக்க அழைக்கிட்டுப் போக்கோ, கொப்பிதாய் பிள்ளை அழைப்பிறன்" என்றார் கனா திரைத்.

"தீக்காய் ரெட்டி தெருவின் கடைகிள் இருக்கு."

"தெரியும். பக்கக்கிள் கைக்கு ரெடி பண்ணிட்டு அவ கத்துகோ."

கேதிர தானாமல் கனா உருண்டாள். "செலுக்கு... ஆ... செலுக்கு என்ன பண்ணப் போதிக்க... கண்?"

"அதைப் பத்தி தீயெண்ட கைப்பிட்டிறி இத்த ரெண்டுபுடைய போதுமா, வேறாவையும் எடுத்துக்கொடுமா?"

"அதைப் கைக்குக் கொண்டு..."

"கைக்குக் கொண்டு என்ன இருக்கு?"

"பழைய துணி விழிக்க வெச்சிருக்கேன். அதையும் சீக்காக்கையும் எடுத்துக் கொண்டு... இத்தாங்க."

தானிக் கவித்துக்குத் துணியாக அவன் எழுத்தின் தொகியை மெனிய ஒரு பவுன் கிணையாக் குற்றி அவனிடம் நீட்டினாள்.

"கெண்டாம். அதைக் கழுத்துப் போட்டுக்கோ."

"பணம் கத்துட்டா மீட்டுக்கணாம்... எடுத்துக்கோங்க" காவின் கைத்தான்.

"மோதன் இதுக்குக் குடிக்கடுமா" என்று உன்னே கத்த கனா திரைத்தின் கிணை கிணைத்த நீட்டினாள். அதில் அவசரமாகத் தபாசித்த கனாவம்.

கனா கால்கிக் குடித்தாள். அதில் மிதந்த கெண்டையப் குடிப்பது. கவி 'கவிர் கவிர்' என்று அழைத்தது.

கீழ் கானம் கெழுத்துக் கொண்டிருந்த கெண்டையச் சீக்கா தெரு முனையைக் கடந்தது.

பனி அன் லுரத்தினால் குதகிள் நேரத்தில் கெண்டையத் தெறித்த கிணைத்து கவித் தது.

புடையவை இருத்துப் போர்த்திக் கொண்டு கிணை லுடி. 'அம்மா, அம்மா' என்ற இடைவிடாத லுடித்துடன் அவன்

பிறு பட்டித்திருத்தான். அந்த வேதனை நேரத்தில் அவன் மனம், 'இந்தக் குழந்தை எவ்வளவு கொடு' என்று யாவுக் கையாக அவன் நம்பி வந்த தெய்வக்கலை வேண்டியது.

குருக்கி விதாயகரை சிம்சா கடத்த போது, 'உம்பெரைத்தான் கைப்பென், பிறக்கிறது அது இடுந்தான்' என்று ஸூர்தி யின் மனம் விதாயகரிடம் உறுதியளித்தது. இவ்வச் சிரசை மருத்துவ மனை தெருக்க தெருக்க ஸூர்தினை அவதம்பிக்கக் கிரேக்க ஆரம்பித்தது.

கவானின் அண்ணா அண்ணி ஒப்பறியொடு தான் அவர்கள் திருமணம் நடத்தது. தனையோ வரதட்சணியோ சீர் வரிசையோ ஸூர்தி கேட்டதாதினும் கைம திங்கினும் சரி என்று அண்ணி பணமாகத் தவியவைத்தாள். அண்ணன் நாயாப் அளித்து தகவியேய குறைந்த வரதட்சணியை ஒரு கல்பாணச் சத் திரத்தாகக் கொட்டிய தெருக்கிச் சத்தடி எழுக்கெடையெ ண்டு பிடித்தான்.

கீழ்பாணம் முடிந்த பழுவாரம் அண் னாகவ விதுவவாடானில் உண் தலைமே அதுவரைத்துக்கு மாற்றி விட்டார்கள். தளர்த்து கொண்டிருந்த கங்கத்தா யேயி லின் துள்ளல் வழியாக அண்ணி சத்தொடி மாக 'டாடா' காட்டினாள். அப்பறம் கவா னின் வாழ்க்கையின் இரவுகளும் பகல்களும் இல்லை. ஸூர்தி மட்டுமே இருந்தான்.

ஸூர்தி அறுபது ரூபாய் காடகையில் கப்ரமணியகவாமி சோயித்துக்கு எதிரில் ஒரு பொர்ஷிங் பிடித்தான். கவா தன் இடைய விருப்பங்களை ஒருக்கிக் கொண்டு அவனும் முடிந்ததை மட்டும் வாங்கித் தரும் படி கேட்டான். கேட்டகை சிடைத்ததை, குழந்தையின் அழுதகைச் சத்தத்தாகத் தவிர.

கவா குழந்தைக்காக சூங்கினான். ஆண் பிள்ளை வேண்டும் என்று கத்தர காண்டல் படித்தான். ஒக்கொரு காவியும் குவித்து சரத் திளையுடன் கவாமி படங்களுக்குக் கைகப்பி, எண்க்காக இல்லாட்டியும் அவ ரோட நவக குறைத்துக்காக ஒரு குழந்தை கையக் குடு' என்று தனித்த குரலில் கேட் பான். அப்போது தற்செயலாகப் பக்கத்தில் வரும் ஸூர்தி 'எண்க்காக இல்லாட்டியும் என் பெண்டாட்டியோட சத்தமான் கைகக் காகவாவது ஒரு குழந்தையைக் குடு' என்று வேடிக்கையாகச் சொன்னார்கள். பிங்கக் கிருந்து அவனிடக் கட்டிக் கொள்ளுவான். 'இருக்க, பூசா நேரத்தின என்னை இடுதெவ்வாம்..'

ஒரு குழந்தை ஆரவது மாதத்தில் இறந்த பிறந்தது. இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு அடுத்த குழந்தை ஏழாவது மாதத்தில் பிறந்து இறந்தது. கவா மேலிதழ் ரத்த மிகவாமலெழும் வேலுத்துத்ததோன்றினான்.

'குழந்தைக்காகக் கவா அவரைப்பெடெண்ட் டாம். முத்துவ நெகைத் இய்ப்புக் ஆகணும்' என்று டாக்டர் திருமதி உமா பரமேஸ்வரன் வழங்கிய அறிவுரைபை நன்சீரவுகளின் மட் டும் இருவரும் மறத்ததாகி கவாவுக்கு இப் போது கர்ப்பவதி.

கவாக்கக் சமயம் திறைய வேலை வரும். பணத்தை கவமமாகக் கைப்பி கைத்துக் கொண்டு நவக தர்விரிப்போயில் கவானைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று ஸூர்தி தீர்மானித் திருந்தான். வேடி டாக்டர் உத்தேசமாகக் கொண்டு தெதிக்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னதாக இப்படி வலிவரும் என்று அவன் எண்ணிக்கினை. இதையும் கைக்கு எட்டியது கவாக்கு எட்டாமல் போய்விடுமோ?

கூட்டுசேர்க்கை வார்டுக்குப் பலனாகவெய்த கவா பெபர் பெனதுயின் மீது செலுத்தப் பட்டான். அவருக்கைய முகைக் கச்சலாக மாற, கைப்பி புடகை உருத்திய மருத்து வர்சி "சத்தாதம்மா" என்று அடைத்தான்.

இந்த விபரணைக்கும் வேதனைக்கும் திச்ச வம் இம்முறை பவன் கிடைக்கும் என்று கவானின் அடி மனத்தில் மகிழ்ச்சி கவந்த தம்பிக்கை.

வேடி டாக்டர் வந்து பரிசோதித்துப் பாரித்துவிட்டுவயதான தரிவிடம் ஆக்கிவத் திலும் தயிழிதும் கொவிலிட்டு வெனியேறி னான். கங்கத்தாத வரவழைத்து கிபொர் சைப்பல் போட்டு குழந்தையை எடுக்கப்போகி ஸூர்தன் என்று கவா கவித்தான். எப்படி வேண்டுமானாலும் எடுக்கக். என் குழந் தையை மட்டும் பூப்போகல் பத்திரமாச எடுத்து என்விடம் கொடுக்கக்.

வராததாப் பெருக்கி ஸூர்தி உட்காரித் தான் எழுந்தான். உட்காரித்தான். குட்டி போட்ட பூசியாக உகாவினான். எங்கிக்கு மறுபுறம் தெரிந்த தாயி கைடக்குத் தடத் தான், ஒரு உ லாப்பிட்டான். குகாக்க திறைய காய்பி பிடித்துக் கொண்டு மறு படியும் வராததாவுக்கு வந்தான்.

"நான் நேரத்தின கொண்டு வந்து சேர்த்திக்க, ஆண்குழந்தை" என்று சொல்

மாயம் புகழும் ரஜினி காலம்

எம். குமாரம்மா
பதினாறு வருஷம்
கிளைபுரான் வாய் மாய
மியம் காலம் காலம்
மாயம் காலம் காலம்

AVM
PRODUCTIONS

எம். குமாரன் எம். சுவாமி எம். பாலசுப்ரமணியன்

விட்டுக்கொண்டே மருத்துவமனை வராததால்
மருத்துவமனை

அதுக்குள்ளே பிறந்திருக்கா!
மத்தியவாசம் பதினெழு மணிக்குக் கவா
கன் விழித்துப் பார்த்தபோது லூர்த்தியும்
கலாமிதாதனின் மனைவியும் கட்டியிருக்க
லுமெம் மவர்த்து நின்றுனர்.

"இத்தகையமா, உன் குழந்தையைப் பாரு
ஆன் குழந்தை!" என்று தாய் பக்கத்துத்
தொட்டியுக்குள்ளிருந்து துணிவினொடு
பட்டு ரொஜார் துணிவெல் அணிவது.

சுருட்டையாகத் தலைமேல், சின்னச் சின்
னக் கண்ணாடிக் கிட்டுவது மூடித் தொண்
டிருந்தது. பிஞ்சுக் கரத்தில் டி-? என்ற
அழமையான டோக்கன் கட்டப்பட்டிருந்தது.

கவா அந்த விதாயின் அந்த நாயை
நெருக்கினாள்! அந்த விதாயை நெருக்கினாள்.
அவளுடைய வாழ்க்கையின் மிகவும் அழகான
மான விதாயைக் கவாவுக்கும் ஒன்றுவிட்டது.

1871

இவ்வாறு புதிய செல்பத்தை அசைக்க
தொகுத்து அதிலுள்ள செல்பம் லுந்தகம்.

ஒரு அல்ல காத்தி காவத்து பங்குள்ளின்
ருதுக்குப் பின்னே, அவுட் தலையும் தாழ்வு
மண்பாண்டமையுடன் தார்த்தை, கொய்யா
கத்திவெப்பின மரங்களுக்கு இடைவே பம்மி
வீடுந்தது. ஒரு காகம்வெல் காரர்.

அவுட் தலையில் இருண்டே அதுதான்.
ஒன்று சிறியது. இன்னொன்று மிகச் சிறியது.

மிகச் சிறிய அதுதான்சென் சிறகம் இப்போது
காவத்துடன் பருப்புக் கொடுத்தது காவனை
சுழப்பிக் கொண்டிருந்தது. பக்கத்து அறை
யில் அங்கு கட்டி, சாமர் பட்டாவிசேகரப்
பட்டர்கள் போன காரத்து இருவாட்சி சரு
குடன் கவரிக் விற்றிருந்தன.

இதே கவா செம்மண்ட் தலையில் உட்
கார்த்து உரக்கப் பாட்டம் கொய்க்கிக்கொடுத்
துக்கொண்டிருந்தான்.

கவாவுள்: ஏன் அழுதுண்டு இருக்கே?
மனைவி: உங்களுக்குப் பிரியமா தான்
கொஞ்ச ரவா கொள் பூராணமையும் நம்ம
தாய் நின்றுகூத்து.
கவாவுள்: பொழுப் போதது. வேத
தாய் வரங்கொண்டாய் போச்சு!"

- சிவசுந்தி.

"வெளியில் என்னை இருக்கிறது.
வெளியில் சிலந்தி இருக்கிறது
கட்டிக் பறவை உறங்குகிறது
கட்டிக் மனிதன் காழ்விடுகன்."

அரக்கு நிற இரண்டங்குலக் கலையுடன்
பச்சை நுல் புடவை உடுத்தித் தாதாரண
ஜாக்கெட் அணிந்திருந்தான். ஒரு கற்றை
வற்றியிருந்ததாய் கண்டது கவாவுடன்
மூகத்தில் தம்பெருந்திருந்தன. சக்கையாண்
அரை வயிற்றுச் சாப்பாட்டிருந் விழகனைக்
கற்றிக் கருமை, கழுத்திக் கண்ணென் ருதி
மருகன் நிறம் மங்கிப்போன கவீறு, காதில்
கப்பாச்சு விழுவாயித் தொடுகவன் நீத் காரட்
பாசாங்கு.

கவாவின் தொற்றத்தில் கவாவுடன் தென்
காவாவுட்டெட்டப்பட்டிருந்த போதிலும்மூகத்தில்
நிறுத்தியும் நம்பிக்கையும் மிக்கிருந்தான்.
ஒற்றைப் பின்னல் மாலுமான் உத்காகத்
துடன் கவாவுடன் கவீறு மார்புப் பிர
தெசத்திக் பார்த்து மகவை தொக்கி
இறங்கியது.

மடியில் கவாவுடன் உட்கார்த்திருந்தான்.
அவளுடைய சிலப்பு நிறத்தில், லூர்த்தியின்
'பன்' கண்ணாட்டின், பாடப் புத்தகத்தி
விருத்த என், சிலந்தி பறவை பட்டகளுக்குக்
இதே இருந்த ஆன் மூகத்தைத் தனிக் பிர
காகத் தொட்டு "அப்...பா" எங்கு.

"இதான் அப்பாவா!" என்று கவா சிரித்
தான். "என்டா கண்ணு அப்பா இவ்வளவு
அசிக்மன்கார இருக்கார் பெரிய மிகச்
வெக்செக்டிடு?"

கவாவுடன் ஆமாம்! என்பது போலத் தலைய
வர்த்துக்கும் பூமிக்குமான் அகசத்தான்.
லூர்த்தி தலையப் போவியை தன் மகனுக்கு
மூடியை ஒட்டச் சத்தரித்து விட்டிருந்தான்.

"அவர் காவாவுத்து விட்டுக்குள்ள
வந்தாத்தானே அவர் எப்படி இருப்பார்னு
உனக்குத் தெரியும்?" எங்கு. அவனைக்
இதே இதக்கி உட்கார வைத்துவிட்டு எழுந்
தான். "ராத்நி பன்னிரண்டு மணிக்
அவர் வந்துக்குள்ள நீ தூங்கிடுற. கத்தாவு
நீ எழுந்திருக்கிறதுக்குள்ள அவர்
கிணாயிப்போயிருர். உந்தான் உங்கப்பா
இப்படி கிணாயப் பைதியம் புடிச்சி அப்பா
லுரோ?" எங்கு. காதத்தைப் பருப்பைப்
போட்டி தென் ஜாடியின் மிக்கிருந்த
தெய்வை விழித்துப் போட்டுப் பிசைத்தான்.
"தானக்கு தென் இங்கு!" என்று கவாவுடன்
பார்த்து அறிவித்தான்.

கவாவுடன் பிறந்த பிறகு ஒரு தான் லூர்த்
நிக்குத் திமெருன்று லூர்த்துதயம் சிற்பட்டு,
பணத்தின் அவசியத்தைப் பூரணமாக
உணர்ந்தான். கவாவுடன் கவாவுடன்
ஒரு மத்தியானம் பாலிய் புரண்டு கொண்
டிருந்தபோது கவாவிடம், "பணத்தை
தெய்வச் சேர்த்து எங்காரும் பெருமைய்
பட்ட மாடுகி வாழ்ணும்!" எங்கு.

அதற்குக் கவா, "எங்காரும் மத்திக்
மாடுகி வாழ்ணும் சொய்துங்க, அடுத்த
வங்கனோட பொருமையும், வயிற்றெரிச்ச
தும் நமக்கு எதுக்குங்க!" என்று திருத்தினான்.
"கவாவுடன் கவாவுடன் நமக்கு ராசியெனம்"

திருத்தான். அந்தப் பணமெல்லாம் பறி போய்விட்டே கலா மேலும் ஆறு மாதம் வாயடைக்கட்டி, வயிற்றைக் கட்டித் தன்னை ஒடுக்கி, திசைத்தபடியே முணு சக்கர எசக்கின் வாங்கி விட்டான்.

ஒரு நாள் விடியும் நேரத்தில் ஞான குரியன் பாடல் பதிவுடன் படத்துக்குப் புதுகு போட்டான். அரைப்பிதழில் புழுதி பிடித்த மயர், கதை, இவரக் கதை, வானம், ஊடகங்கள் டி. ஞானகுரியன் என்ருந்தது. அதற்கு நான்கு வரிசைக்கு மேலே 'உடைகள் சிபாஷன்' என்று அச்சிடப்பட்டிருந்ததை மூத்தி கலாவிடம் பெருமையுடன் காண்பித்தான்.

"நமக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும்?"

"எது. பணமா?"

"ஆமா."

"முதல் பட்டதானே பத்திரமீரம் குபா கிடைக்கும்" என்றான் அவர்சிவமாக.

பத்திரமீரம் என்றதும் பாதைகளுக்கு இடைபடைய அகல எழும்புகளைப் போல அவன் உள்வெளியில் மிழ்ச்சி.

புணர்ச்சு மறுநாள் கடைக்குச் சென்ற மூத்தி விட்டுக்கு அகாலமாகத் திரும்பி வந்தான். "அவசரமாக ஸ்தலமீரம் வேணும். குரியனுக்கு நாம் உதவி செஞ்சே தீரணும்" என்றான்.

"நம்ம கிட்டே ஏதாவது பணம், வினை யாடறியுமா?"

"உனக்கு இல்லை. பிச்செல்லு தர முடியுமா என்று சொல்லிட்டுப் போ. நான் என்னை யாவது போய் வட்டிக்காவது வாய்க்கி் இருந்தாகணும்."

"நீங்க எதுவும் மாட்டிக்கக் கூடாதுவந்த பயத்துக்கு சொல்றேங்க, இன்னியோட சினிமாவுக்கும், உங்க சிப்ரெஸ்குக்கும் தலை முழுஞ்சு. இத்தாங்க விடியுங்க, நீங்க வாய்க் கித் தந்த நகைகளைத் தரமுடியுமா என்று உங்க கிட்டச் சொங்க என்னக்கு என்ன உரிமை இருக்கு?"

அவன் ஸ்டூடின் மேல் சுழற்றி வைத்த நகைகளைக் கொத்தாக்கி கணைக்கு அள்ளிக்

கொண்டு ஓடினான். "மேல் மேல் மேல்" என்று அவன் பிச்சென் மூர்த்தி ஓடி விரட்டிய பிடுங்கி அவற்றை அட்டைப் பெட்டிக்குள் போட்டு எடுத்துக் கொண்டான். "பைனுன் ஷியர் மேட்ட பணத்துவ பாதிதான் குடுத்தார். கே. ஆர். விஜயாவுக்கு அட்வான்ஸ் குடுத்தோம், ஏனென்றிருக்கு அட்வான்ஸ் குடுத்தோம், வாய்க்கு..."

"அந்தக் கணக்கெல்லாம் யார் மேட்டாங்க."

"நானாளுக்கு ஊரட்டிங். டர்ஸ் வாய்க் கப் பணம் இவ்வளவு. பாவம் அவன் என்ன பண்ணுவான். ரவிச்சந்திரனுக்கு கூட் ரெண்டு மேட், கைக்கணும், கே. ஆர். விஜயாவுக்கு காலுச்சேரம் எடுக்கணும். இவ் வேண்டு..."

"ஏதாவது பண்ணுங்க. என்னை விடுங்க."

"ஏரிசா வித்துட்டா எல்லாதையும் குரியன் டுள்காத் திருப்பித் தரப்போனான்."

கலா மூலிகாணதாய் மூன்று நாள் ஊரட்டிங் அமர்க்கணமாக நடந்தது. அப்பறம் பணப் பத்துக்குறையாகப் பட்டிபிடிப்பு தீவ் தது. பணத்துக்கான ஞானகுரியன் ஊருக்கு ரயில் ஏறினான். கடத்த ஏழு மாதங்களான மறுபடியும் மூர்த்தியை விட்டில் குரியன் உதிகக்கினை.

மூர்த்தியேழு பட்டக் கப்பென்களில் காங்கட் டுமர்" என்னும் கெட்டு அகிய ஆரம்பித்தான், கலாவிச் வார்த்தைகள் அவன் காதலில் ஏறவில்லை.

கடைசியில் தொழில் படுத்து விட்டது. தொழிலி போய் விட்டது. நான்கு மிஷின்களில் ரெண்டை விற்றுப் போன மாதம் விட்டுச் செலவுகளைச் சமாளித்தான். மத்தியானத்தோடு அரிசி, பருப்பு எல்லாம்மே காலி. நானே கணைக்கு தெய்வீகமாய் சாப் பிட மாட்டான்.

இருக்கிருண்டு நேரம்.

கலா பல் வேலைகளில் பட்டிவி கிடந்து வாய்க்கிய மூன்று சக்கர எசக்கினை கணைக்கு மிதித்து முற்றத்தில் வட்டமடித்துக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய குதூகவத்தை அவன் விட்டு யாசலில் அமர்ந்து மனம் குளிர ரசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

கணைக்கு எசக்கினை விட்டு இதற்கு அவ் கிடம் ஒடிவந்து சுழத்ததைக் கட்டிக் கொண்டு "பிச்சுக்குப் பா" என்றான்.

"அப்பா நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் இடில் வாய்க்கிடு வருவார் கண்ணு!" என்றான், அவன் கண்ணத்தில் இதற்கிளப் பதித்த 'டும்' என்று கொஞ்சினான்.

"எப்போ வருவார்?"

"இதோ வந்துகிட்டே இருக்கார்."

"போய் சொல்றே. என்னக்கு சொறு போடு."

"எனக்கெடா கண்ணு. அப்பா வந்திரு வார். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் எசக்கிள் ஓட்டு."

"எசக்கிள் என்னக்கு வேண்டாம் போ, சொறுதான் வேணும்."

"சே! எப்பிடியே பிடிக்கலை. எங்க விட்டியே மூத்தநான் அவல் கெசை, தேத்து அவல் உப்புடா, இன்னிக்கு அவல் பாயசம், ராசிக்ரு..."

"அப்போ உங்க விட்டியே 'அவல் ஒரு தொடர்சதை'ன்னு சொன்னு!"

- ச. சம்பத்ருமார்.

உ
உன்னுடைய

“யோபி உன் தோட்டை எடுத்த தான் வளரலாம் தந்த மாதிரி ஒரு பாளைப் படம் வேணமா வளரலாம் கொண்டா ஒடு ஓடு.”

ஏனோடு போன யாருக்கு நூர்த்தியின் டயரிவை எடுத்துப் பெங்களூர் துறக்கத் தொட்டியிலும், கனா எழும் பரிசை மறக்க கவி பாடுவதுக் கொண்டிருந்தான்.

சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு அவன் மடிசைக்கு வந்து விழுந்த ஏனோடு. “அப்பா எப்ப வருவார்? எங்களுக்கு பசி எடுக்குது ஸாண்ட்” என்று சொல்லினான்.

“ஆறு மணிக்கு வரேன்டா, மணி எட்டாருது, அவர் வந்ததும் தங்கா அது. நீ மட்டும் ஓட்டயல் சாப்பிட்டு எங்களைப் பட்டினி போடறியானது கேளு.”

ஏனோடு சரிவென்று தலையாக்கிவிட்டு, டயரிவை மறுபடியும் சிறிது பெங்களூர் தேய்த்தான். அப்பறம் டயரிவையும் பெங்களூர் மூலக்கு ஒன்றுதான் எறித்துவிட்டுத் தரைவீல் உருண்டு அவ்வையறியாமல் உறய் விழுது, கனா பாதை மீறித்து அவனைத் தரக்கித் தலையணையில் படுக்கப் போட்டான்.

இரவு பத்து மணிக்கு நூர்த்தி கையில் பெரிய பொட்டைத்துடன் வந்தான். “ஓட்டயல் எதுவுமே இல்லை, எங்கனம் எல்லியாயிருக்க, வா சாப்பிடலாம்” என்ற படி தரைவீல் உட்சார்த்தான், அவன் ஓங்கி திறும் பசி தெரிந்தது.

“என்ன வாங்கிட்டு வந்தியா? ஏனோடு இல்லையா நேரம் முழிக்கக் கிடந்துட்டு இப்பத்தான் தூங்கலாம்.”

“அமுதாரு?”

“யன்ன கேள்வி கேக்கியா? என்னுடைய பரிதாபக் முடியல், அது குழந்தை தான் ஐமா?”

“நான் என்னடி பண்ணுவேன், ஒருகூட்டம் இன்னிக்கிப் பணம் தரவேண்டுமேன் லிட்டு ருமாத்திட்டான்.”

“அப்பறம்” கனா கவலையுடன் கேட்டான்.

“சிறிதாநிலிப்பேட்டை யோபி ஒரு ஆள் கிட்ட தும்பது கைமாத்து வாங்கிட்டு வரேன்.”

“நாளைக்கு எப்பாம் வாங்கலாம், அரிசு இல்லை, என்னென்ன இல்லை, ஏனோடுக்கு தேய் இல்லை.”

“இந்தப் பணத்தை வெக்க முடியுமா வேண்டியதை வாங்கிக் கொ, தெய் எடுத்த மாசம் தெய்க்காரனுக்கு பாக்கியைக் குடுத்திட்டு வாங்கிக்கலாம்.”

“கைமும், தெய் இங்கனம் ஏனோடு சாப்பிட மாட்டான், அரிசிய வேணும் குறைக்க வாங்கிக்கிறேன்.”

“தெய் இன்னமும் சாப்பிடறதுக்கு அவனைப் பழக்குடி.”

“அவனுக்கென்ன டானிக்கா வாங்கித் தருகிறியா? தெய்யையும் திறுத்தச் சொல் தியா, நான் வேணு நாளைவெந்து சாப்பிட்டுக்கொடுத்த திறுத்திக்கிறேன்.” நூர்த்தி சொன்னது வந்த பொட்டைத்துடன் பிசித்துக் காய்ந்த கரிசைத் பக்கை எடுத்த தான்.

அரசன்: என்னது? நம் பாளைப் படை யில் உள்ள பாளைகளுக்கு 'மணிதக் கால்' விபாதி வந்து விட்டதா? சேனாபதி: ஆம் அரசே! ஒங்கெவாரு பாளைவீல் கால்களும் மணிதர்களின் கால்கள் போல் மெலிந்து வருகின்றன!” -உ. சாஜாஜி

பெயுடன் உறய்க்கிக்கொண்டிருந்த ஏனோடு நூர்த்தியின் பேச்சைக் குரல் கேட்டதும் துயன் எழுந்தான். மொனமாக நூர்த்தியிடம் தன்னாடி நடந்து வந்த அவனுடைய உச்சி மயிரைக் கெட்டியாக்கிப் பிடித்து ஆட்டுக் கலியைக் கழற்றுவது மாதிரிக் கழற்றி முகத் திறும் முதுகிலும் சரமாவியாகக் குத்தி விடப் போகிறதான்.

“மெட் விட்டு விட்டு” என்று சிரித்தபடி அவன் தெறினான்.

ஏனோடு சண்டையால் குத்து விடவே நூர்த்தி தலையைக் குனித்து கொண்டு அவர் கைத் தாக்கினான், கனா ஏனோடின் கையைப் பிடித்து இழுத்து. “அப்பாவையா அடித் திறது, பாவம் இல்லை” என்று அத்தட்டினான்.

“மகடவா... நீமட்டும் ஓட்டத்துக்குப் போயி... தங்கா சாப்பிட்டு எங்களைப் பட்டினி போடறியா?”

அவன் சொல்கிக் கொடுத்தபடியே சொல் லும், முதவிய் சிரித்துக் கொண்டிருந்த நூர்த்தியின் எண்ணி எங்கின, “உய்க்கை விட்டுட்டு நான் என்னிக்குடா சாப்பிட் டேன்!”

1872

“ஏனோடு இன்னிக்கு மீடியத்துவசேர்க் கணுக்க, இயினிக்குதான் நயிசை விட அவனுக்கு தலைய வருது” என்றான் கனா.

“கைமா கார்ப்பரேஷன் வுக்கல்யேவசேரு, புகுது நாம் எங்கே போறது!”

“ஆம்மனம் கையகனை கார்ப்பரேஷன் வுக்கல்ய சேர்க்கக் கட்டாதுங்க, பீடி கிரேட் குடிக்கக் கெட்டுப் போயிருவான்.”

“கார்ப்பரேஷன் புள்ளிக்கடத்தியே படிக்க எத்தினி பெரு பாத்ராவும் வெக்கட்ராவும் வத்திருக்காராண்டு உனக்குத் தெரியுமா? நான் எந்தக் கட்டிண்டு உனக்குத் தெரியு மில்லை!”

“தெரியும்.”

“நான் யோபி எம்பெல்லையை இன்னிக்கு மீடியத்துவ சேர்க்கலாமா?”

“தமிழ்தமிழனு கைக்கைப்பிடிச்சுக்கிட்டுக் கத்தற உங்க தலைவர்கள் வீட்டுக்குப் போயிப் பாருங்க. பச்சுங்கி டான் பாய்கொனியையும் சர்ச் பார்க்கியையும் சேர்த்திருப்பாங்க.”

மூர்த்தி கடைக்குச் சென்ற பிறகு கலா செயின்ட் மேரீஸ் ஆஸ்பிரல் பள்ளிக்குக் கணினாது நடத்திச் சென்றான். கால் கடுக்க க்ஷயில் நின்று அப்பிசேகரன் வாய்க்கி அவனைப் பரீட்சைக்கு உட்கார்த்தி வைத்தான்.

அவனுக்கு ஒரு வருடத்துக்கு மேலாகவே தமிழ்மையும் ஆங்கிலத்தையும் அவனை வீட்டு சரஸ்வதி படத்துக்குக் கீழே உட்கார்த்தி வைத்துச் சொல்லிக் கொடுத்திருந்ததால் முதல் வருப்புக்காக நடத்தப்பட்ட தேர்வில் தனதைய மதிப்பெண்கள் பெற்று, பள்ளியின் முதல்வர் மியல் கத்தா பணிக்கரை ஆச்சரியத் தில் ஆழ்த்தினான். கலா அனுதாபனவய வள நைக் கூட்டிச் சொல்லி முதல் வருப்பில் சேர்ந்து விட்டான்.

குறத்தைக்கைப் பள்ளிக்கு அனுமத்து வர வும் திரும்ப வீட்டில் கொண்டு போய் விட் டும் ‘செயின்ட் மேரீஸ்’ என்று எழுதப்பட்ட னாக்கின் ரீக்ஷாக்கள் இருந்தன. ரீக்ஷா வுக்காக மேலும் நாற்பது ரூபாய் கட்ட ியவராமல் கலாவே தின்றும் அவனைப் பள்ளிக்கு அனுமதித்துச் சென்றான். பள்ளி வாகனில் கார், ஸ்கூட்டர், ஆயாக்கிளாடு மூன்றுரை மணி செயின்டில் காத்து நின்று அவனை வீட்டுக்கு அனுமத்து வந்தான்.

சேகத்திசிறுத்து உடனுக்கு வாய்க்கி வந்த துணிப் பார்ச்சுக்கி மூர்த்தி ஒரு ஆள் உலாத்த லுக்குக் காலிமாட்டில் அருக்கிவைத்துவிட்டுக் கிண்பட்டன் அவர்த்து உறும்கிக்கொண்டிருந் தான். படபடவென்று கதவு தட்டப்பட்டும் சேதம் கேட்டுக் கண் சிழித்தான்.

வீட்டு வாகனம் பாதி திரந்து அதிகாரம் வெளியே தளரவில் தீண்டிருந்தது. பக்கத்தில் உறும்கிய கலாவினையும் கணினாதுவாய் காணோம். பார் கதவைத் தட்டியது என்று எழுந்து ஸூப்பிரைசர் சரியாகக் கட்டிச் கொண்டு சென்றியே தலைவை நீட்டினான்.

“நம்ப ராமசாமி ஏம்பா துட்டி யோட தாக்கிவே தொங்கிட்டான்?”

“இருந்த அவருடைய பாண்டி, வெளியே, என்கி எக்ஸாத்தையும் அவன் பெண்கூறி பாத்திரக்காரனிடம் போட்டுவிட்டு எவன்செய்வர் தாக்கு வாய்க்கினை கொடுமை தாளாமல்தான்.”

—உ. ராஜாஜி

“கதவைத் திறபா” என்று குனிவகரைக் குன்றிருந்து கலாவின் குரல் வந்தது. குனிவ கரைக் கதவு வெளியே பக்கம் தாழிடப்பட்ட டிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு மூர்த்தி ஓடினான். தாழிப்பாதி விலக்கிக் கலாவை விடுத்தது செய்தான். சரப் புடவைவயடன் கலா வீட் டுக்குள்ளே ஓடினான்.

“எங்கே போயிட்டான் அந்த ராஸ்க்?” என்று மூர்த்தி கூச்சல் போட்டான். சாமையத் தட்டின் மூலியில் ஒளிந்து கொண்டிருந்த கணினாது உடனடையைப் பிடித்து இழுத்து வந்து பணார் பணார் என்று அறைத்தான்.

“இனிமே இப்படிச் செல்லிவா செய்வி வாடா?”

“செய்யென்.”

மூர்த்தியின் கால்பந்து போல் ஒரு கதை விட கணினாது தலை கலாவிட மோதியது.

குறுக்கே புருந்த கலாவுக்கு தாவித்து அடிக்கி விடைத்தான். “சினிமா தெரியாம தாழிப்பாதிப் போட்டுட்டா” அதுக்காக இப்படியா அடிக்கிறது?”

“டெய்வி தெரியாம தாழிப்பாதிப் போடாருது? நான் வீட்டில் இருந்ததினாலே திரந்து வீட்டேண்டி. இப்போது நீ பாத் குறுக்குக்கோயே திடக்க வெண்டியதுதான்.”

மூர்த்தி சேவத்திசிறுத்து கொண்டு வந்த துணிகளைச் சாயம் முக்கி ஒரு பள்ளிக்கூடத் துக்குச் சீரடை கைத்து உட்கா செய்தான். அப்புறம் தாவித்து பள்ளிக்னிக்குத் சீரடைக்கு ஆட்கள் வந்தன. அடிக்கடி சேவம் போனான். வாபஸ் வாரி வாரிவாக வந்தது. சினிமா ஆகையினும் சீரழித்தபோன நிதி நிலைம சீரடைவாஸ் சேண்டத்தது.

1975

இ. நகரில் மாமரயுக்கள் குறித்த சின்னம் ஆனால் தனி வீட்டில் வாகனில் வெயின்ட் மேரீஸ் பள்ளியில் பெருந்து கந்து தின்றது. வயதுக்கு அதிகமாக தீவாகக்கார கத்துடன் வளர்த்திருந்த கணினாது முதலில் பத்தகச் கையுடன் படிக்கில் கதுவாப்பாக இறங்கி பள்ளியில் ஏறினான்.

செய்வத்தின் பூரிப்பால் இரண்டு கன்றுப் பருத்துவிட்ட கலா மேலும் சிவப்பாக வாசனாக்கு வந்து நகர்த்த பள்ளனை நோக்கிக் கை அசைத்தான்.

விவ நிமிடங்களுக்குப் பிறகு அதை வீட்டுக் குனிசிறுத்து பெல் பாட்டம் அகல வெய்ட் கருப்பாக கண்ணாடி சிதைமாக வெளிப்பட்ட மூர்த்திமுற்றத்தில் ஸ்கூட்டரைகதைத்தான். வழிவழிப்புபவதக்கம் மறுபடியும் வாசனுக்கு வந்த கலாவுக்கு ‘டாடா’ சொன்னான்.

மாணியில் கலா முகத்துக்கு தினதய பவுடர் பூசி, தெற்றிக்கு வட்டமாக இட்டு வீட்டில் சின்பக்கம் சீரம்பு நாற்காலியில் சாயத் திருத்தான். நாகரிக உடைக்கைப் பற்றிய முறம் போன்று பிடுகுக்கப் பத்திரிகையை மடியில் வைத்துப் புரட்டினான். இயத்திர கதையில் அவனாயு அறிவாமல் ‘கணினாது மரத்தில் ஏறுதேடா’ என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தான்.

கணேஷ் கேட்பதா சிவனே, உலரத்திக் தெரிந்த மாவடுவைக் குழிவைத்துக் குரங்கு போலக் கொக்குக் கொி தாவி ஏறினான்.

"தறந்து வென்று கொி முறியும் சப்தம். கவா அண்ணுத்தவாறு பாய்ந்து கணேஷைக் கரங்குகில் ஏந்திக் கொண்டு சாய்ந்தான். எந்தக் காயமும் இவ்வாயும் மண்ணைத் தட்டிக் கொண்டு எழுந்த கணேஷ் "ரத்தம்" என்றான்.

"எங்கடா?"

"உன் கழுத்தினால்."

புடவைத் தலைப்பாக வந்த தரத்தத்தைக் கவா நூற்றி எடுத்தான். காய்ந்து போன குச்சி போன்று அவன் கழுத்தை நிரமாகக் கிழித் திருத்ததை அப்போதுதான் உணர்ந்தான்.

"நல்வடுகே, தான் உன்னைப் பிடிக்க வென்று இத்தக் கவல பட்டு இத்திரம் உன் மூளை தெறிப்பிருக்கும், மரத்தில ஏழு தேன்னெல்லைக் கேக்கறியா."

1976

கவா, "நிறுத்துங்க, ஏன் இப்படி அவனைப் போட்டு மிருகத்தனமா அடிக்கிறீங்க?" என்று கேட்டான்.

"அவன் எங்கள் பண்ணிட்டு வந்திருக் கானு அங்கையெ கேளு."

கவானைக் கட்டிக் கொண்டு கணேஷ் தேம்பினான்.

"அத்தக் கிழவன் எல்லாவு அனிகமா என்னைக் கேட்டுட்டான் தெரியுமா?"

"எந்தக் கிழவன்?"

"அட அந்த முழுதவது வீட்டிலே இப்பே மிவிட்டிருக்காரன். லோலோன்னு கத்தலான். ஏன்டா அவன் வீட்டிலே பத்ததை அடிச்சே?"

"கரேஷ்தான்... கண... அடிச்சான்... கண..."

"நீதான் அடிச்சக் கண்ணாடியை உடைச் சிறுக்கே, போய் சொல்லாதே, அன்னிக்கு செவுலோந்து பூவை வெல்லாய் பிச்ச எறிஞ் சுட்டெண்ணு புசார் பண்ணான். இன்னிக்கு இந்த வேலை செஞ்சிருக்கே."

"எவனு சொல்லிட்டான்னு இங்க வந்து ஆடறீங்கனே. நாளைக்கு கரேஷைக் சுப்பிட்டு நான் விசாரிப்பிறேன். நீ போய் மூகத்தை அவம்பிட்டு வராடா என்னு."

1977

சைமயநகட்டில் வேலைகளை முடித்த கவா களைப்படைக் கட்டியைக் கிழித்தான். தலை மாட்டில் இருந்த கண்டிசை அழுத்தி அறைவை நிலமாக்கினான். முதுகில் உறுத்திய ஒத்தைப் பின்னலை எடுத்து மார்பில் போட் டுக்கொண்டான். அவன் பக்கமாகப் புரண்டு படுத்த முர்த்தி கரத்தை மெய்வ அவன் மீது போட்டான். அவன் அதை ஒதுக்கித் தவளி ளான்.

"ஆளுவது வரறுதுக்குள்ளே அவனுக்கு என்யா னைக்கி? அன்னிக்கு வரட்டி கேக்கறன்னு சொன்னே நவல என்யில் வாட்டர் வரங்கிக்கு எடுத்துதன். அப்பறம்

ஏ
ஏக்கம்

"சாப்பாடு உடம்புக்கு ஒத்துக்கொண்டு ஏக்கி ஏன் மகன். என்டா போட்டு இருக்கான்."

"உங்க மனைவியை அனுப்பித் தைமத் துப் போடச் சொல்வதுதானே?"

"செய்வான். ஆனா தெயில் அதி காவிரக அனுமதிக்க மாட்டான்வனே!"

—உ. ராஜாதி

போட்டோ கிளப்பிலே சேர்த்திருக்கானு சொன்ன டப்பா காமராவ வாகங்கி குருகிறதுக்கெல்லாம் கால்ட்டி ஜப்பான் காமராவ வாகங்கி குருகிறத்கே. இப்போ கைக். அதுவும் சிபாரிச ரேஸ் கைக், கிங் என்ன தெரியுமாடி?"

"வாகங்கித் தரவேண்டாம்னு சொல்லிட் டன்ல அப்பறம் என்ன?"

"ஆயிரத்து ஐந்துது ரூபா. நோட்டா அடிக்கிறோம் நாம்."

"நமக்கு இருக்கிறது ஒரு பின்னை. அது ஆகைப்படறது..."

"நமக்கு ஒரே பின்னைன்னு முடிவு பண் ணிட்டியா?" என்று அவனை இருத்துத் தன் னோடு இணைத்தான்.

"பெசாமத் தூங்குங்க." என்று அதட்டி ளான். அவன் பிடிவிரிந்து நிமிர்ந்தான்.

"ரேஸ் கைக் உம்மகளுக்கு காலங்குண்டி."

கலாவிட்டிரந்த எதிர்ப்புச் சக்தி நிக் ரென்று அகன்றது. கிரகி நீட்டி நீலவின்னக் கையும் அனைத்து அனையை இருட்டாக் கிஞன்.

"கணேஷ் வறுமையிலே அரை வயிறு சாப் பிட்டு நம்மோட கஷ்டப்பட்டவங்க, அவன் கேக்கும்போது இன்னன்னு சொல்ல என்க்கு மனக் வரவில்லை."

1978

முர்த்தியைக் உடல் நடு வீட்டில் கிடத் தப்பட்டிருந்தது.

நண்பர்களின் மானிகள் அவன் மீது போட் இடம் இவ்வாயும் காகுண்டியில் குவித் திருத்தான். "உங்களுக்கு இத்தனை நண்பர் ணா" என்று கவா தாங்க முடியாத மன வேதனையுடன் அநிசபித்தான். அவன் முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து அடிதான்.

நீள முடி வளர்த்த கெட்டப் வேட்டி, பிஞ்ந்த கணேஷ் கண்ணீர்க் கண்ணங்குடல் அவன் பக்கத்தில் அமர்த்திருந்தான். கலா விடம் அடிக்க வெடித்த போது அவனுடம்

சேர்த்து அழுதான். சாஸின் தீதுமான பொருள் அவனுக்கு முழுமைமாகப் புரிபடவில்லை. சில அரசிவல் தலைவர்களைப் போல நினைத்த மாத்நிரத்தில் சிந்தெடிக் கண்ணீராக கண்ண்களில் உற்பத்தி செய்ய அவனுக்குத் தெரியவில்லை. தன் வேதனைகளைச் சுயமாக வெளிக்கொட்டப் பிரயத்தனம் செய்வாமல் கலா அமைதியாக இருந்தபொழுது கலாம் அவனும் மெனமமாக இருந்தான்.

வெளிப்புறிலிருந்து வந்த கலாமின் அண்ணனும் அண்ணியும் விட்டு திரங்காகத்தைத் தற்காலிகமாகப் பெருமைபுடன் பொறுப் பேற்று நடத்தினார். கலாமின் தெழிப்பான நிதி நிலைமையைக் கண்டு பொருளை மீட்ட அண்ணி, கண்ணை அன்புடன் தனிவாகத் தொட்டித்திரு அழைத்துச் சென்று தொண்டித் தருவி ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்டாள்.

ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்பு மூர்த்தி வயது வயிக்குறியென்று சாப்பிட்டுவிட்டுச் சாதாரணமாகச் சொன்னபோது அது உயிரையே பறிக்கும் மேஜர் ஆபிரகாமின் கொண்டு போய் விடும் என்று கலா துனியும் எண்ணவில்லை.

மூர்த்தி பின்னடை செய்தபடியே கணவுகள் வராத துயிலில் ஆழ்ந்திருந்தான். அந்தக் கடைசியில் புன்னடை கலாவுக்கு அவருடைய மூதல் புன்னடைகளை நினைத்துக்கொண்டது. பாலாஜி வணிகரின் கண்ணுரையிலிருந்து படிவிறங்கி வந்தபோது மூதல் மூதலாக நடுவருக்கு கொலுர்புன்னடைகளைப்பரிமாறிக்கொண்ட சம்பவம் நினைவுக்கு வந்து நெஞ்சைப் பீர்த்தது. சொல்லாமல் கொள்ளாமல் சேக்த துக்குப் போலவன் துணிப் பார்ச்சுக்குடன் தள்ளிரவல் திரும்பி வந்தபோது கூட இதே பாதிரித்தான் புன்னடை செய்தான்.

ஒருவர் முகத்தில் ஒருவர் கண் விழித்து விடிந்த வெகு நேரமானி விட்டது என்பதை உணர்ந்த ஆரம்ப தெனியை நாட்கள், மார்க்குரிக் குளிரில் கப்பிரமணிய கலாமி கொள்கி தெருவிலிருந்து ரிக்கோலில் அவரை அவன் பிரகவ ஆங்குத்திரிகு அழைத்துச் சென்றது. பரிபுடன் அடுத்தது கடன் வாங்கி

அவனுக்கும் குழந்தை கண்ணுக்கும் பன் வாங்கிக் கொண்டு வந்து கண்ணிடம் அது வாங்கியது எல்லாபே அவன் கண்ணில் ஊர்வகம் வந்தது. மூதல் புன்னடை அழகதற்குத் தனக்கு இனிமேல் ஒரு தோன் கிடைப்பது என்று நினைத்துக்கொண்டு நினைத்துக்கொண்டது. மூர்த்தியின் கண்ணங்களுடன் பக்கத்தில் இருந்த கண்ணைக்கட்டிக்கொண்டு அழுதான். உங்க மகனை அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பிப் படிக்க வசைப் பெரிய ஆளாக இருவே என்னுமனத்தினுள் சபதம் செய்தான்.

தன்பர்கள் எல்லோரும் பணம் திரட்டி "செலவுக்கு வசைக்கொங்க" என்று அவனிடம் மூலாவிருத்துச் சிவனையை ஒப்படைத்தனர். "அவர் எங்கே அந்த நிலைமையில் விட்டுப்போய்விட்டார். உங்களை யெல்லாம் தான் மறக்கவே மாட்டேன். தயவு பண்ணி எடுத்துக்கொங்க" என்று அழைத்தோட மறுத்தான்.

மூர்த்தி சாம்பலாகி நாடுகளுக்குப் பிரதகு அண்ணனும் அண்ணியும் வசைக்குக் கிளம்பிப் பூட்டிட்டுக் கட்டினார். அண்ணி, "எங்களுக்கு அதுதான் விழுந்ததென்று ரூபா செலவாகிவிட்டதுமா" என்றாள். கட்டுரை கலா மெனமமாகப் பிரோமிடம் நடந்தான். பத்து நூறு ரூபாய்த் தாள்களை எடுத்துக் கொடுத்தான். அண்ணன் துன்வதுக்கு வெளியில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

1881

கலாமின் கலா, திரட்டு உங்க ரெடியெம். ஆனாலுக்கு வெளி நாடுகளில் எப்படி கிராக்கி வந்தது?

—திரட்டு வரல. படிப்படியானதான் அயல் நாட்டு மார்க்கெட்டை நாங்க பிடிச்சோம்.

—கண்ணு இதுதான் மம்மியா?

—ஆமாம் ரொம்பி, ஏன்?

—நீதுமாவே ரொம்ப அழகா இருக்காங்க கண்ணு.

—இந்தத் தொழில் உங்களுக்கு எப்படி ஆர்வம் வந்ததுன்னு சொல்ல முடியுமா?

—காலமேசென்று என் கணவர்தான் இந்தத் தொழில் ஆரம்பிச்சார்.

—கண்ணு

—நான் அவரைக் கட்டிக்கிட்டப்ப அவர் சாதாரண டெய்லர். வேறு வேலை கிடைக்காததினால் டெய்லர் ஆனவர் அவர். அதுபது ரூபா வாடகை தாங்க சாதாரணப்பட்டை இருந்தோம்.

—கண்ணு, வசது கைவ அது என்ன வாட்டசா லிசையவா?

—வாட்டசான். வேடி எக்கோ. டேடி சிங்கப்பூரிலிருந்து வாங்கிட்டு வந்தது. எப்ப வசதுதான் மம்மி அதக் கட்டிப்பாங்க.

—திராவிட பொருள்கள் சம்பங்கல்வ துறையில் வெவ்விதைய வகுப்போது அவரோட தொழில் நானும் உதவி செய்கோம். அப்பறம் ரெண்டு சிளிமாப் படங்களுக்கு காங்க்டு மூரா அவர்...

—எப்பவும் இப்படிப் பனாக்ஷாரியும் பனாகி பன்னும்தான் போட்டுப்பாங்கனா?

ஒரு மாணவன்: "நான் ஓராயிது மாலை ஓடிது மணிக்கு வசதுக்குப் போயேன்" இது எந்தக் காலம்? மற்றொரு மாணவன்: கலாமின் ராஜ காலம்!

—கு. பாஸசப்பிரமணியம்,

"அடுத்த மாசம் அப்படிச் சேக்க மாட்டான். லார் சிபர்ஸ்ட்டுக்குச் சேப்பாங்கு."

"என்னை சொன்னீர் ராக்குக்குத் தன்னிடமானு பாக்கறவா, அதுமட்டும்தான் தன்னிடமானு. மாடிப் படியில் கண்ணாடி உண்டு இருக்கும் போது ஹாஸில் சீர்துமாண்டமான உள் அங்காரங்களை மறுபடியும் ரோஸி விவப் புடம் ரசித்தான்."

"மம்மியோட அந்தையை இன்னும் நீ பாக்கலியே?"

"நீ எங்கே காட்டின?"

"இதான் பாரு."

மாடிப்படியை விட்டு இறங்கிப் பக்கத்தில் இருந்த உபரமான பூக்கையப்பாடுள்ளமரக் கதவுகளைத் தன்னி விசிபத் திறந்து விட்டான். ரோஸி எட்டியப் பார்த்தான்.

சுங்கால் வளரந்த பெரிய பாலாஜி பத்மா வுதித் தாயார், கத்தி அஷ்டவட்சமிகள். ஆண்டாள். ஓ இன் ஒன். ஸ்ரீமத் பாகவதம். கத்தர சாண்டம்.

"இன்னும் நான் உங்களை போவதில்லை. இதான் டேடி."

அந்த அளையில் வாசலுக்கு மேலே தூரிகை மாலைபுடன் இருந்த படத்தை அன்னாதிரு ரோஸி பார்த்தான்.

பங்காளையை விட்டு வெளியேறி இருவரும் தொடர்த்துக்கு வந்தபோது மிகவும் இருட்டி இருந்தது.

"மெய்யீர் ரோஸி பஸ் ஸ்டாப் வரை வரவேன்."

கண்ணை வராததாயில் இருந்த கைகளை எடுத்தான். உருட்டிக் கொண்டு அவனோடு நடந்தான். சாங்கைய அடைந்ததும் "ஸீ யு தேன்" என்று ரோஸி,

"ஸீ யு குட்டைன்."

"பப்" என்று கரத்தை அசைத்துக் கொண்டு எதிரே தெரிந்த பஸ் ஸ்டாப்பை நோக்கி காணியை குறுக்கே ஓடினான்.

டொம் என்ற பவுங்கர் சப்தம். படு வேகமாக வந்த ஒரு வாரி தடம் புரண்டு

போய்பாரத்தின் மேல் ஒழிக் கிப்பத்தின் மோதி ஓய்த்தது.

பஸ் ஸ்டாப்பில் நின்றுகண் நடுச் சாங்கை ரத்த வெள்ளத்தின் உருத் தெரிவாயல் சிதைத்து டேட்ட ரோசியை நோக்கி ஓடி வந்தான்.

அப்பறம் ஓய்வொரு இருவும் கண்ணைக் களைவதில் ரோஸி 'பப்' என்று கை அசைத்துக்கொண்டு காணியை குறுக்கே ஓடினான்.

நான்கு ஆண்டுகளாகப் பக்கவீண் வரல் லும்ப் சாம்பியனாக இருந்த கண்ணை அடுத்த வாரம் நடந்த விளையாட்டு விழாவில் நாவா வதாச வந்து மெரீட் சர்ட்டிங்மேட்டையும் கொட்டை விட்டான்.

1982

சோபாவில் கலா அகவலாகச் சாய்ந்து நகர பிரேம் லுக்குக் கண்ணாடி, மாட்டிப் பத்திரிகை புரட்டினான்.

மாவேனார் கொபால் தயக்கத்துடன் பக்கத்தில் செருங்கினான்.

"புளரவர ஒரு தப்புப் பண்ணவேமேடம். காணர மரத்திலே இடிச்சது அவன் இங்கே"

"பிண்ட் காரு?"

"தடம் கண்ணை."

"அவன்விட்ட யாரு கார் சாங்கையக் குடுத்த?"

"எனக்குக் கார் கத்துக் குடுக்கு அண்ணை புளரவரவிட்டப்போய் செட்டிக்குக்கு. அம்மா கிட்ட உத்தரவு வாங்கிக்கிட்டு கத்துத் தரேன்னு அவன் சொல்லி விருக்கான். தம்பி அவனைக் கண்ணு சின்னாக்கு திட்டிக் காவாசு உடைச்சிக்கு. அவன் வெற வழி மிகலாம் தம்பிய புளரவர ஸ்டீல் உக்கார வெச்சு...."

"கண்ணை அப்படி வெங்காயம் செவியமாட்டான்."

"உங்களுக்குத் தெரியாது மேடம். தம்பி சில பங்கு உட்கர் சேர்த்து கண்ணாடி..."

"ஒண்டின் நாவாக்காத்திக் கொபால், அவனைப் பத்திரிகைக்குத் தெரியும். நீய் சொங்க வெண்டியதில்லை. போய் வேலையப் பாலுங்க. புளரவரை நீக்கினது நீக்கினதுதான்."

"காக்கம் வாய் தம்பி ஆயிரத்து துறாறு வெக்குது."

"குடுக்க."

மேட்டை பணியன் ஏதும் இயங்காமல் வெளும் கலப்பு கார்டுராய் லீன்ஸ் மட்டும் அணித்து மாடிப் படியில் எட்டைவென்று இறங்கி வந்தான் கண்ணை.

"காணர எடுக்கலாமா கண்ணை?" என்று ஹாஸில் தயாராக நின்று மாவேனார் கொபால் கேட்டான்.

"என் டேட் ரிகார்டர் எங்கே?"

"கூறுக்கு நேரமாவிருக்க கண்ணை."

"ஐம் நாட் கோயில் ஓக்கக். என் டேட் ரிக்கார்டரைக் குடு."

"பரீட்சை முடிஞ்சு பிறகுதான் அது உன்விட்டக் குடுக்கணும்னு தெத்து அம்மா சொன்னாங்க."

"டேய் அமைத்ததரப்போ நியாங்குக்கியா?"

"என் கிட்ட இங்கே கண்ணை. அம்மா தான் வெச்சிருக்காங்க."

வினாவு் கோபத்தோடு படிக்கில் இறங்கி ஓடியது. கனாவின் அறகில் கதவுக்குக் காவால் ஒரு உடை விட்டாள். அது விடீயத் திறந்தது. உள்ளே பாய்ந்து பக்கைக் கடித்துச் சொன்னு் பீரோனிக் கைப்பிடிக்கைய் பிடித்து இருந்தான். பூட்டியிருந்தது.

கூராபாக்கின் மேனையில் இருந்து உருகிக் கீழே போட்டு பீரோ ணாவைத் தீடினான். கனா ஆங்குறாவுக்காக வரக்கி வைத்திருந்த மாத்திரைப் பட்டிகள் சிதறின. சென்னை வய தில் அவன் விளையாடும் ஊராகி லுடிக்கை எடுத்து அங்கே இருந்த படக்கினை மேல்வாய் நன்று விடாமல் உடைத்து தொறுக்கினான். ஆன் குறந்தாக்களாகக் கனா ஒரு காமத்தில் திவாலும் குவித்துவிட்டும் படித்த கந்தா காண்டம் கிணைக் கிட்ட உடைதவாக் எவ்வி லுதியில் போல் விழுந்தது.

ஆக்தமா அநிக் உபத்திரவம் தத்ததரக் கனா மத்தியானமே காணர எடுத்துக்கொண்டு அலுவலகத்திலிருந்து பங்கவாவுக்குத் திரும் பினான்.

அவளுடைய அறகில் கதவு விசீயத் திறத்திருப்பதைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டு ஓடி னான். உள்ளே போரிக் கைப் போக்கல்வாய் சிதறிக் விடத்தகைக் குழப்பத்துடன் பாரித் தான். பக்க் கொள்ளுவா?

பயத்துடன் லுக்க வாய்க் மாவும் படிவிக் குறினான். வினாவின் அறகில் குள்கிருந்து 'தொக் தொக் தொக்' என்று ட்ரம் சப்தம். லுக்கிருப்ப் போகலிக்கிவா?

டக்கட் டக்கட்.

கதவைத் தட்டினான்.

கதவு பாதி திறந்தது. வினாவு் எக்சு லுடன் கண்களிக் கருக்கிக் கொண்டு எட்டும் பார்த்தான். "வாட் தி தெலு?" என்று.

"என்னடா சொன்னே?"

"... தி ஹெல் ஆர் யு?"

அப்போது உட்பக்கமிருந்து ஒரு பெண் லுரல், "ஹ் இன் இட் யார்?" என்று கேட்டது.

வினாவைக் கிண்கித் தள்ளியிட்டுக் கனா உள்ளே பாய்ந்தான். கோபவிக் கத்தலை விசித்துக் காய்த்திருந்தவளுக்கு வினாவை விடக் குறைந்தது பந்த வயது அநிக் மிகுக்கும். சனாவைப் பார்த்ததும் அவன் 'தடபட' வென்று எழுந்து அவரவளையப் பவிபவி அவித்தான்.

"யாரிட நீ?"

"மம்மீ போ வெளியே."

கனா அவன் தலைமீதாரப் பிடித்து. "யாரிட நீ உனக்கு இங்க என்ன கேட்க?" என்று.

வினாவுக் கனாவின் கரத்தை ஒக்கித் தட்டி விட்டான். "அவனைத் தொடாந்தே. போ வெளியே" என்று வெறிவுடன் கூச்சல் போட் டான்.

"ராக்கல் என்னிவா அடிக்கிறே?"

வினாவு் கண்கள்தின் கனா பணர் பணர் என்று அறைய. பின்னாப்பிடி வினாவுக் ன்ருகின் மேல் இடறி கிபோர்டுக் மேல் சாய் மேலிக் இருந்த தொய் தொய் என்று புத்தகங்கள் கரித்தன. Treasure Island புத்தகத்தோடு Pleasure Island ஊர்ச்சென

விடியோ மேல் விழுந்தது. ஊமெட்டி பாக்லி விழுந்து சிதறிய புனைடகர வெறுக்கென்று கைலிக் எடுத்தான். அதன் கூரான இரு லுக்கைக் 'சாக்' என்று கவாவின் கழுத்தின் மாயரக் கினை தெறித்ததற்குக் கோடு போன ஏதப்பிருந்த தலும்பின் மேல் பாவ்க்கினான். 'போலிக் போலிக் போலிக்' என்றானுத்துக் கண்க்குக் கீழே கவர் போண்டலிக் ட்ரம் அடித்து கைம் பிடித்து ஆடிப் 'போலிக்' இனாக் குறுவினார் மேல் ரத்தம் தெறித்தது. கனாவின் காய் லுடியும் திறத்தும் கடைசி கனாத்தகத் வெளியேற்றிக் கொண்டிருந்த போது வினாவு் பங்கவாவுக்கு வெளிய் வாகர தடைபணைப்போரமாக் உயர் டெய் படியாக் பீரேக் போட்டு திறத்தான். ஓட்டலும் தடைபுறம் கிணர்த்து கொண்டிருந்த பவிவங்கலிகை இருத்துக் காலுக்கின் போட்டான்.

கை திமிடத்துக்குப் பீரகு கார் செக்கை விளக்கல் கைக் கட்டத்து தாறுமாக் ஓடியது. நன்மீரலிக் பெட்டோல் கத்திய கார் காய்த்தபோன கண்காங்குள் விடந்தது. மேலே தட்டத்திர கானம்.

பின் கிட்டும் கிண்பிழுதும் குழப்பத்தி லுதும் தக்கிப்பறிவாமல் உறக்கிவிட்ட கனாக் வினாவு் கட்டிக் கொண்டு 'கிணியிக் கெற்றி இருக்கிறது கட்டிக் பறவை கபிக் தெறு கிட்டும் மனிதன்... மனிதன் அப்பறம் என்ன மயி...' என்று. "மம்மீக்கை" என்று கத்தினான். (முற்றும்)

மெல்லிசை மகிழ்ச்சி

மெல்லிசை
சொய்யுங்கள்

பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0
பி. 4. 0. 4. 8. 7. 5. 0

வரிசை
 மபத

வாணி

மெய்கிளை மன்னவோ!
எம்னுயிர் அன்னவோ!

என்
பாட்டுக்கள்
பட்டியல் விடத்த
பொழுது—
உன்
ஆரோமாவும்
தான்
ஆகாரம் போட்டது!

நான்
அட்சரப் பாதிரம்
ஒத்தி வந்தேன்—
அதில்
அன்னமிட்ட
அட்சரப் பாதிரம்
நீ!

உன்
விருப்பம்
ஆரோமாவும்
விதியும்
உனவுப்போது—
என்
மெட்டுக்கள்
வரிசை
வரிசை யாக
நின்ற
வனக்கம்
செய்தது கின்றது!

உன்
உருகலில்
உட்கார வேண்டி
பல
தமிழ் பாடங்கள்
தயம் விடக்கின்றது!

ஏனெனில்—
நீ
உச்சித்த
சொற்கள்...
புகழில்
உச்சத்திற்குக் கொடுக்கின்றது!

உன்னிடம்
அடகு வைக்கப்பட்ட
ஆரோமாவும்
காதுகள்—
இன்னமும்
விடக்கப் படாமலேயே
இருக்கின்றது!

ஒருதாய்
உன்னைப்
பெற்றெடுத்தான்;
இன்னொரு தாய்
உன்னைத்
தத்தெடுத்தாள்!
அவள் தான்

இனசத் தாய்;
அவள் நீ
இனசத்தாய்!

நீ
சட்டை-நாயத்
தைத்து
வைத்துக் கொண்டு—
அதில்
அளவிறந்து
பேரின் பெறத்
கொய்யாமல்...
பெற்றெடுத்த
பேரின் கருப்
பொருத்தமாகச்
சட்டை-தைக்கும்
கெட்டிக்காரன்!

ஒரு
விருவரவிய்
பட்டியலுக்குக் கூட
உன்னால்
வரிசை மெட்டு
அமைக்க முடியும்;
நீ
வார்த்தைகளைத்
தட்டிக் கொடுத்த
பெண்
வாய்க்குமென்று!
உன்
நாக்கு நதியில்
நெடு நேரம்
நீச்சலடித்தாலும்—
சொற்களுக்கு
கனக்கு வருவதில்லை;

உன்
விருவரவியை
ஸ்தேவிப்பதாய்—
சாத்தியங்கள்
சத்தொழிக்கின்றது!

நீ
கட்டளைகள்
உருக்கும் போது
வாசிப்பவர்கள்
மட்டுமல்ல;
வாத்தியங்கள்
கூட...
வியத்து
தோக்கு கின்றது!

உன்
பாட்டியத் தான்—
ஆரோமாவும்
அவரோமாவும்
உண்டு;
புகழில்—
ஆரோமாவும்
பாட்டுமே;
அவரோமாவும்
இவ்வூ!

[வாணசி பதிப்பகம், சென்னை-17 அக்டோபர் 1978 அன்று வெளியிட்ட "பொங்கலின் குறியைகள்"
என்ற வாரியில் புகழ்கவிதைகள் தொகுப்பு நூலில் இது.]

ஜெனியர்கடின் ஆசிரியர் பற்றி...?

திருமதி பிரசன்னா ராஜன், துப்பேரணம்
திரு. க. விஞ்ஞான சிவசுந்தரம், திரு. க. விஞ்ஞான
சுந்தரம், திரு. ப. சிவசுந்தரம் தாண்டிக்கு எண்ண
தள்ளம்
தமாஷாவரீதியில்லாமல் ஒருசெலிக்கையைப்
பல்லாசிரிசு கணக்கான தமிழர்கள் ரசிக்க
முடிந்ததை, பொதுதரம்

புலக தங்கப்பாறை, கோயமுத்தூர்
 கோயிலுக்கு நேரம் குறுகுறு அரங்கத்தான்
 கொங்கைக்கு நேரம் பதின்கிணர் கோயிலுக்கு
 அருகிலிருந்து என் லுய்யு
 இது தெரியாதா, ஓய்! கருக்கமரன் பதி
 கிணர் கோயிலுக்கு அருகில் வேண்டாமே, என்
 பதற்காகத்தான்!

36 தி. கண்ணப்பன், மேலாட்சி
 3 ஜூனியர் விவகார ஆபீஸில் பதவிப் பற்றி
 ! மேல் நாட்டு (Mad) பாதிப்பில் அல-
 ளுடைய அந்த உற்பனை நோக்குகள் னாரி,
 கொஞ்சம் ஒவ்வொருவர். ரொம்பப் புவரர்
 இருந்தாலும் பக்கத்தில் திருடன் பக்கிரிசாமி
 ரெட்டை வால் ரெங்கு ஆயிவலர்களைத்
 தமிழகம் மறக்க முடியாதபடி செய்தவர்
 தலை அரசியல் கார்ட்டூனிஸ்ட் என்பதொ-
 டன்றி, சிறந்த எழுத்தாளர் என்பதையும்
 அண்மையில்தான் திருவித்திரர், பாராட்-
 முக்குரியவர் அவர் மட்டுமல்ல, அவர் தகுதி
 பற்றி நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு
 வளராதவிட, இன்று ஒரு புதுப் பத்திரிகை
 யின் ஆசிரியர் பதவியையே நத்திருக்கும்
 என். பாலசுப்பிரமணியமூலத்தான். மதன்
 உழைப்பு விக்கலுக்கும் தொடர்ந்து
 இருந்து வருகின்றன.

36 என்., எஸ். டி. ராஜன், இளைத்தவர்
? மார்க்ஸிஸ்தாதம் கருதாதி உங்களுக்கு நினைவு
வருவது என்ன?
! தெருவுக்குத் தெரு பக்கம் பாடல் எந்த
பேரவரால் அவரும் ஒளிபெருக்கினர். அவர்
தீய நாள் பத்தியையும் உணர்வில்லை. இளை
தையும் கேட்கவில்லை. பருத்தூற்றுப் போன
பெரியவர்களையும், சீரல் விழ்த்து நீகாரப்
கணியும் வைத்துக் கொண்டு அடிக்கப்படு
கிற துரட்டி... இளைத்த நாடக் கொடுத்த
கணியுக்கு இளைத்திடப் பெரிய தண்டனை
சேண்டப. ஆண்டவனுக்கு இளைத்திடப்
பெரிய உபகாரமாம் இல்லை.

நீ எம். இராஜேந்திரன். ஊர்துடி
? ஆத்திராவில் என். பி. சாண்ட்லிங் எதிர்க்க
இந்திரா, லுப்பாஹி, அமிதாபச்சன், சிவாஜி
கனேசன் போன்றவர்கள் தோஷமாக
? வெள்ளடாமா பிச்சே? என். பி. ஆர்
வெள்ளூர் மக்களின் சினிமா மேகை
என்று கூறிவிட்டாய். இந்திரா வெள
ரூபோ அக்சியன்ஸ் வெற்றிக்கு அவசிய
பணி செய்ததாக ஒவ்வொருவரும் முன்
தட்டினாய். நமது விடுவாரிகளா நல்
வாய்ப்பாய்?

4 கே. தாரிமணி, புரளவாக்கம்
 1 டி.ஜி.ஜி. கார்த்திக் பந்தி குண்டியம் மெனகா
 காரியபெதன்?
 1 கார்த்திகேயன் காரியபெதன் தவறுதலை
 பரணாகரி. அப்பாச்சி அப்பா இரத்தம்

வம்பில் மாட்டிக் கொள்வார் மாதிவ முதல்வர். கார்த்திகேயன் நடத்தை ஒன்றே போதும் இந்தத் தேர்தலின்போது ஆட்சியிலுள்ளோரின் அதிகார துன்பீர போகும் எய்வளவு என்று உணர்ந்த.

❖ வி. அனா, போம்பேலி
? பெரியார் வளர்த்த பகுத்தறிவு இலக்கத்தைத் தற்போதைய நிலைமை என்ன?

! பகுத்தறிவு இயக்கம் என்பது ஆக்கப்பூர்வமானது. பாளியில் அப்பிரகம் உள்ளது. இப்போது அதுவே பிராமணர் எதிர்ப்பு இயக்கமாக மாறிவிட்டது. இது துவேஷத்தை வளர்க்கும் நெகழ்ச்சி அனுசுருமுறை உடையது. அதுவும் பிராமணர், பிராமணரல்லாதார் ஆகிய இருதரப்பினருக்குமே தீமைதான்.

❖ மனோபாரதி, பாண்டிச்சேரி
? தமிழன் என்று தலைநிமித்து தமிழன்?

! நான் சதம் பிச்செட்டு அறிவித்துள்ள மிஸ்துரை அமைச்சர் ராஜினாமா செய்ய திருத்தால் தமிழன் தலைநிராவிடமும் தலைநிலாவது ஏற்பட்டிருந்து.

❖ ஏதன் கூட, இளங்கோ, திருச்சி
? அரசியலாதிக்கத்து மனது பெருங்கும் கூற்றம் இருந்தால்?

! மனோபாரதி கேள்விக்கு என் பதில் வேறு விதமாக இருந்திருக்கும்!

❖ என். செளந்திரன், சென்னைக்குடி
? தமிழர் பண்பாட்டிற்குத் தீவிரப் பெண்ணை விசேட நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா?

! பண்பாடு என்பது நிலையான ஒன்றல்ல; காலம் செல்லச் செல்ல மாறுபாடுகளை ஏற்றிவை ஒன்றுதான் அது. நாகரிகமும் அப்படியே. அந்தந்தக் காலகட்டத்துக்கு உரிய பண்பாடு, நாகரிகத்திலிருந்து விவகி நடப்போர் எக்காலத்திலும் உண்டு. அவர்கள் பெண்ணை மட்டுமல்ல, அடிப்படைத் தர்மங்களைக் காத்து அவற்றிக்கு உட்பட்டு நடப்பதுதான் முக்கியம். இந்த அடிப்படைத் தர்மங்கள் மனித சமுதாயம் முழுமைக்கும் ஒன்றே.

❖ என். மேகலன், சென்னை
? கடவுளுக்கு மருதாணி யு உலகத்துக் குடிகேளமா?

! முதலில் மன மலரைக் காலிச்செய்யாக்கி விடத் தேர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு அச்சனை எந்தப் பூவினாலும் செய்யலாம்.

❖ துரை அன்புராஜ், பாண்டிச்சேரி
? பாண்டிச்சேரி இரும்புத் தாது ஒன்றை உடம்பாற்ற உலகக் கவிப்புகு என்ன?

! இரண்டு வெகிலம் தெயிச்சும்.

❖ ஆர். கே. விசேசன், கோலிருக்கைப்பாளி
? மீனாட்சி துடிப்பாட்டால் நான் கவி எந்த அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

! பலர் கட்டப் பத்திரிகைகளுக்கு இல்லை என்பதால் பத்திரிகை தன் பவரை இழந்துவிடக்

கூடாது என்பதில் கவி கவனமாக இருக்கிறது.

❖ எம்.பி.சி.வம், சென்னை-7
? தலைவரிடம் போய் திருநிலை வந்த கதை ஒன்று சொல்லுவேன்!

! பம்பாயைப் பொட்டிய கடல் பகுதியில் (பாம்பே ஹை) பெட்ரோலியம் கண்டு பிடித்து இருக்கிறார்கள். இதை யொட்டி எரிப்போருளாகப் பயன்படக் கூடிய வாயுவும் வெளிப்படுகிறது. இந்தவாயுவை விவிண்டர்சனில் திரப்பி இலகங்களில் அடுப்பெரியப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் இந்தப் பொறுப்பை பாம்பே கால் கம்பெனிடம் விடுவதா அல்லது பம்பாய் மாநகராட்சிமீடம் விடுவதா என்று அரசாங்கம் இன்னும் முடிவெடுக்காததால் இது தொடர்பாய் ஒரு வேலைவும் நடக்கவில்லை! கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக, ஓராண்டுக்கு 35 கோடி பெறுமானமுள்ள வாயு தண்டத்துக்கு நடுக் கடலில் எரிக்கப்பட்டு விடுகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதே நேரத்தில் இல்லங்கள் தோறும் குழிப்பந்திகள் கால் விவிண்டர் விடைக்காமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ...தலைவரிடம் போய் திருநிலை வருவதா வது! இங்கு தலைவரியோடு சேர்த்து திருநிலையையும் அனுப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்!

❖ எத்தனாள், பண்ணாருட்டி
? சிவனும் பத்திரி போதில் செந்த காதலியும் பத்திரி படம் தயாரிக்க இந்தநேரம் சென்னைக்குக் கொண்டு வரலாமா?

! அவர் மகாத்மாவாக விளங்குவதில் சிவனும் காட்டியிருந்தால் இந்தநேரம் செவ்வாயிராது. நிறை, 12 மிஸ்தர் டானர் செவ்வாயித்தால் என்ன ஸார்? அந்தச் செவவு இன்றி இந்த மாபெரும் இந் காத்ததைத் தயாரித்திருக்க முடியுமா. உலகம் போற்றும் விதமாக! மேலும், செவ்வாய் போல் பல மடங்கு கட்டித் தரப் போகிறதே! அதே நேரத்தில் அலை உலகிலும் அண்ணலின் பெருமை பெரிப்பெட்டப் போகிறதே! பார்த்தே ஆக வேண்டிய திரைப்படம் என்று தியூஸ்கித் தன் கட்டுரைகளைத் தொடங்குகிறதே! அட்டன்சுபிரைசில் 30 ஆண்டுக் கால நகராகிறது. எத்தனை எதிர்ப்புகள், ஏமாற்றங்கள் சமாளித்து மாபெரும் சாதனை புரிந்திருக்கிறார் இந்த வீரர்! பிரிட்டிஷ்காரர்களையும் குறைதறிப் படம் எடுக்கிறோமே என்று இந்தப் பிரிட்டிஷ்காரர் திணைத்தாரா? சத்திப் சோதனை விட வெற்றி கண்டிருக்கிறார்!

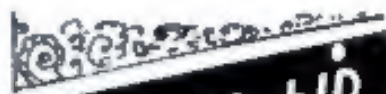
★ கு. 13 மீன பெறுபுகள்:

எம்.பி.சி.வம்,
10, வேதவாசல முதல் தெரு,
புதுச்சேரி,
சென்னை - 600 027.

அன்புடைவீர்.

12-12-82 க்க்கி இதழில் வெளிவர
இவ்வே கேட்ட ரூக் என்ற தலைப்பில் "என்
மெயின் கேட்ட ரூக்" 100வது நான் விழா
பற்றிய தகவல்கள்தரும். 26-12-82
க்க்கி இதழில் வெளிவர இரு தலைப்புகள்
என்ற கேள்விக் குறியைக் அன்பர் என்.
கண்ணன் தலைப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.
இது பற்றி அன்பர் கண்ணன் அவர்
கருத்தும், அவரைப் போன்ற மற்றவர்களுக்
காகவும் இக்கருத்தை நான் எழுதுகிறேன்.
இன்னும் அமெரிக்க துணைப்பதி கேளும்,
தமிழக முதல்வர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுக்
கெனியாவில் உதவிவிருந்தார் இப்பொழுது

க்க்கி தலைப்பில் திட்டியதும் தமிழன்
மெய்யைப்போல வேண்டும் என்பது என்பது
என்ப அபத்தமான கருத்து. இவ்வகையில்
க்க்கி பத்திரிகைக்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும்
தேர் பற்றியதும், மனிதனுக்கு மனவிக்
யைப்போன்ற வேண்டும், பரி காரமும்
உணர்வு கட்டா என்ற கருத்துப்பட நான்
இவ் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எடுத்த "என்
தான் முடிவு" என்ற படத்திற்கு உரிய

தலையங்கப்பன் தொடரடும்

பதவிக்கு வந்ததற்குள் என்பதை வாரும்
மறக்க முடியாது.

நான் சொல்லத் தலைபன் திரைப்பட
விழாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். வெளிவா
விற்கும் சாதிக்க முடியாதது எதுவுமே இல்லை.
அக்கிய அந்த அக்கியைப்படுத்தாததற்கு
என்ற வார்த்தைகள் அக்கியை கவனப்படுத்தி
வைத் திரைப்படம் இப்பொழுதுகொண்டிருக்கிறது.
அத்தனை மனத்தான் சத்திவாசித்த வெளிவா
விழாவுக்குத் தலைபன் திட்டியதைத் தரக்
கூறுவதாகக் கருதுவ அன்பர்களுக்காக நான்
கருத்திப்படுகிறேன். என்மெயின் கேட்ட ரூக்
படம் வெளிவரப்போது கருத்தான "பன்
மூலம்" மொழிக்கல் இதில் எதுவுமே இல்லை.
ஆகவே இது பற்றிதான் கருத்துமே
என்றதால் திரைப்படம் பரவலாகப் போய்
பட்டது. அக்கருத்தை முன்புபடுத்த. 100
தாட்கள் ஒடி விழா எடுத்ததும், அதற்குக்

விழாபத்தையும், என்னுடைய புகல்
பத்திரையும் க்க்கி தன் அட்டைமேல் பிர
கசித்திருந்தது. அப்போதுகூட இதுபோன்ற
எண்ணங்களும், எதிர்ப்புகளும் க்க்கிக்கு
ஏற்பட்டிருக்கத் தக்கிருந்திருக்கிறது.
என்னதான் முடிவு படம்தான் எதிர்பார்த்த
அன்புக்கு முக்கியம் என்பதும், ராஜாஜி
அவர்களைக் கேளும். ஆகவேயாகக் கொண்டு
க்க்கி பத்திரிகை முன்பு அட்டைமேல் என்
னுடைய கருவம் படம் வெளியுத்ததில்
காரணமாகத்தான் பத்திரப் படக்கியும்,
குறியைச் சித்திரிக்கின்ற கருவாகக் வேண்
டும் என்ற ஆர்வமும் முடிவாக என்ரு ஏற்
பட்டது. நான் அக்கருத்தைப் பாராட்டி
பாடக் கிட்டினேன். நான் ஆனால் நன்மைதான்
பாராட்டினேன். கிட்டி விட்டால், அதற்குரிய
விழாபத்தைக் கொடுக்கத் தவறியிட்டால்
நான் கவனமோ, கருத்துக்களோ கவரவே
முடியாது. ஆகவே இதுபோன்ற நன்மை
தலைபன் பனி தொடர்த்து நடக்க வேண்
டும் என்பது என்ற பனிவசமான வேண்டுகோள்.

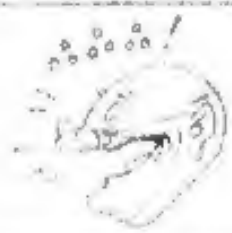
சென்னை-93

அன்பர்

கே. எம். கோமகனிருப்பினும்
(இயக்குனர்)

ரசிப்புகள் பல உதும்...ஆனால்...

எல்லோரும் ஒரே உதும்பது ரசிப்பது
நரசிம் காரி!

கீவனுள்ள ஒரே காரி!
நரசிம்
"தெர்மலோ" காரி!

நரசிம்
காரி கம்பெனி
தொலை 636 007
கிளைகள்: தமிழ்நாடு, வடக்கு

கிளியர்·டோன்

உபயோகிப்பவர்கள் முகமலரக் கூறுவதைக் கேளுங்கள்:

"ஒருநிலை, சிவப்பி
 கிட்டி, உங்களுக்கு என்
 னைமல் அளி
 யாட்டுகிறது. அது
 மிகவும்"

—சுமதி, திருச்சி
 600 008

"கிட்டி, உங்களுக்கு என்
 னைமல் அளி
 யாட்டுகிறது. அது
 மிகவும்"

—மேனா, மலர்
 600 008

"மேனா, உங்களுக்கு என்
 னைமல் அளி
 யாட்டுகிறது. அது
 மிகவும்"

—சுமதி, திருச்சி
 600 008

"கிட்டி, உங்களுக்கு என்
 னைமல் அளி
 யாட்டுகிறது. அது
 மிகவும்"

—மேனா, மலர்
 600 008

பரிபூரண சிகப்பழகு சாதன கிரீம்

தேவியின் ஆரோக்கியம் உன்
 னைமல் அளி
 யாட்டுகிறது. அது
 மிகவும்"

மேனா, உங்களுக்கு என்
 னைமல் அளி
 யாட்டுகிறது. அது
 மிகவும்"

சுமதி, திருச்சி—மேனா
 கிட்டி, உங்களுக்கு என்
 னைமல் அளி
 யாட்டுகிறது. அது
 மிகவும்"

சிகப்பழகு ரகசியம்—கிளியர்·டோன்

கிளியர்·டோன்

மலர், 600 008, திருச்சி

800 008 008 008 008